

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม
เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน
: กรณีศึกษา มูลนิธิห่วงใยเยาวชน

โดย

คณะนักศึกษา หลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง

รุ่นที่ ๑๒๑

กลุ่มวิชาการที่ ๕

เอกสารทางวิชาการฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ

หลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง

รุ่นที่ ๑๒๑

ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๔

บทคัดย่อ

เรื่อง การพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา มูลนิธิห่วงใยเยาวชน

ผู้วิจัย คณะนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รัตนบุรี ๑๒๑ กลุ่มวิชาการที่ ๕

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา มูลนิธิห่วงใยเยาวชน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทของเด็กและเยาวชนในมูลนิธิห่วงใยเยาวชน และสร้างกรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา มูลนิธิห่วงใยเยาวชน รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผู้อำนวยการมูลนิธิห่วงใยเยาวชน และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับกลุ่มเด็กและเยาวชนในมูลนิธิห่วงใยเยาวชน จำนวน ๑๓ คน ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปบนระบบออนไลน์ อันเป็นผลมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid -19)

ผลการวิจัยพบว่า ๑) มูลนิธิห่วงใยเยาวชน มีแนวทางการดำเนินงานในการให้ความรู้ และสอนเด็กและเยาวชนบนพื้นฐานของคริสเตียน โดยอาศัยหลักการในการดำเนินงาน ประกอบด้วย ความเชื่อ ความสัมพันธ์ และความสนุก ๒) การเข้าร่วมกับมูลนิธิห่วงใยเยาวชน ประกอบด้วย ๒ ปัจจัย คือ การสร้างแรงจูงใจ และการเปิดโอกาส ๓) การทำกิจกรรมร่วมกับมูลนิธิห่วงใยเยาวชน ประกอบด้วย ๔ ปัจจัย คือ กิจกรรมกลุ่มทางศาสนา กิจกรรมกลุ่มทางสันตนาการ การฝึกการรับฟัง และการพูด และกิจกรรมการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ๔) พื้นที่เชิงนวัตกรรม ประกอบด้วย ๔ ปัจจัย คือ มูลนิธิห่วงใยเยาวชน สถานศึกษา พื้นที่สาธารณะ และสื่อโซเชียลมีเดียส่วนตัว ๕) เครดิตทางสังคม ประกอบด้วย ๔ ปัจจัย คือ ความรู้ทางศาสนา ด้านจิตใจ การพัฒนาบุคลิกภาพ และการเป็นแบบอย่างที่ดี ๖) กรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา มูลนิธิห่วงใยเยาวชน มีกระบวนการดำเนินการเข้าร่วม-การทำกิจกรรม-พื้นที่เชิงนวัตกรรม-เครดิตทางสังคม ภายใต้หลักการในการดำเนินงาน ๓ ประการ ของมูลนิธิห่วงใยเยาวชน คือ ความเชื่อ ความสัมพันธ์ และความสนุก รวมทั้งมีแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒ ทฤษฎี คือ การยอมรับนวัตกรรม (Adoption Process) และลำดับขั้นความต้องการ (Maslow's Hierarchy of Need) มาใช้ประกอบ

Abstract

Title The development of social credit models on the basis of safe zone area to enhance the desirable characteristics of children and youth: A case study of Youth First Concern Foundation.

Name Students on Security Psychology Program, Institute of Security Psychology, National Defense Studies Institute, Class 121, Group 5

This research is a qualitative research which have purpose to study on context of children and youth in Youth For Christ Thailand and create a conceptual framework for the development of social credit models on the basis of safe zone area to enhance the desirable characteristics of children and youth: A case study of Youth First Concern Foundation. Data were collected by in-depth interviewing the director of Youth First Concern Foundation and conducting focus group with 13 children and youth in Youth First Concern Foundation through the program on the online system as a result of the epidemic situation of the coronavirus disease 2019.

The study revealed that 1) Youth First Concern Foundation has a Christian-based approach to educating and teaching youth based on 3 principles, consisting of belief, relationship and joyful. 2) Participation with Youth First Concern Foundation consists of two factors, including motivating and giving opportunity. 3) The activities with Youth First Concern Foundation consist of 4 factors, including religious activities, recreation Activities, listening and speaking practice and public benefit activities. 4) Safe zone area consists of 4 factors including Youth First Concern Foundation office, academy, public areas and personal online media. 5) Social credit consists of four factors, including religious knowledge, psychological reward personality development and being a good role model. 6) Conceptual framework for the development of social credit models on the basis of safe zone area to enhance the desirable characteristics of children and youth: A case study of Youth First Concern Foundation has the following processes: Participation-Activity-Innovative Area-Social Credit. Conceptual framework operates under 3 principles of Youth For Christ Thailand and 2 related theories: Adoption Process and Maslow's Hierarchy of Need.

Keywords: safe zone area, social credit, desirable characteristics of children and conceptual framework

คำนำ

เอกสารวิชาการฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง ทั้งนี้ สมาชิกในกลุ่มใช้กระบวนการวิจัยในการศึกษา เรื่อง การพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคมบนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา มูลนิธิห้วยไยเยาวชน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์ของเด็กและเยาวชนในมูลนิธิห้วยไยเยาวชน และเพื่อสร้างกรอบแนวคิดการพัฒนาแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผู้อำนวยการมูลนิธิห้วยไยเยาวชน และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับกลุ่มเด็กและเยาวชนในมูลนิธิห้วยไยเยาวชน ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปบนระบบออนไลน์ อันเป็นผลมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid -19) ทั้งนี้ ผู้สนใจสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของสังคมและการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีต่อไป

คณะนักศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การจัดทำเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยฉบับนี้ ในเรื่องของการนำระบบเครดิตทางสังคมบนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม ไปใช้ในการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชนไทยให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อไป

คณะนักศึกษา หลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง รุ่นที่ ๑๒๑ กลุ่มวิชาการที่ ๕
สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษา เรื่อง “การพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา มูลนิธิห้วยไผ่เยาวชน” ฉบับนี้ คณะนักศึกษา หลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง รุ่นที่ ๑๒๑ กลุ่มวิชาการ ๕ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิสิต อินทมาโน ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรึกษางานวิชาการ และพันเอกหญิง อัมพาศรี ดำรงค์กุล ที่ได้สละเวลาเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และแนวความคิดวิเคราะห์ พร้อมทั้งให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำเอกสารวิชาการฉบับนี้ รวมทั้ง นายพัฒนวิทย์ องค์กรเจริญ ผู้อำนวยการมูลนิธิห้วยไผ่เยาวชน ที่ให้ความอนุเคราะห์ และช่วยเหลือ ทีมผู้วิจัยในการประสานและติดต่อเด็กและเยาวชน จำนวน ๑๓ คน มาโดยตลอดจนงานวิจัยฉบับนี้ แล้วเสร็จ

นอกจากนี้ขอขอบคุณสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ที่ให้โอกาส และให้ประสบการณ์ที่ดีในการเข้ารับการอบรมหลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง รุ่นที่ ๑๒๑ ในครั้งนี้ พร้อมทั้งขอขอบพระคุณ พลตรี ชำนาญ ช่างสาด ผู้อำนวยการสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ และคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้ด้านวิชาการทางทหาร รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของสถาบันฯ ทุกท่าน ที่คอยอำนวยความสะดวก และให้การสนับสนุนแก่ คณะนักศึกษา หลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง รุ่นที่ ๑๒๑ ทำให้การอบรมในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงลงด้วยดี

คณะนักศึกษา หลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง รุ่นที่ ๑๒๑ กลุ่มวิชาการที่ ๕
สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
คำนำ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภาพ	ฉ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๔
กรอบแนวคิดการวิจัย	๔
ขอบเขตของการวิจัย	๔
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๕
นิยามศัพท์	๖
บทที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
ตอนที่ ๑ บริบทของมูลนิธิห่วงใยเยาวชน	๘
(Youth Frist Concern Foundation)	
ตอนที่ ๒ ระบบเครดิตทางสังคม (Social Credit System)	๙
ตอนที่ ๓ พื้นที่เชิงนวัตกรรมการมีส่วนร่วม (Area Based Innovation)	๑๗
ตอนที่ ๔ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน	๒๔
(Desirable Characteristics of Children and Youth)	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)	
ตอนที่ ๕ การยอมรับนวัตกรรม (Adoption Process)	๒๘
ตอนที่ ๖ ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ (Maslow's Hierarchy of Need)	๒๙
บทที่ ๓ ระเบียบวิธีวิจัย	๓๒
กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก	๓๒
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	๓๓
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๓๓
การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๔
ระยะเวลาการวิจัย	๓๔
กรอบแนวคิดในการศึกษา	๓๕
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๓๖
ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	๓๘
ตอนที่ ๒ การวิเคราะห์ข้อมูลการเข้าร่วมกับมูลนิธิห่วงใยเยาวชน และการทำกิจกรรม	๔๐
ตอนที่ ๓ การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นที่เชิงนวัตกรรม คือ พื้นที่ปลอดภัย ในการแสดงออก การแสดงความสามารถ แสดงออกทาง ความคิดและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของเยาวชน	๔๖
ตอนที่ ๔ การวิเคราะห์ข้อมูลเครดิตสังคม (Social Credit) แบบ Social Reward หรือการได้รับผลตอบแทน/สิ่งตอบแทน จากการเข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิห่วงใยเยาวชน	๔๙
ตอนที่ ๕ การสร้างกรอบแนวคิดการพัฒนาารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา มูลนิธิห่วงใยเยาวชน	๕๓

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๖๑
สรุปผล	๖๑
อภิปรายผล	๖๓
ข้อเสนอแนะ	๖๔
บรรณานุกรม	๖๕
ภาคผนวก	๖๗

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
๑ - ๑ ประเด็นท้าทายสำคัญ ที่มีผลต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน	๒
๓ - ๑ จำนวนเด็กและเยาวชนในมูลนิธิห่วงใยเยาวชนผู้ให้ข้อมูลหลัก	๓๒
๓ - ๒ แผนการดำเนินการวิจัยกลุ่มเด็กและเยาวชนในมูลนิธิห่วงใยเยาวชน	๓๔
๔ - ๑ จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำแนกตามตัวแปรเพศ	๓๘
๔ - ๒ จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำแนกตามตัวแปรอายุ	๓๘
๔ - ๓ จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำแนกตามตัวแปรที่อยู่	๓๙
๔ - ๔ จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา	๓๙
๔ - ๕ จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำแนกตามตัวแปรประเภทสถานศึกษา	๔๐
๔ - ๖ การเข้าร่วมและการทำกิจกรรมของเด็กและเยาวชน กับมูลนิธิห่วงใยเยาวชน	๔๐
๔ - ๗ พื้นที่ปลอดภัยในการแสดงออกและการทำกิจกรรมของ เด็กและเยาวชนกับมูลนิธิห่วงใยเยาวชน	๔๖
๔ - ๘ การได้รับผลตอบแทน/สิ่งตอบแทน จากการเข้าร่วมของ เด็กและเยาวชนกับมูลนิธิห่วงใยเยาวชน	๔๙
๔ - ๙ กรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมของมูลนิธิห่วงใยเยาวชน	๕๓

สารบัญแนภาพ

หน้า

แนภาพที่

๒ - ๑ ตัวอย่างกิจกรรมค่ายสัมมนาทำทายคนหนุ่มสาวคริสเตียนทั่วประเทศ	๙
๒ - ๒ ลำดับชั้นความต้องการตามแนวคิดมาสโลว์, มาสโลว์	๓๐
๓ - ๑ กรอบแนวคิดในการศึกษา	๓๕
๔ - ๑ รูปแบบการดำเนินงานของมูลนิธิห้วงใยเยาวชน	๕๖
๔ - ๒ รูปแบบปัจจัยในการเข้าร่วม	๕๗
๔ - ๓ รูปแบบปัจจัยในกิจกรรมที่ทำ/พื้นที่เชิงนวัตกรรม/เครดิตทางสังคม	๕๘
๔ - ๔ กรอบแนวคิดการพัฒนาารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐาน ของพื้นที่เชิงนวัตกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของเด็กและเยาวชน กรณีศึกษา : มูลนิธิห้วงใยเยาวชน	๖๐

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาเด็กและเยาวชนในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ โดยมีเป้าหมายหลักให้เด็กและเยาวชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีเหมาะสมตามช่วงวัย ทั้งด้านสุขภาพกาย ใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาที่ดีมีทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ ๒๑ รวมทั้งมีความเป็นพลเมืองสร้างสรรค์ ที่สามารถปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลก มีความรับผิดชอบต่อตนเอง มีจิตสำนึกต่อส่วนรวม และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญยิ่งของเด็กและเยาวชนที่จะเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติในอนาคต (แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

แต่ปัจจุบันพบความแตกต่างของคุณลักษณะตามรุ่น (Generation) ของเด็กและเยาวชนที่เกิดในยุคต่างกัน จะเติบโตมาในสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่ต่างกัน ส่งผลให้มีลักษณะนิสัยที่ต่างกันสำหรับเด็กและเยาวชนแต่ละรุ่น (Generation) ดังนี้

รุ่นวาย (Generation Y) เกิดในช่วง พ.ศ. ๒๕๒๓ - ๒๕๔๐ จะมีความคิดสร้างสรรค์ คำนึงกับเทคโนโลยี มีความมุ่งมั่นในการทำงานเป็นทีม

รุ่นแซด (Generation Z) เกิดในช่วง พ.ศ. ๒๕๔๑ - ๒๕๕๒ เกิดและเติบโตมาพร้อมกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสภาพแวดล้อม

รุ่นแอลฟา (Generation Alpha) เกิดในช่วง พ.ศ. ๒๕๕๓ - ปัจจุบัน เกิดและเติบโตมากับเทคโนโลยี เป็นรุ่นที่ถูกเรียกว่า “Digital Natives”

ทั้งนี้พบว่าเทคโนโลยี และสื่อสังคมออนไลน์ปัจจุบัน ส่งผลต่อวิถีชีวิต และการเรียนรู้ในคนทุกรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์ด้านคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นพลเมืองของคนไทย ส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะ จากการสำรวจระดับความคิดเห็นของคนไทย ในหัวข้อสถาบันหลักกับการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมในเด็กและเยาวชนไทย พบว่า ระดับคุณธรรมจริยธรรมในหมู่คนไทยเมื่อเทียบกับอดีตที่ผ่านมาโดยเฉพาะความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความมีสติ

สัมปชัญญะ ความมีวินัยลดลง หากมีการเสริมสร้างความเป็นพลเมืองให้เกิดในกลุ่มเด็กและเยาวชนย่อมจะส่งผลให้กลุ่มเด็กและเยาวชนเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพนำไปสู่การพัฒนาเพื่อส่งผลให้สังคมมีความเข้มแข็ง และยั่งยืน

สำหรับในประเทศไทย ได้มีการขับเคลื่อนความเป็นพลเมืองในเด็กและเยาวชนในหลายภาคส่วน โดยสถาบันการศึกษา ภาคเอกชน และภาคประชาชน แต่ยังคงต้องการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความยั่งยืนต่อไป ในขณะที่สถานการณ์ด้านการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน มีจำนวนมากที่ทำงานพัฒนาชุมชนและสังคมแต่ไม่ได้เชื่อมโยงกันให้เกิดพลังบวกในการขับเคลื่อนงานหรือผลักดันระดับนโยบาย ยังไม่มีกลไกรับผิดชอบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่ชัดเจนและมีเอกภาพ กลไกที่มีอยู่ไม่ครอบคลุมทุกกลุ่มและมีข้อจำกัดด้านศักยภาพในการทำงาน ในขณะที่มีการกำหนดการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนในยุทธศาสตร์และแผนงานของหน่วยงานซึ่งยังเป็นส่วนน้อย ทำให้การดำเนินงานไม่สัมฤทธิ์ผล ภาคส่วนของสังคมเกิดความตระหนักแต่ไม่เข้าใจความหมายและขอบเขตของการมีส่วนร่วม หน่วยงานสนับสนุนการมีส่วนร่วมจึงดำเนินการตามความต้องการของหน่วยงานในลักษณะกิจกรรมจิตอาสาเป็นครั้งคราว ไม่มีความเข้มข้นในการพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้มีส่วนร่วม และไม่มีความต่อเนื่องของงานที่เลี้ยงรวมทั้งที่ปรึกษาไม่ได้รับการพัฒนาทักษะที่เหมาะสม จึงไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ปัญหาอุปสรรคของการมีส่วนร่วมที่สำคัญ คือ โอกาสในการมีส่วนร่วมไม่เท่าเทียมกันและโอกาสในระดับนโยบายมีจำกัด ความอ่อนด้อยประสบการณ์ของเด็กและเยาวชน และทัศนคติทางลบของผู้ใหญ่ต่อบทบาทของเด็กและเยาวชน ในกระบวนการพัฒนา

ตารางที่ ๑-๑ ประเด็นท้าทายสำคัญ ที่มีผลต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ประเด็นท้าทายสำคัญ ที่มีผลต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน	ผลกระทบ
๑. ความแตกต่างของคุณลักษณะตามรุ่น (Generation)	ส่งผลให้เด็กและเยาวชน มีพฤติกรรมเสี่ยง อาทิ ยึดติดกับวัตถุนิยม ปัญหายาเสพติด เพศเสรี ในเด็กวัยรุ่น ความรุนแรงในพฤติกรรมและอารมณ์ติดและใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ไม่เหมาะสมสื่อลามกอนาจาร มีวุฒิภาวะทางอารมณ์และพฤติกรรมก้าวร้าว

ประเด็นท้าทายสำคัญ ที่มีผลต่อการพัฒนา เด็กและเยาวชน	ผลกระทบ
๒. ปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม	ส่งผลให้ระดับคุณธรรม จริยธรรมในหมู่คนไทยโดยเฉพาะความซื่อสัตย์ต่อสถาบันหลัก ความรับผิดชอบ ความมีสติสัมปชัญญะ และความมีวินัย เมื่อเทียบกับอดีตที่ผ่านมาลดลง
๓. ยังไม่มีกลไกรับผิดชอบในการส่งเสริม การมีส่วนร่วมที่ชัดเจน และมีเอกภาพ	ส่งผลให้โอกาสในการมีส่วนร่วมไม่เท่าเทียมกัน และโอกาสในระดับนโยบายมีจำกัด พร้อมทั้งความอ่อนด้อย ประสิทธิภาพของเด็กและเยาวชน และทัศนคติทางลบของผู้ใหญ่ ต่อบทบาทของเด็กและเยาวชนในกระบวนการพัฒนา

ที่มา : แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติฉบับที่ ๒ (๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

นอกจากนี้ จากการทบทวนวรรณกรรมของทีมนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ระดับผู้บริหาร กองบัญชาการกองทัพไทย รุ่นที่ ๑๒ (๒๕๖๔) ได้ทำการศึกษาในเรื่องของแนวทางการเสริมสร้างเยาวชนกับความมั่นคงของชาติ ผลการศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะ แนวทางในการเสริมสร้างเยาวชนเพื่อความมั่นคงของชาติ ดังนี้

- ๑) สร้างและสนับสนุนนวัตกรรม และพื้นที่การเมืองเชิงทดลองสำหรับเยาวชน
- ๒) พัฒนาระบบเครดิตสังคมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของเยาวชน

ซึ่งการศึกษาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ที่ต้องการจะพัฒนาส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน โดยเน้นให้เด็กและเยาวชนมีจิตสำนึก มีส่วนร่วมในฐานะผู้ขับเคลื่อนและดูแลชุมชนและสังคมที่เกิดจากการพัฒนาศักยภาพอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะครอบคลุมเด็กและเยาวชนทุกกลุ่มให้มีโอกาสได้รับการสนับสนุนทรัพยากร เพื่อให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ มีพลัง และต่อเนื่อง ดังนั้น กลุ่มผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา มูลนิธิห่วงใยเยาวชน

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา มูลนิธิห้วยไผ่เยาวชน กลุ่มผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

๑. เพื่อศึกษาบริบทของชุมชน และสถานการณ์ของเด็กและเยาวชน ในมูลนิธิห้วยไผ่เยาวชน
๒. เพื่อสร้างกรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา มูลนิธิห้วยไผ่เยาวชน

๑.๓ กรอบแนวคิดการวิจัย

กลุ่มผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงรูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชนในมูลนิธิห้วยไผ่เยาวชน โดยผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อนำมาศึกษาวิเคราะห์ และพัฒนา ให้เป็นกรอบแนวคิด ทั้งนี้ การวิจัยได้เลือกใช้ทฤษฎีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชนตามหลักสากล โดย ฐิติโชค อย่างสวย (๒๕๕๗) ที่ประกอบด้วยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านทักษะกระบวนการคิด ด้านความมีวินัย ด้านซื่อสัตย์สุจริต ด้านอยู่อย่างพอเพียง และด้านมีจิตสาธารณะ นำมาเป็นกรอบแนวคิดพื้นฐานในการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเหตุ ดังนี้

๑) ระบบเครดิตทางสังคม (Social Credit System) โดยผู้วิจัยประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) ของ Liu, Chungheng (2019) ที่ประกอบด้วย การชมเชย การให้รางวัล และการยกย่องเชิดชู

๒) พื้นที่เชิงนวัตกรรมการมีส่วนร่วม (Area Based Innovation) โดยผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวคิด ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของ Moskowitz, S (2010) ประกอบด้วย การระดมความคิด (Brainstorming) การสำรวจชุมชน (Need Survey) และการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

การพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา มูลนิธิห้วยไผ่เยาวชน ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

๑. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาเรื่องการพัฒนาารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษามูลนิธิห้วงใยเยาวชน ซึ่งสามารถอธิบายขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัย ดังนี้

๑.๑ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน (Desirable Characteristics of Children and Youth) โดย รัฐิโตโชค อย่างสวย, (๒๕๕๗) ประกอบด้วยด้านทักษะกระบวนการคิด ด้านความมีวินัย ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านอยู่อย่างพอเพียงและด้านการมีจิตสาธารณะ

๑.๒ ระบบเครดิตทางสังคม (Social Credit System) ประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) โดย Liu, Chungheng, (2019) ได้แก่ การชมเชย การให้รางวัล และการยกย่องเชิดชู

๑.๓ ประยุกต์แนวคิดทฤษฎีการมีส่วนร่วมของ Moskowitz, S (2010) ได้แก่ การระดมความคิด การสำรวจชุมชน และการสนทนากลุ่มย่อย

๒. ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มเด็กและเยาวชนในมูลนิธิห้วงใยเยาวชน ที่มีอายุอยู่ในช่วง ๑๖ - ๒๔ ปี โดยมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๒,๐๗๑ คน

๓. ขอบเขตด้านพื้นที่

ขอบเขตด้านพื้นที่ในการทำวิจัย ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และจังหวัดเชียงใหม่

๔. ขอบเขตด้านเวลา

การเก็บข้อมูลการวิจัย และการดำเนินการวิจัย ระหว่างเดือนมีนาคม - กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชนในประเทศไทย เนื่องจากผลการวิจัยสามารถเป็นแนวทางในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายในการสร้างบรรทัดฐานเดียวกันทั้งประเทศ และใช้ข้อมูลเครดิตของบุคคลในการสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมแห่งความซื่อสัตย์ มีคุณธรรม มีจิตสำนึก และความรับผิดชอบต่อสังคม ผ่านกลไกการสร้างแรงจูงใจ โดยการให้รางวัล และการลงโทษ เพื่อยกระดับเครดิตโดยรวมของสังคมให้ดีขึ้น

๒. ประโยชน์ต่อหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากผลการวิจัยสามารถเป็นข้อมูลที่สามารถนำไปใช้สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน อาทิ

กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และภาคีเครือข่าย ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม สภาเด็กและเยาวชน ฯลฯ ในการกำหนดนโยบาย หรือดำเนินการ โครงการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเสริมสร้าง คุณธรรม จริยธรรม ปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกความเป็นไทย ความซื่อสัตย์ ประหยัด มีวินัย ขยัน อดทน การเป็นผู้ให้ รวมทั้งมีความรับผิดชอบ เพื่อให้เติบโตเป็นพลเมืองสร้างสรรค์ และเป็นผู้นำ การเปลี่ยนแปลง เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชน สังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์ รวมทั้งการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพตามแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๖ นิยามศัพท์

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน (Desirable Characteristics of Children and Youth) หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชนในมูลนิธิห่วยไย เยาวชน คุณลักษณะ ๕ ด้าน ประกอบด้วย ด้านทักษะกระบวนการคิด ด้านความมีวินัย ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านการอยู่อย่างพอเพียง และด้านการมีจิตสาธารณะ

ระบบเครดิตทางสังคม (Social Credit System) หมายถึง การเสริมแรงบวกที่ส่งผลให้เกิด พฤติกรรมสร้างสรรค์ที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชนและสังคม ส่งเสริมให้คนในชุมชนเกิด การเปลี่ยนแปลงพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้นจากเดิม ประกอบด้วย การชมเชย การให้รางวัล และการยกย่องเชิดชู

พื้นที่เชิงนวัตกรรมการมีส่วนร่วม (Area Based Innovation) หมายถึง ช่องทางหรือพื้นที่ที่ทำให้ เกิดการแลกเปลี่ยนทางความคิด ทำให้กล้าที่จะแสดงออกทางกาย วาจา ความรู้สึกปลอดภัย จนเกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในชุมชน ประกอบด้วย การระดมความคิด (Brainstorming) การสำรวจชุมชน (Need Survey) และการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)

เด็กและเยาวชน หมายถึง เด็กและเยาวชนในมูลนิธิห่วยไยเยาวชน ที่มีอายุระหว่าง ๑๖ - ๒๔ ปี

บทที่ ๒

แนวคิด ทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีสึกษา มูลนิธิห่วงใยเยาวชน (Youth Frist Concern Foundation) ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และบูรณาการผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเรียบเรียงรายละเอียดของแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยเพื่อนำไปใช้เป็นองค์ความรู้ในการกำหนดตัวแปร และกรอบแนวคิดการวิจัย โดยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ ๑ บริบทของมูลนิธิห่วงใยเยาวชน (Youth Frist Concern Foundation)

ตอนที่ ๒ ระบบเครดิตทางสังคม (Social Credit System)

๒.๑ ความเป็นมาและความหมายของระบบเครดิตทางสังคม (Social Credit System)

๒.๒ องค์ประกอบของระบบเครดิตทางสังคม

๒.๓ รุ่นวัย (Generation)

๒.๔ ระบบเครดิตทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน

ตอนที่ ๓ พื้นที่เชิงนวัตกรรมการมีส่วนร่วม (Area Based Innovation)

๓.๑ ความเป็นมาและความหมายของพื้นที่เชิงนวัตกรรมการมีส่วนร่วม (Area Based Innovation)

๓.๒ องค์ประกอบของพื้นที่เชิงนวัตกรรม (Area Based Innovation)

๓.๓ พื้นที่เชิงนวัตกรรมการมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน

ตอนที่ ๔ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน (Desirable Characteristics of Children and Youth)

๔.๑ ความเป็นมาและความหมายของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน

๔.๒ องค์ประกอบของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน

ตอนที่ ๕ การยอมรับนวัตกรรม (Adoption Process)

ตอนที่ ๖ ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ (Maslow's Hierarchy of Need)

ตอนที่ ๑ บริบทของมูลนิธิห่วงใยเยาวชน (Youth Frist Concern Foundation)

มูลนิธิห่วงใยเยาวชน (Youth Frist Concern Foundation) เป็นมูลนิธิที่ได้จดทะเบียนก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยองค์การเยาวชนไทยเพื่อพระคริสต์ หรือ TYFC (Thailand Youth for Christ) ซึ่งเป็นองค์กรภายในประเทศที่ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ภายใต้สังกัดสหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย TYFC ดำเนินงานโดยคริสเตียนไทย มีเป้าหมายให้เยาวชนไทยระหว่างอายุ ๑๓ - ๒๔ ปี จำนวนกว่า ๑๔ ล้านคน ได้ยินพระกิตติคุณและได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด

กิจกรรมที่มูลนิธิห่วงใยเยาวชน ดำเนินการได้แก่ การประกาศพระกิตติคุณ แบ่งปันพระคัมภีร์ผ่านทางกลุ่มสามัคคีธรรม ประกอบด้วยนักเรียนและนักศึกษาที่สมัครร่วมเป็นอาสาสมัคร ซึ่งจะมีการรวมตัวกันตามแหล่งชุมชน อาทิ ห้างสรรพสินค้า และสถานที่นิยมของเยาวชน รวมถึงสถาบันการศึกษาต่าง ๆ โดยที่ผ่านมามีจัดกิจกรรมประกาศพระกิตติคุณในสถานที่ต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โรงเรียนบดินทรเดชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และห้างสรรพสินค้า Terminal 21 เป็นต้น นอกจากนี้ยังจัดกิจกรรมในอีก ๓ จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย และจังหวัดพิษณุโลก

การสร้างสาวกเยาวชน เป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่มูลนิธิห่วงใยเยาวชนได้ดำเนินการด้วยความเชื่อว่าการฝึกเกิดขึ้นเมื่อชีวิตยังเด็ก สิ่งทีพ่อแม่ปลูกฝังลูกตอนยังเด็กจะกลายเป็นคุณสมบัติติดตัวเมื่อโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่จึงจัดให้มีพี่เลี้ยงคริสเตียนเพื่อปลูกฝังคุณสมบัติของคริสเตียนให้แก่น้องเลี้ยง ผ่านหลักสูตรที่ทางมูลนิธิได้สร้างขึ้นเพื่อช่วยให้คริสเตียนทุกคนสามารถดูแลน้องเลี้ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลที่ยั่งยืน หลักสูตรที่ทางมูลนิธิจัดทำขึ้นประกอบด้วย หลักสูตรชีวิตคริสเตียนขั้นพื้นฐาน หลักสูตรวัดขึ้นชีวิตคริสเตียน หลักสูตรใจฉันคือบ้านพระคริสต์ หลักสูตรก้าวสู่ความสุข และหลักสูตร 3G Training

การจัดค่ายสัมมนาทำทนายคนหนุ่มสาวคริสเตียนทั่วประเทศ (อายุตั้งแต่ ๑๗ ปีขึ้นไป) โดยมีจุดประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่ที่มีศักยภาพ และมีความรักต่อพระเจ้า ได้มาทำกิจกรรมเพื่อแสวงหาน้ำพระทัยพระเจ้า และเพิ่มจำนวนผู้ถวายตัวรับใช้พระเจ้าเต็มเวลา ซึ่งปัจจุบันมีจำนวนลดน้อยลงตามกระแสของสังคมค่ายสัมมนาฯ จะจัดให้มีขึ้นทุก ๔ ปี โดยได้ดำเนินการแล้วทั้งสิ้น ๕ ครั้ง ค่ายสัมมนาล่าสุดจัดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มีคนหนุ่มสาวคริสเตียนที่เข้าร่วมกิจกรรมและตอบสนองต่อการถวายตัวรับใช้เต็มเวลา จำนวน ๖๓๒ คน ตอบสนองต่อการสนับสนุนผู้รับใช้ จำนวน ๖๙๐ คน และตอบสนองต่อการประกาศพระกิตติคุณ จำนวน ๕๘๕ คน

แผนภาพที่ ๒-๑ ตัวอย่างกิจกรรมค่ายสัมมนาทำทนายคนหนุ่มสาวคริสเตียนทั่วประเทศ
(ที่มา <https://thailandyfc.net>)

กิจกรรมสุดท้ายที่ดำเนินการโดยมูลนิธิในปัจจุบัน ได้แก่ ค่ายนักประกาศตัวจ้อย โดยจัดขึ้นเพื่อทำทนายและฝึกอบรมเยาวชนคริสเตียนที่มีอายุระหว่าง ๑๓ - ๒๐ ปี จากคริสตจักรท้องถิ่น ให้สามารถทำการประกาศพระกิตติคุณอย่างเป็นรูปธรรม ผ่านกิจกรรมค่ายระยะเวลาทั้งสิ้น ๙ วัน แบ่งออกเป็นภาคการเรียน ๔ วัน และภาคสนาม ๔ - ๕ วัน เรื่องที่เยาวชนจะได้เรียนรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมค่าย ตัวอย่างเช่น การเตรียมตัวสร้างสัมพันธ์โดยเรียนรู้คุณค่าในตัวเองและคุณค่าในผู้อื่น การสร้างความคุ้นเคย เพื่อสร้างความไว้วางใจจากคนไม่รู้จักกัน การฝากบัญชีความรู้สึกที่ดี เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง และการประกาศด้วยวิถีชีวิตเพื่อดำเนินชีวิตถวายเกียรติพระเจ้า เป็นต้น

ปัจจุบัน มูลนิธิห่วงใยเยาวชน ร่วมกับองค์การเยาวชนไทยเพื่อพระคริสต์ มีบุคลากรทำงานเต็มเวลามากกว่า ๓๐ คน

ตอนที่ ๒ ระบบเครดิตทางสังคม (Social Credit System)

ระบบเครดิตทางสังคม (Social Credit System) จากที่คณะผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนฐานข้อมูลวิชาการ พบว่า

๒.๑ ความเป็นมาและความหมายของระบบเครดิตทางสังคม (Social Credit System)

อ้างอิงผลการศึกษาวิจัยระบบของประเทศจีน สภาพเศรษฐกิจของจีนได้เจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็วในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา รัฐบาลจีนตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาทางด้านสังคม ควบคู่ไปกับทางด้านเศรษฐกิจ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการกำกับดูแลให้เป็นสังคมที่โปร่งใส มีการทำธุรกิจที่เป็นธรรม ป้องกันการฉ้อฉลและการรับสินบน จัดระเบียบสังคม ปรับพฤติกรรมประชาชนในประเทศเพิ่มความมีระเบียบวินัย อาทิ การไม่ส่งเสียงดัง การเข้าแถวไม่แซงคิว การรักษา

ความสะอาด และมารยาททางสังคม เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ และผลักดันประเทศไปสู่ระดับสากล การจะใช้วิธีอบรมและปลูกฝังอุปนิสัยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมประชากรชาวจีนซึ่งมีมากกว่าพันล้านนั้นไม่สามารถทำได้ในระยะเวลารวดเร็ว เครื่องมือที่รัฐบาลจีนนำมาใช้คือระบบเครดิตทางสังคม “The Social Credit System (SCS)” เป็นเครื่องมือในการสร้างบรรทัดฐานเดียวกัน ทั้งประเทศ และใช้ข้อมูลเครดิตของบุคคลในการสร้างค่านิยม และวัฒนธรรมแห่งความซื่อสัตย์ มีคุณธรรม มีจิตสำนึก และความรับผิดชอบต่อสังคม ผ่านกลไกการสร้างแรงจูงใจ โดยการให้รางวัลและการลงโทษ เพื่อยกระดับเครดิตโดยรวมของสังคมให้ดีขึ้น (Hoffman, Samantha, 2017) ระบบเครดิตทางสังคม (The Social Credit System) ประกาศใช้ครั้งแรกตั้งแต่วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ ยึดหลักการ ๔ ประการ คือ ๑) ความซื่อสัตย์ในการบริหารงานของรัฐบาล (Honesty in Government Affairs) ๒) ความซื่อสัตย์ในการทำธุรกิจ (Commercial Integrity) ๓) ความซื่อสัตย์ของสังคม (Societal Integrity) และ ๔) ความน่าเชื่อถือของตุลาการ (Judicial Credibility) แต่ยังไม่เป็นรูปธรรมมากนัก

ในระยะแรกของโครงการ (ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๓) ได้กำหนดพื้นที่ทดลองกระจายตามพื้นที่ต่าง ๆ ๑๒ เมือง เพื่อนำประเด็นปัญหาอุปสรรคที่พบในพื้นที่ทดลองไปปรับปรุงและส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความมั่นคงและมีประสิทธิภาพ และเชื่อมโยงข้อมูล Big Data เพื่อแบ่งปันข้อมูลเครดิตเป็นการสาธารณะ กระบวนการรายงาน และตรวจสอบข้อมูลเครดิตทั้งนี้ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, ๒๕๖๐ : ๑) ซึ่งรัฐบาลจีนได้ออกวางแผนสำหรับการสร้างระบบเครดิตสังคม หรือ Social Credit System (SCS) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ (ค.ศ. ๒๐๑๔) กำหนดให้ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (ค.ศ. ๒๐๒๐) ระบบเครดิตทางสังคมจะเปลี่ยนชีวิตของทุกคนโดยพื้นฐานของพลเมืองจีน โดยพลเมืองจีนแต่ละคนจะได้รับคะแนนจากพฤติกรรมความซื่อสัตย์ คะแนนนี้จะกลายเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับชีวิต เช่น สิทธิพิเศษในการเช่าแฟลตหรือซื้อตัวเครื่องบิน หรือได้รับสิทธิในการเข้าถึงโรงพยาบาล มหาวิทยาลัย และการบริการของรัฐ (Daithí Mac Sithigh and Mathias Siems, 2019 : p. 1)

การสร้างคว้าวางใจในระบบนี้ พลเมืองจีนจะต้องเข้าร่วมในระบบที่จัดอันดับพฤติกรรมและทัศนคติทางสังคม ซึ่งอาจส่งผลร้ายต่อผู้ที่ไม่ปฏิบัติตาม แม้จะมีสัญญาณว่าระบบนี้จะถูกนำไปใช้เป็นวงกว้างทั่วประเทศ แต่ดูเหมือนว่าชาวจีนจำนวนมากจะสนับสนุนแนวคิดนี้ในหลายประเทศ "ความน่าเชื่อถือทางการเงิน" (Financial Creditworthiness) อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการกู้ยืมเงินจากธนาคารหรือการทำธุรกิจประเภทอื่น ๆ แต่ระบบ Social Credit ที่รัฐบาลจีนเสนอให้ใช้ครอบคลุมทั่วประเทศภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (ค.ศ. ๒๐๒๐) นั้น จะมีผลต่อประชาชนมากกว่านั้น โดยจะจัดอันดับบุคคลตามเกณฑ์ชีวิตที่ทางการเรียกว่า "คว้าวางใจ" (Trustworthiness) ระบบนี้ ยังครอบคลุมไปถึงบริษัทและองค์กรต่าง ๆ ด้วย ประเด็นสำคัญของระบบนี้

คือ รัฐบาลมุ่งเป้าที่จะประเมินระดับความน่าไว้วางใจทางสังคมจากปัจจัยด้านต่าง ๆ ตั้งแต่สินค้าที่ประชาชนซื้อไปจนถึงพฤติกรรมทางสังคม หรือแม้แต่ทางการเมือง หากประชาชนละเมิด "ความไว้วางใจ" เช่น การสูบบุหรี่ในพื้นที่ต้องห้าม หรือชำระภาษีล่าช้า บุคคลเหล่านี้จะถูกตัดคะแนนในทางกลับกัน ประชาชนจะได้คะแนนเพิ่ม หากทำความดี เช่น การทำงานเพื่อการกุศล ในทางปฏิบัติ ระบบคะแนนนี้จะอยู่ในรูปของ "บัญชีดำ" สำหรับผู้มีคะแนนเป็นลบ และ "บัญชีแดง" สำหรับผู้มีคะแนนเป็นบวก ระบบนี้ เริ่มใช้ในเมืองหรงเจิง มณฑลชานตง ทางภาคตะวันออกของจีนแล้ว โดยประชาชนจะได้รับคะแนน ๑,๐๐๐ คะแนน ซึ่งสามารถเพิ่มหรือลดได้ตามกิจกรรมที่ทำ เช่น จะถูกตัดคะแนนหากได้ใบสั่งเพราะทำผิดกฎจราจร หรือจะได้คะแนนเพิ่มหากให้ความช่วยเหลือครอบครัวที่ด้อยโอกาส เมื่อปีที่แล้วศาลประชาชนสูงสุด (Supreme People's Court) ของจีน ระบุว่า มีพลเมืองราว ๖.๑๕ ล้านคน ถูกห้ามไม่ให้โดยสารเครื่องบินจากการกระทำผิดทางสังคมที่เป็นเช่นนี้ ไม่ใช่เพราะพวกเขามีประวัติการก่อปัญหาในการเดินทางด้วยเครื่องบินเท่านั้น แต่ยังอาจมาจากการที่พวกเขากระทำผิดฐานเผยแพร่ข้อมูลเท็จเกี่ยวกับการก่อการร้าย ใช้ตัวที่หมดอายุ หรือสูบบุหรี่ในสถานที่ต้องห้าม (บีบีซีนิวส์, ๒๕๖๑ : ออนไลน์)

การจัดคะแนนความน่าเชื่อถือผู้บริโภคดังกล่าวนี้ เป็นโครงการของภาคเอกชนที่เริ่มใช้แล้วโดยทางการให้ใบอนุญาต ๘ บริษัท ในการประเมินคะแนนความน่าไว้วางใจและคุณสมบัติอื่น ๆ หนึ่งในบริษัทเหล่านี้ คือ Sesame Credit ธุรกิจสินเชื่อของอาลีบาบา ยักษ์ใหญ่ด้านอีคอมเมิร์ซของจีน ซึ่งมีระบบสำหรับสมาชิกที่สมัครใจ โดยผู้ใช้ระบบนี้จะได้แต้มเพิ่ม หากซื้อสินค้าสำหรับครอบครัว เช่น ผ้าอ้อมเด็ก หรือชวนเพื่อนมาเป็นสมาชิก แต่หากซื้อสินค้าบางประเภท เช่น วิดีโอเกม ก็อาจถูกตัดแต้มได้ หากลูกค้ามีคะแนนสะสมสูงก็จะได้สิทธิพิเศษต่าง ๆ เช่น หากใช้บริการหาตั๋ว Baihe.com โปรไฟล์ของคุณนั้นก็ปรากฏให้ผู้ใช้งานคนอื่นได้เห็นมากขึ้น หากลูกค้ามีคะแนนมากพอก็อาจสามารถเช่ารถโดยไม่ต้องวางเงินมัดจำ หรือใช้บริการเช็คอินวีไอพีที่ท่าอากาศยานนานาชาติปักกิ่งได้ (บีบีซีนิวส์, ๒๕๖๑ : ออนไลน์) ซึ่งสอดคล้องกับ Liu, Chuncheng, (2019) ที่อธิบายว่าระบบเครดิตทางสังคม หมายถึง เครื่องมือในการจัดระเบียบสังคม ปรับพฤติกรรมประชาชนในประเทศ เพิ่มความมีระเบียบวินัย อาทิ การไม่ส่งเสียงดัง การเข้าแถวไม่แซงคิว การรักษาความสะอาด และมารยาททางสังคม โดยการสร้างแรงจูงใจ โดยการให้รางวัลและการลงโทษ เพื่อยกระดับเครดิตโดยรวมของสังคมให้ดีขึ้น ระบบเครดิตทางสังคม “The Social Credit System (SCS)” ถูกจับตาว่าเป็นระบบเครื่องมือในการลดทอนเสรีภาพประชาชน รวมทั้งเพิ่มการควบคุมทางสังคมและการเมือง โดยเฉพาะต่อบรรดาชนกลุ่มน้อย และกลุ่มผู้เห็นต่างกับรัฐบาล โดยใช้เทคโนโลยี และระเบียบข้อบังคับเป็นส่วนหนึ่งในการควบคุมพฤติกรรมพลเมือง ซึ่งการใช้เทคโนโลยีออนไลน์ผ่านเว็บไซต์นั้น เว็บไซต์บางแห่งไม่ประสบความสำเร็จในการเข้าสู่ตลาดจีน และยังมีเว็บไซต์โซเชียลมีเดีย หลายเว็บไซต์ถูกล็อก (เช่น Twitter และ

Facebook) ทำให้ชาวจีนจึงต้องพึ่งพาผู้ให้บริการรายใดรายหนึ่งของจีน ซึ่งหมายความว่า โดยหลักการแล้ว รัฐบาลจีนอาจสามารถเข้าถึงข้อมูลผู้ใช้ที่เกี่ยวข้องได้ (Daithí Mac Sithigh and Mathias Siems. 2019 : p. 12)

๒.๒ องค์ประกอบของระบบเครดิตทางสังคม

การเสริมความเข้มแข็งในระดับชุมชนให้สามารถขับเคลื่อนการส่งเสริมคุณธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ การสร้างพื้นที่และกิจกรรมการส่งเสริมวัฒนธรรมและค่านิยมในชุมชน โดยสอดแทรกการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมพื้นฐาน (ความซื่อสัตย์สุจริต การมีจิตสาธารณะ การเป็นอยู่อย่างพอเพียง การกระทำอย่างรับผิดชอบ ความเป็นธรรมทางสังคม) อย่างต่อเนื่อง รวมถึงศึกษากลไกใหม่ ๆ เพื่อสร้างแรงจูงใจ อาทิ ระบบเครดิตสังคม (Social Credit) (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๓ : ๔๐๔) ระบบเครดิตทางสังคม “The Social Credit System (SCS)” ในประเทศไทย สามารถนำแนวคิดธนาคารความดีที่ใช้ในโรงเรียน สถาบันการศึกษา บริษัท และชุมชนต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้และขยายผลสู่สังคมในวงกว้าง ตัวอย่างงานวิจัยเกี่ยวกับธนาคารความดีที่สามารถประยุกต์ใช้เป็น The Social Credit System (SCS) เช่น กระบวนการสร้างสังคมคุณธรรมแบบมีส่วนร่วม ภายใต้รูปแบบธนาคารความดีสำหรับหน่วยอบรมประชาชน โดยพระราชบัญญัติ (สิงห์คำ ชยวิโส) (๒๕๕๖ : ๑๙๓ - ๑๙๔) ค้นพบว่า การจัดตั้งกลุ่มธนาคารความดีของชุมชนวัดศรีเมืองมูล ตำบลห้วยม อำเภอกพาน จังหวัดเชียงราย เกิดขึ้นภายใต้หน่วยงานที่เรียกว่า “หน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล” มีแนวคิดในการจัดตั้งธนาคารความดี ๒ ประการ คือ ๑) เพื่อป้องกันสิ่งไม่ดีมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณภาพ สามารถที่จะดำเนินชีวิตไปได้อย่างสงบสุข ๒) เพื่อพัฒนากระบวนการขับเคลื่อนความดี โดยนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา มาประยุกต์ใช้ในลักษณะของคะแนนความดี ผลจากการดำเนินการธนาคารความดี สามารถทำให้คนในชุมชนมีความสุข มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยได้รับค่าความดีเป็นสิ่งตอบแทนแล้วยังสามารถนำมาแลกเปลี่ยนสิ่งของได้อีกด้วย (Liu, Chuncheng, 2019)

การบริหารจัดการของธนาคารความดีตำบลห้วยม และตำบลป่าหุง อำเภอกพาน จังหวัดเชียงราย โดยวารงคณินทร์ ศรีวงศ์ (๒๕๕๖ : ๒๐๖ - ๒๐๗) พบว่าเหตุจูงใจในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของธนาคารความดีตำบลห้วยม คือ ๑) การมีคนในชุมชนและคณะกรรมการบริหารงานมาชักชวนให้เข้าร่วม ๒) การเล็งเห็นผลประโยชน์ที่เกิดต่อตนเองและผู้อื่น รวมถึงโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนและการช่วยเหลือผู้อื่นด้วย ส่วนเหตุจูงใจในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของธนาคารความดีตำบลป่าหุง คือ ๑) การมีคนในชุมชนและคณะกรรมการบริหารงานมาชักชวนให้เข้าร่วม ๒) การเล็งเห็นผลประโยชน์บางอย่างของธนาคารความดีและการแสดงความร่วมมือกับชุมชน ๓) เหตุผลส่วนบุคคล ผลตอบแทนที่ได้รับจากการเป็นสมาชิกของธนาคารความดีตำบลห้วยม สามารถแบ่งเป็น ๒ รูปแบบ คือ ๑) ผลตอบแทนที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ สิ่งของเครื่องใช้ เกียรติบัตร

เชิดชูความดี ทุนการศึกษา ตัวอย่างชีวิตเข้มทิศคนดีตำบลห้วงม ๒) ผลตอบแทนที่เป็นนามธรรม ได้แก่ ความสุขที่สัมผัสได้ การได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ความรู้สึกภาคภูมิใจกับการทำความดี การได้เป็นตัวอย่างที่ดี ส่วนผลตอบแทนที่ได้รับจากการเป็นสมาชิกของธนาคารความดี ตำบลป่าหุ่ง แบ่งออกเป็น ๒ รูปแบบ คือ ๑) ผลตอบแทนที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ สิ่งของเครื่องใช้ ทุนการศึกษา แพ้มีสะสมงาน เกียรติบัตรเชิดชูความดี เกณฑ์ในการให้ความช่วยเหลือ การทัศนศึกษา ๒) ผลตอบแทนที่เป็นนามธรรม ได้แก่ ความรู้สึกดี ความสุขทางใจที่ได้ทำความดี และเห็นคนรอบข้างทำความดี ความภาคภูมิใจกับการทำความดี การได้เป็นตัวอย่างที่ดี การได้ปลูกฝังค่านิยมที่ดี เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ Matsakis, Louise, (2019)

จากที่กล่าวมาข้างต้น การจัดทำระบบเครดิตทางสังคมในโรงเรียน สถาบันการศึกษา บริษัท และชุมชนต่าง ๆ สามารถนำโครงการธนาคารความดีมาปรับใช้ได้ โดยแนวทางกำหนดผลตอบแทนหรือรางวัล เช่น การนำแต้มสะสมมาใช้แลกสิ่งของเครื่องใช้หรืออาหาร การมอบเกียรติบัตรยกย่องเชิดชูเกียรติ การให้ทุนการศึกษา การทัศนศึกษา ๒) การมอบสิทธิพิเศษต่าง ๆ ในการใช้ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะในระดับมหาวิทยาลัย อาจนำแนวคิดเครดิตทำความดีที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เคยนำมาใช้ในการรับนักศึกษาเข้าเรียน จะช่วยให้เด็กนักเรียน ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของระบบเครดิตสังคม ฯลฯ ซึ่งสอดคล้องกับ Kostka, Genia, (2019) ที่อธิบายว่าเมืองชู่หนิง ในมณฑลเจียงซู ได้เปิดตัวโครงการนำร่อง โดยมีหลักเกณฑ์สอดคล้องประชาชน เช่น ระดับการศึกษา พฤติกรรมในโลกออนไลน์ และการปฏิบัติตามกฎจราจร ประชาชนจะได้รับคะแนนเมื่อดูแลสมาชิกครอบครัวที่สูงอายุ หรือช่วยคนยากจน แต่จะถูกหักคะแนนเมื่อทำผิดกฎจราจรเล็กน้อย หรือทำผิดกฎหมายอื่น ๆ ซึ่งสิทธิพิเศษสำหรับผู้ที่มีคะแนนสูง คือ จะได้รับการเลื่อนขั้นในตำแหน่งหน้าที่การงาน เข้าถึงการศึกษามหาวิทยาลัยชั้นนำ ในขณะที่ผู้ที่มีคะแนนน้อย จะถูกจำกัดใบอนุญาตและการเข้าถึงบริการสังคมต่าง ๆ สุดท้ายโครงการนี้ก็ล้มเหลวและถูกยกเลิกไป เพราะการคิดคะแนนจาก Data นั้น กระทั่งก่อนกระแทก ไม่สม่าเสมอ ขณะที่สำนักข่าว China Youth Daily ได้วิจารณ์ระบบนี้ว่าเป็นการใช้ Data ทางการเมือง เพราะแทนที่ประชาชนจะเป็นคนให้คะแนนข้าราชการและรัฐบาล กลับกลายเป็นประชาชนที่ถูกรัฐบาลให้คะแนน ด้านสำนักข่าว Beijing Times เปรียบเทียบระบบนี้ว่าเหมือนโครงการใบรับรอง “พลเมืองดี” ที่ออกโดยญี่ปุ่นในช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ ที่จีนถูกยึดครอง แม้จะล้มเหลวไม่บรรลุผล แต่รัฐบาลจีนก็ไม่ยอมแพ้ ยังประกาศใช้โครงการนำร่องกับอีก ๓๐ เมืองท้องถิ่นในช่วงปี ค.ศ. ๒๐๑๙ และเมืองที่มีที่ทว่าประสบความสำเร็จมากที่สุด คือ เมืองหยงเฉิง ในมณฑลซานตง ซึ่งเป็นเมืองที่มีประชากรประมาณ ๕,๑๐๐ ครัวเรือน แต่มีการแบ่งกลุ่มย่อยเป็น ๓๐๐ ครัวเรือน คอยดูแลบริหารกันและกัน และระบบเครดิตของเมืองนั้นมีขั้นตอนไม่มาก มีการเพิ่มการลงโทษในการเผยแพร่ศาสนาอย่างผิดกฎหมาย การละทิ้งสมาชิกในครอบครัว และการทำให้คนอื่นเสื่อมเสียชื่อเสียงในโลกออนไลน์

มีข้อมูลว่า ๙๐% ของเมืองนี้ มีคะแนนอยู่ในระดับ A และคนที่ได้คะแนนดีหรือมีผลงานโดดเด่น ก็จะได้รับยกย่องในป้ายกระดานของเมือง ส่วนผู้ที่มีคะแนนน้อยก็จะมีรายชื่อเช่นกัน เป็นสิ่งที่ทำให้ระบบเครดิตใช้ได้สำเร็จกับเมืองนี้

นักสังคมวิทยา Ahmed, Shazeda, (2017) ได้วิเคราะห์ไว้ว่า เพราะประชาชนในเมือง ปรับการกระทำมาใช้กับชีวิตประจำวัน พวกเขาไม่ได้ทำเพราะรัฐบาลบังคับหรือร้องขอ ซึ่งสอดคล้องกับที่ชาวบ้านเล่าว่า ระบบนี้ “ทำให้” พวกเขาประพฤติตัวดีขึ้นทุก ๆ วัน พวกเขาทำตามระเบียบ เพราะเคยชิน และไม่ได้รู้สึกว่าจะต้องกังวลเรื่องการโดนหักคะแนน ซึ่งแม้ระบบนี้จะเกี่ยวข้องกับ การสร้างวินัย และการทำความดีในสังคม แต่สุดท้ายระบบก็มีความเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของรัฐ และระบบของพรรคคอมมิวนิสต์ด้วย นอกจากระบบให้คะแนนแล้ว ทางกรยังมีการทำลิสต์รายชื่อ “Red list” ของผู้เป็นตัวอย่างต้นแบบ ที่จะเชิดชูคนทำดี และในทางตรงข้ามก็มีรายชื่อ “Gray list” ของบุคคลที่ประพฤติไม่ดี เช่นทำผิดกฎหมาย ทิ้งขยะจากหน้าต่างลงมาในที่สาธารณะ ซึ่งเป็นที่ ถูกเถียงว่านักเคลื่อนไหวที่ต่อต้านรัฐบาลจีน ก็อาจถูกนำชื่อมาอยู่ในลิสต์นี้ได้โดยง่าย และแม้ว่าจะยัง ไม่มีการเปิดระบบใช้จริง แต่ก็มีคนที่เคยถูกจำกัดสิทธิต่าง ๆ แล้วเช่นกัน ซึ่ง Liu Hu นักข่าว เชนส์สวอนสอบสวน เคยถูกฟ้องจากการรายงานข่าว ในปี ค.ศ. ๒๐๑๓ ซึ่งในตอนนั้นเขาแพ็คดี และต้องจ่ายค่าปรับให้กับผู้เสียหาย ซึ่งภายหลังต่อมาเขาพบว่าคดีนั้นมีผลให้เขาติดในรายชื่อบัญชีดำ ของศาลสูงสุด และไม่สามารถจองตั๋วเครื่องบินได้ด้วย เพราะความผิดพลาดในการจ่ายค่าปรับ ให้ผิดบัญชีธนาคาร แม้เขาจะพยายามแก้ไขปัญหา ติดต่อกับศาล และสามารถซื้อตั๋วเครื่องบิน ได้อีกครั้ง แต่เหมือนกับว่าชื่อของเขาก็ไม่สามารถถูกลบออกจากบัญชีดำได้

โดยสรุป องค์ประกอบของระบบเครดิตทางสังคม นั้นประกอบไปด้วย ระบบจูงใจและ การเสริมแรงทางบวกในด้านการ ๑. การชมเชย ๒. การให้รางวัล และ ๓. การยกย่องเชิดชู แก่บุคคล หรือหน่วยงานที่ดำเนินชีวิต หรือกิจกรรมทางธุรกิจได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับวัฒนธรรม ของสังคมนั้น

๒.๓ รุ่นวัย (Generation)

เพื่อให้การศึกษาวิจัยมีความถูกต้อง และสมบูรณ์ คณะผู้วิจัยจึงได้ทบทวนวรรณกรรม ที่เกี่ยวข้องกับรุ่นวัย (Generation) จากข้อมูลทางวิชาการเพื่อทำความเข้าใจคนในแต่ละช่วงวัย พบว่า Generation อ้างอิงตามศัพท์บัญญัติราชบัณฑิตยสถาน ตามหลักประชากรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๕ มีความหมายว่า รุ่นวัย ชั่วรุ่น (ที่มา : orst.go.th) และหากใช้ความหมายของ Generation ตาม The American Heritage Dictionary (1992) จะให้ความหมายว่า กลุ่มคนรุ่นราวคราวเดียวกัน ผู้ที่มีประสบการณ์จากเหตุการณ์ หรือสภาพแวดล้อมคล้าย ๆ กันในสังคมหนึ่ง ๆ และประสบการณ์

ดังกล่าวได้หล่อหลอมให้เกิดเอกลักษณ์ ในทัศนคติและพฤติกรรมร่วมกันในกลุ่มคนรุ่นราวคราวเดียวกัน

หากพิจารณารุ่นวัยในมุมมองของบทบาททางสังคมเศรษฐกิจ และตลาดแรงงานในปัจจุบัน และตามหลักสากลที่นิยม พบว่ารุ่นวัยสามารถจำแนกออกได้เป็น ๔ รุ่นวัย ดังนี้

- ๑) รุ่นวัย Baby Boomer หรือ Gen B
- ๒) รุ่นวัย X หรือ Gen X
- ๓) รุ่นวัย Y หรือ Gen Y
- ๔) รุ่นวัย Z หรือ Gen Z

๒.๓.๑ รุ่นวัย Baby Boomer หรือ Gen B

คนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. ๒๔๘๙ - ๒๕๐๗ สาเหตุที่เรียกคนรุ่นวัยนี้ว่า Baby boomer เนื่องจากว่าในช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ ทำให้ผู้ชายจำนวนมากถูกเกณฑ์ไปเป็นทหาร และเมื่อสงครามสิ้นสุดก็กลับมาแต่งงานสร้างครอบครัว และโดยส่วนมากจะมีอัตราการให้กำเนิดเด็กมากกว่า ๑ คน ต่อครอบครัว จึงเป็นเหตุให้เรียกว่า Boom เพราะมีเด็กเกิดใหม่จำนวนมาก คน Gen B ส่วนใหญ่เกิดมาภายหลังการสิ้นสุดของสงครามโลกครั้งที่ ๒ ซึ่งเป็นยุคที่ยังไม่มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย พ่อแม่ของคนกลุ่มนี้ได้รับความลำบากจากการใช้ชีวิตในระหว่างช่วงสงคราม ต้องเผชิญกับปัญหาด้านเศรษฐกิจตกต่ำ ทำให้ครอบครัวส่วนมากใช้ชีวิตกันอย่างลำบากแร้นแค้น ส่งผลให้คน Gen B จึงมีลักษณะนิสัยอดทน จริงจัง เนื่องจากการที่ได้เห็นความลำบากของพ่อและแม่

๒.๓.๒ รุ่นวัย X หรือ Gen X

คนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๐๘ - ๒๕๒๓ เป็นกลุ่มคนรุ่นวัยต่อจากคน Gen B โดยคนรุ่นวัยนี้เกิดในช่วงเวลาที่สภาพเศรษฐกิจของโลกมีสภาพการณ์โดยรวมที่ดีกว่า Gen B และสภาวะความสัมพันธ์ของประเทศต่าง ๆ ในโลกมีความสงบเรียบร้อย และมีสันติภาพ ในหลาย ๆ ประเทศเริ่มมีความมั่งคั่ง ส่งผลให้คน Gen X มีโอกาสใช้ชีวิตโดยมีเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องบ้าง ตัวอย่างของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาของคนรุ่นวัยนี้ เช่น คอมพิวเตอร์ วิดีโอเกม และวอล์คแมน เป็นต้น แต่ทั้งนี้พบว่าในคนรุ่นวัยนี้มักมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการทำงานมากกว่าการใช้เทคโนโลยีโดยมุ่งเน้นที่ความสนุก และมีพฤติกรรมการใช้งานเทคโนโลยีตามที่จำเป็น ทั้งนี้เนื่องจากการเข้าถึงเทคโนโลยีมีค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูง ไม่เหมือนในปัจจุบัน

๒.๓.๓ รุ่นวัย Y หรือ Gen Y

คนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๒๔ - ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เทคโนโลยีมีวิวัฒนาการสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาก่อนหน้า อุปกรณ์เครื่องใช้ที่ทันสมัยได้รับการพัฒนาให้มีราคาที่ต่ำลง ส่งผลให้คนในช่วงเวลานี้สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้อย่างแพร่หลาย ตลอดจนการเกิดขึ้นของระบบอินเทอร์เน็ต (Internet) ที่ทำให้การเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ทำได้อย่างสะดวกและ

รวดเร็ว และเทคโนโลยีเริ่มกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตคน Gen Y จึงมีชีวิตรอยู่ในยุคเทคโนโลยี มีความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการใช้เพื่อทำงาน และการติดต่อสื่อสารอื่น ๆ แต่ทั้งนี้พบว่าจากความเจริญทางเทคโนโลยีส่งผลให้คน Gen Y ให้ความสำคัญกับคนรอบข้างและสังคมลดน้อยลง ดังนั้น คน Gen Y ส่วนมากจึงมีลักษณะนิสัยใจร้อน กล้าแสดงออก มีความคิดเป็นของตัวเอง และกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นของตน ชอบความท้าทาย ไม่ชอบการถูกบังคับ ทั้งในด้านการใช้ชีวิตส่วนตัวและการทำงาน

๒.๓.๔ รุ่นวัย Z หรือ Gen Z

คนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบัน คนรุ่นวัยนี้ถูกแวดล้อมไปด้วยเทคโนโลยีตั้งแต่เกิด และเติบโตมาพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันทุกด้าน มีความสามารถในการเรียนรู้การใช้งานเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว มักพบกลุ่มคนรุ่นวัยนี้มีกำลังซื้อพอสมควร จากการขอเงินพ่อแม่ใช้ และจากข้อมูลพบว่าคน Gen Z มักจะมีนิสัยใจร้อย ชอบเอาชนะ ชอบเทคโนโลยี ตามแฟชั่น และตามกระแส ทั้งนี้คน Gen Z จัดอยู่ในกลุ่มเป้าหมายหลักของงานวิจัยฉบับนี้

๒.๔ ระบบเครดิตทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบเครดิตทางสังคมกับ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชนจากฐานข้อมูลทางวิชาการทั้งไทยและต่างประเทศพบว่า วิกานดา จันทร์เรือง, (๒๕๖๐) ที่ทำการศึกษาในเรื่องของความต้องการของเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดที่มีต่อการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวและศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานการประชุมเพื่อแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็ก เยาวชนและครอบครัว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงแรงจูงใจทางบวกที่ส่งต่อความต้องการของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีอาญาในช่วงอายุระหว่าง ๑๖ - ๑๘ ปี โดยผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายที่กระทำผิดในคดีอาญาเสพติด แต่จะมีความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวแต่กระทำผิดไปเนื่องจากอยากลอง ซึ่งส่วนใหญ่พอพ้นโทษก็จะกลับคืนสู่สังคมได้โดยที่ครอบครัวต้องมีการพูดคุยกันมีคำชมเชย และมีความต้องการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวทั้งทางด้านกำลังใจและโอกาสทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lee, A. (2020) ที่ทำการศึกษาในเรื่องของการวัด และประเมินผลและจัดลำดับระบบเครดิตทางสังคมในประเทศจีน และกลุ่มประเทศในตะวันตก ที่ได้อธิบายว่าระบบเครดิตทางสังคม (Social Credit System) นั้น หมายถึงชุดของการให้คะแนนคุณธรรมแก่ประชาชน หน่วยธุรกิจและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับรัฐบาล ซึ่งถ้าบุคคลหรือหน่วยงานไหนได้คะแนนคุณธรรมดี ก็จะทำให้รางวัลในรูปแบบของสิทธิประโยชน์ทางด้านสุขภาพ ด้านที่พักอาศัย

ในขณะเดียวกัน ถ้าบุคคลหรือหน่วยงานไหนได้คะแนนคุณธรรมต่ำก็จะถูกลงโทษในการตัดสิทธิประโยชน์ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งอาจรวมถึงสิทธิการใช้งานระบบขนส่งสาธารณะเพิ่มเติมอีกด้วย โดยที่ระบบที่ใช้ในการรวบรวมคะแนนคุณธรรมของคนในสังคม บริหารจัดการโดยคณะกรรมการพัฒนาและปฏิรูปแห่งชาติ (China's Economic Planner, The National Development and Reform Commission (NDRC)) โดยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลคุณธรรมจากช่องทางดั้งเดิม (Traditional Sources) เช่น สถาบันการเงิน ประวัติอาชญากรรม และการบันทึกจากรัฐบาล ซึ่งเป็นข้อมูลปัจจุบันที่เกิดจากการลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการของรัฐบาลในโครงการต่าง ๆ เข้ามาเป็นข้อมูลในการตั้งต้นระบบการให้คะแนนคุณธรรมกับประชาชนในประเทศ และเป็นไปในทิศทางเดียวกับ ปรีวัฒน์ ช่างคิด (๒๕๕๔) ที่ทำการศึกษาในเรื่องของรูปแบบการพัฒนาเด็กและเยาวชนนอกระบบการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาถึงรูปแบบการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณธรรมจริยธรรม ในเขตชายแดนภาคใต้ โดยผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการพัฒนาเด็กและเยาวชนนั้น จะต้องประกอบไปด้วยกิจกรรมในการเสริมแรงทางบวกที่สามารถที่จะพัฒนาเด็กและเยาวชนที่ครอบคลุมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เช่น กิจกรรมลานกีฬาต้านยาเสพติด กิจกรรมบ้านหนังสือ กิจกรรมธนาคารความดี และโครงการ TO BE NUMBER ONE เป็นต้น ประกอบกับต้องเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนแสดงความสามารถอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ ผู้ปกครองต้องให้ความสำคัญและส่งเสริมโดยให้ชุมชน โรงเรียน/สถาบันการศึกษา และองค์กรปกครองท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงาน

ตอนที่ ๓ พื้นที่เชิงนวัตกรรมที่มีส่วนรวม (Area Based Innovation)

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบเครดิตทางสังคมบนฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน กรณีศึกษา : ชุมชนวัดอัมพวา เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน เพื่อนำมาสร้างพื้นที่เชิงนวัตกรรมที่มีส่วนรวม (Area Based Innovation) เพื่อให้เกิดพื้นที่ หรือช่องทางในการที่เด็กและเยาวชน จะสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้แสดงความคิดเห็น ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่เชิงนวัตกรรมที่มีส่วนรวมของเด็กและเยาวชนพบว่า

๓.๑ ความเป็นมาและความหมายของพื้นที่เชิงนวัตกรรมที่มีส่วนรวม (Area Based Innovation) : พื้นที่เชิงนวัตกรรม (Area Based Innovation) ที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนกลายเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจประเด็นหนึ่งของผู้นำประเทศทั่วโลกเนื่องจากในปี ค.ศ. ๑๙๘๙ ทางสหประชาชาติ ได้มีการลงนามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วย “สิทธิเด็ก” หรือ United Nation Convention on the Rights of the Child (UNCRC) อันเป็นผลเนื่องจากแนวความคิด “เรื่องสิทธิมนุษยชน” ที่ประกาศใช้ในปี ค.ศ. ๑๙๔๕

(The Universal Declaration of Human Rights - UDHR) ที่ได้ระบุชัดถึง “สิทธิพลเมือง” หรือสิทธิอันชอบธรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เกิดในรัฐประเทศหนึ่ง ๆ Patrick (2000, p. 5) ได้อธิบายว่าพื้นที่เชิงนวัตกรรมการมีส่วนร่วม หมายถึง พื้นที่ในการแสดงความคิดเห็นและสิทธิของพวกเด็ก ๆ ซึ่งจะช่วยสร้างศักยภาพให้แก่เครือข่ายเด็กและเยาวชน สมาชิกของสภาเด็กและเยาวชน เพื่อขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงบวก โดยความเป็นพลเมือง คือ การเชื่อมโยงทางสังคมและกฎหมายระหว่างบุคคลกับสังคมที่เป็นอธิปไตยทางการเมือง ดังนั้น พลเมืองรัฐประเทศนั้น ๆ มีหน้าที่ในการดูแลรัฐและได้รับการคุ้มครองจากรัฐนั้นเป็นการตอบแทน เช่น การจ่ายภาษีของพลเมืองเพื่อเป็นเงินสำรองในการพัฒนาประเทศ และรัฐบาลทำหน้าที่ในการจัดสรรเงินงบประมาณจากภาษีในการพัฒนาประเทศทั้งในด้านโครงการและการพัฒนา เป็นต้น ตามที่ระบุในมาตราที่ ๑๒ ของ UNCRC ปรากฏเนื้อหาที่มีความหมายคล้ายคลึงกันกับสิทธิพลเมืองที่ว่า “เด็กและเยาวชนมีสิทธิเท่ากับพลเมืองคนหนึ่ง ที่ได้รับการให้ความตระหนักและมีส่วนร่วมในทุก ๆ การตัดสินใจใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อชีวิตของพวกเขา” หมายถึง เด็กและเยาวชนทุกคนมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นและมีสิทธิที่จะปฏิเสธข้อเสนอใด ๆ ที่พวกเขาไม่เห็นด้วย

ดังนั้น The Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (1990, p.4) จึงได้เสนอ ช่องทางในส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ความเข้าใจการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ และพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนให้สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นต่อชุมชนและสังคมได้ในเชิงบวกได้ แต่สิ่งที่เราพบเห็นในปัจจุบัน “พลเมือง” หรือ “กลุ่มคนที่มีสิทธิในการออกแบบสังคม” ยังคงเป็นเพียงกลุ่มบุคคลที่มีอายุ ๓๐ ปีขึ้นไป ที่เข้ามาจัดการระเบียบต่าง ๆ ในสังคม ทำให้เด็กและเยาวชนถูกจำกัด และลดทอนสิทธิด้านการมีส่วนร่วมทางสังคมและการเมืองให้เหลือเพียงแค่การมีส่วนร่วมที่อยู่เพียงภายใต้การดูแลหรือการควบคุมของผู้ปกครอง ซึ่งเป็นผลทำให้การมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนถูกจำกัดมากกว่ากลุ่มคนวัยอื่น ๆ ในสังคม (Silvia Blitzer Golombek, 2006, p.14) จากการประกอบสร้างของวัฒนธรรมทางสังคมที่เชื่อว่าเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มคนที่มีพลังแต่ยังไม่มีศักยภาพมากพอในการตัดสินใจเรื่องสำคัญต่าง ๆ ในชีวิตของพวกเขา (Adulthood) และเหตุผลต่าง ๆ ที่สังคมสร้างขึ้นและกีดกันคนรุ่นใหม่ในการแสดงออก ซึ่งการมีตัวตนของพวกเขา สอดคล้องกับ Barry Checkoway (2011, p.341) ที่อธิบายว่าพื้นที่นวัตกรรมการมีส่วนร่วมหมายถึงช่องทางการติดต่อเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และข้อมูลตามการรับรู้เกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วม กลไกและช่องทาง ที่จะสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน ดังนั้น จึงมีการถกเถียงถูกหยิบยกมาพูดถึงเป็นวงกว้างว่าด้วยการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน การคุ้มครองและข้อกำหนดที่จะนำมา ซึ่งการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนอย่างเป็นทางการ และต้องได้รับการตอบสนองอย่างจริงจัง (Jennifer L. O’Donoghue et all, 2002, p.15-16) การเสริมพลังแก่เด็กและเยาวชน (Youth Empowerment) จะสามารถเกิดขึ้นได้

อย่างเป็นทางการได้จริงหรือไม่ และรูปแบบใดที่จะช่วยสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนสามารถก้าวขึ้นมาเป็นกลุ่มคนหลักในการขับเคลื่อนสังคม และตัดสินใจกำหนดทิศทางการสังคม ที่พวกเขาอาศัยอยู่ยังคงเป็นคำถามที่ต้องหาคำตอบกันไป

ในประเทศไทย มีโครงสร้างการสนับสนุนและพัฒนากิจการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนอย่างเป็นทางการ ผ่านพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติหลักที่ทุกหน่วยงานในภาครัฐ ยึดเป็นหลักในการนำไปปฏิบัติในการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะกรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ทั้งนี้ นอกจากพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว ประเทศไทยยังมีแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๙ สำหรับแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่จัดทำขึ้น ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเด็กและเยาวชนในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ โดยมีเป้าหมายหลักให้เด็กและเยาวชนมีความมั่นคงในชีวิต มีความแข็งแรงทางด้านร่างกายจิตใจ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสำนึก ความเป็นพลเมือง กล้าคิดและแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ตามวิถีประชาธิปไตยและมีความสุข (มหาวิทยาลัยมหิดล, สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว, ๒๐๑๑) รวมถึงร่างแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และยุทธศาสตร์สภาเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๙

โดยสรุปพื้นที่นวัตกรรมการมีส่วนร่วม หมายถึง ช่องทาง หรือพื้นที่ที่ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางความคิด ทำให้กล้าที่จะแสดงออกทางกิริยา วาจา ด้วยความรู้สึกลดถอย เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในชุมชน ที่ประกอบไปด้วย ๑. การระดมความคิด (Brainstorming) ๒. การสำรวจชุมชน (Need Survey) และ ๓. การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)

๓.๒ องค์ประกอบของพื้นที่เชิงนวัตกรรม (Area Based Innovation) ในการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน : การมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนไม่สามารถวัดได้จากปริมาณของเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วม แต่วัดได้จากประสิทธิภาพของการมีส่วนร่วมเป็นสำคัญ ทั้งเรื่องเด็กและเยาวชนมีความสามารถจัดการแก้ไขปัญหา หรือพัฒนา ประเด็นต่าง ๆ ที่ตนเองมีความสนใจ โดยมีผู้ใหญ่ในสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ๆ และทำงานบูรณาการร่วมกัน รูปแบบการประเมินการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนมีอยู่จำนวนมาก ทว่าต้นแบบการพัฒนากิจการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนตามแนวคิดของ Hart, R. A. (2008). ที่กล่าวถึงบันไดการมีส่วนร่วมของเด็กหรือ Child's Participation Ladder มักจะได้รับการกล่าวถึงและอ้างอิงในทุกการประเมินผล

ของการมีส่วนร่วมของเด็ก และรวมถึงเยาวชน การประเมินดังกล่าว เป็นการกระตุ้นให้บุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน และผู้ใหญ่ทั่วไปสังคม ให้ความสำคัญแก่เด็กและเยาวชน และให้เกียรติเด็กเช่นพลเมืองคนหนึ่ง ที่สามารถแสดงความคิดเห็นลงมือปฏิบัติ และให้คำปรึกษาแก่คนทั่วไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพวกเขาต้นแบบการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนของ Roger A. Hart ที่ได้กำหนด “Child’s Participation Ladder” และรับความนิยมในการนำไปใช้ในงานวิจัยเรื่องการพัฒนาเด็กและเยาวชน เนื่องจากได้รับการตีพิมพ์โดยองค์กรเด็กระหว่างประเทศของสหประชาชาติ หรือ UNICEF ซึ่งได้เขียนไว้ใน Innocent Essay No.4 “Children’s Participation; from Tokenism and Citizenship” ในปี ค.ศ. ๑๙๙๒ และงานวิจัยของ Save the Children, UK ที่ใช้หลักการดังกล่าวในการนำมาเป็นมาตรฐานในการประเมินผลการมีส่วนร่วมของเด็กที่ทางองค์กรร่วมทำงาน รวมถึงมีการระบุอยู่ในคู่มือการดำเนินงานหลักของ Save the Children และเครือข่ายทั่วโลก (Moskowitz, S. 2010) การประเมินของ Hart เป็นการปรับมาจากแนวความคิดของ Arnstein เรื่อง “Ladder of Citizen Participation”³ และหลังจากนั้นบันไดการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนของ Hart ก็ได้รับการนำไปพัฒนาต่อในงานของ Treseder เรื่อง “Degree of Involvement”⁴ ซึ่งแนวความคิดทั้งหมดมีแนวกรอบความคิดแบบ “ปรากฏการณ์การที่ฝ่ายหนึ่งได้ประโยชน์และอีกฝ่ายเสียประโยชน์” (A Zero-Sum Phenomenon) ซึ่งการกระจายอำนาจถูกจำกัดคนกลุ่มหนึ่งได้รับอำนาจ และคนอีกกลุ่มสูญเสียอำนาจนั้น ซึ่งในที่นี้ การประเมินของ Hart เป็นการปลดล็อคให้ผู้ใหญ่ในสังคมยื่นอำนาจ (Power) มาให้เด็กและเยาวชน (Thomas, 2007, p.199-218) เนื่องจากสถานการณ์การมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนเปลี่ยนไปในแนวโน้มที่ดีขึ้น

การประเมินของ Hart ได้กลายเป็นฐานในการต่อยอดการสร้างสรรค์รูปแบบการสร้างเสริมและเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วม จากการเปิดพื้นที่ให้เด็กและเยาวชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมรายบุคคลสู่การขับเคลื่อนและผลักดันให้เกิดองค์กรเยาวชนที่เกิดจากเด็กและเยาวชนเป็นผู้ขับเคลื่อนองค์กรหลัก Joan Arches and Jennie Fleming (2006, p.88-90) พบว่า “การวางยุทธศาสตร์ การดำเนินงานทางสังคมร่วมกับการส่งเสริมความรู้ร่วมของเด็กและเยาวชน สามารถช่วยให้เด็กและเยาวชนจำแนกปัญหาที่สำคัญของสังคมที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนออกมาได้ชัดเจนมากขึ้น มีความตระหนักถึงการวางแผนในการแก้ไขปัญหาอย่างมีระบบ” การวางยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเป็น “พลเมืองใส่ใจความรู้” นอกจากเด็กและเยาวชนจะต้องสามารถคิดเชื่อมโยงปัญหาในสังคมของตัวเองพวกเขาได้แล้ว พวกเขาจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะวางแผนแก้ไขปัญหาที่ กระบวนการดังกล่าวเป็นพื้นฐานของการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่อาศัยการเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับเครือข่ายทางสังคมและชุมชนทางการเมือง ความสามารถและศักยภาพของปัจเจกต้องได้รับการพัฒนาและยกระดับให้กลายเป็นความรู้สึกถึงการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสิ่งต่าง ๆ ในสังคม ความรู้สึกร่วมเป็นส่วนหนึ่งของสังคมต้องได้รับ

การสร้างขึ้นจากความเชื่อใจระหว่างกลุ่มคนในสังคมนั้น (Eriksson, 2012, p.692) หากแต่ด้วยอุปสรรคเรื่องทัศนคติและอำนาจในการต่อรองทางการเมืองระหว่างกลุ่มผู้ใหญ่และเด็กเยาวชนทำให้ยุทธศาสตร์ดังกล่าวประสบความสำเร็จได้ยาก

ในการทบทวนวรรณกรรม ทางคณะผู้วิจัยได้หยิบยกรูปแบบแนวทางในการสนับสนุนและหนุนเสริมให้เด็กและเยาวชนกลายเป็นพลเมืองใส่ใจสังคม ผ่านรูปแบบขององค์กรเด็กและเยาวชนและการพัฒนาผ่านรูปแบบและโครงสร้างที่ทางรัฐมีการเตรียมไว้อย่างมีคุณค่า

๓.๒.๑ กรณีศึกษา Youth Engagement Continuum

เกิดขึ้นจาก the Funder's Collaborative on Youth Organization (FCYO) จากมหาวิทยาลัย Chicago อย่างที่เราทราบกันดีว่าสหรัฐอเมริกา เป็นหนึ่งในไม่กี่ประเทศที่ไม่ได้ลงนามใน UNCRC เนื่องจากปัจจัยภายในประเทศที่ทางรัฐบาลกลาง ไม่สามารถควบคุมกฎหมายเพิ่มเติมของรัฐต่าง ๆ ได้ แต่ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นประเทศที่มีองค์กรเยาวชนกระจายตัวอยู่ทั่วทุก ๒๘ มลรัฐ และมีการดำเนินงานอย่างเข้มข้น โดยเป้าหมายหลักในการดำเนินงานขององค์กรดังกล่าว คือ การพัฒนาวางแผนและประเมินการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะของ “พลเมือง” การพัฒนาเด็กและเยาวชนจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากหลากหลายส่วนที่สำคัญประการแรก คือ การวางยุทธศาสตร์และเทคนิคใหม่ที่จะผลักดันให้เด็กและเยาวชนเข้าใจและตระหนักถึงการเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะพลเมือง (Civic Engagement) ประการที่สอง คือ การชี้ให้เด็กและเยาวชนเล็งเห็นถึงสิ่งที่อยู่เหนือปัญหาส่วนบุคคล และต้องเข้าไปรับมือกับปัญหาเหล่านั้นด้วยเทคนิคใหม่ ๆ ที่สร้างการเสริมสร้างพลังของเด็กและเยาวชนทั้งในฐานะส่วนบุคคลและพลเมืองที่มีภาระหน้าที่ต่อสังคม และประเด็นสุดท้ายซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญ คือ การก้าวข้ามทัศนคติที่มองว่า “เด็กและเยาวชน คือ ปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข” (FCYO, 2003, p.6) จากข้อความดังกล่าวสามารถตีความว่าการพัฒนาเด็กและเยาวชน และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน คือ การแก้ไขปัญหาหนึ่ง ๆ ในสังคม และนั่นคือกบดักในการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่แท้จริง

Youth Engagement Continuum แบ่งขั้นตอนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนจากขั้น “แทรกแซง” จนถึง “การเปลี่ยนแปลงทางระบบ” โดยมีขั้นตอนทั้งหมด ๓ ขั้นตอน ดังนี้

๑) สสำรวจชุมชน (Youth Survey Approach)

ขั้นตอนแรกเป็นสิ่งที่เราสามารถพบเห็นได้ทั่วไป เมื่อเริ่มมีการจัดตั้งกิจกรรม / โครงการเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน คือการสำรวจ (Youth Survey Approach) ในการให้ความสนับสนุนเด็กและเยาวชนในด้านต่าง ๆ ผ่านการขับเคลื่อนบางประเด็นเพื่อแก้ไขปัญหาของวัยรุ่น ขั้นตอนดังกล่าวจะมองว่าเด็กและเยาวชนเป็น “ลูกค้า” ที่ต้องได้รับการดูแล ดังนั้นนักกิจกรรมหรือผู้ใหญ่ในองค์กรดังกล่าว จะถือตัวเองเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อปัญหาของเด็กและ

เยาวชนกลุ่มนั้น ๆ โดยมองว่าสิ่งที่พวกเขาต้องทำคือ การเข้าไปสำรวจชุมชน จัดการการดำเนินชีวิตของเด็กและเยาวชนหนึ่ง ๆ เพื่อให้พวกเขามีชีวิตที่ดีขึ้น

๒) ระดมความคิด (Youth Brainstorm Development)

ในขั้นตอนนี้ เด็กและเยาวชนถูกยกระดับจาก “ลูกค้ำ” เป็นกลุ่มที่ทำงานร่วมกันเพื่อระดมความคิด (Youth Brainstorm Development) เราจะเห็นผ่านตัวอย่างของ “สภา” หรือ “กลุ่มเด็กและเยาวชน” พวกเขาจะมีพื้นที่ และได้รับการเสริมศักยภาพในด้านต่าง ๆ ที่รอบด้าน ทั้งเรื่องวิชาการ สังคม วัฒนธรรม การสร้างอาชีพ รวมถึงความเป็นพลเมือง ในขั้นตอนนี้เด็กและเยาวชนทุกคนจะมีสิทธิได้เข้าร่วม แต่กระบวนการดังกล่าวเรียกร้องการมีพื้นที่ที่แน่ชัด อุปกรณ์อำนวยความสะดวก เครือข่าย และมาตรฐานที่เท่าเทียมกันของแต่ละพื้นที่ นอกจากนี้ การบูรณาการของหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนก็ถือเป็นเป้าหมายหลักของขั้นตอนนี้ดังกล่าว

๓) การสนทนากลุ่มย่อย (Youth Focus Group)

เราจะพบเห็นว่าไม่ใช่เด็กและเยาวชนทุกคนที่จะเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมได้ เนื่องจากการก้าวเข้ามาสู่การเป็นผู้นำ เด็กและเยาวชนจำเป็นต้องผ่านการตกผลึกทางความคิดผ่านการสนทนากลุ่มย่อยจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย อาทิ ผู้นำชุมชน ผู้ปกครอง ผู้นำเด็กและเยาวชน เพื่อพิจารณาถึงความต้องการส่วนบุคคล หรือ ปัญหาของบุคคล พวกเขาจำเป็นต้องมองภาพกว้าง เห็นถึงการเชื่อมประสานงานของหน่วยงานต่าง ๆ หรือ ชุมชนเพื่อร่วมกันทำงานเพื่อตอบโจทย์สิ่งหนึ่งสิ่งใดในสังคม ซึ่งในขั้นตอนนี้เด็กและเยาวชนต้องก้าวขึ้นมาแสดงบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนประเด็นเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนและการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยกลุ่มดังกล่าวต้องมีทักษะในการจัดการโครงการ ทักษะในการสื่อ และทักษะในการตัดสินใจ และแก้ไขปัญหากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย (Stakeholder)

๓.๓ พื้นที่เชิงนวัตกรรมการมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่เชิงนวัตกรรมการมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน พบว่า

Nada Weayusoh,(2563) ที่ทำการศึกษาวิจัยในเรื่องของการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาระบบนิเวศสังคมในระดับตำบล โดยการมีส่วนร่วมของสภาเด็กและเยาวชนมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัย เพื่อศึกษาถึงการมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน ซึ่งผลการวิจัยพบว่าการยกระดับการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหา และดำเนินโครงการ/กิจกรรม เพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาของเด็กละเอียดและเยาวชนในพื้นที่ จะส่งผลต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน ให้นำไปสู่พลเมืองที่มีทักษะและความต้องการในการเข้ามาแก้ไขปัญหาและรับผิดชอบสังคมร่วมกับคนอื่น ๆ ซึ่งเด็ก

และเยาวชนต้องได้รับการพัฒนาในเรื่องของทักษะและความรู้ด้านการเมือง เพื่อที่จะสามารถวิเคราะห์และนำเสนอนโยบาย เพื่อแก้ไขปัญหาที่พวกเขาเผชิญขึ้น โดยพวกเขาต้องสามารถระบุให้ได้ว่า “อะไรบ้างที่พวกเขาจะสามารถทำร่วมกันได้ (ในระดับเด็กเยาวชนกันเอง และเด็กเยาวชนกับกลุ่มคนวัยอื่น) เพื่อแก้ไขปัญหาของชุมชนดังกล่าว” ซึ่งสอดคล้องกับ Vadeboncoeur (2006) ที่ทำการศึกษาในเรื่องของพื้นที่ในการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนอย่างไม่เป็นทางการ โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาถึงพื้นที่ในการแสดงออกและมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนในสหรัฐอเมริกา ซึ่งผลการวิจัยพบว่าพื้นที่ในการยกระดับการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนผ่านการระดมความคิด การสนทนากลุ่มย่อย รวมถึงการขับเคลื่อนองค์กรด้านเด็กและเยาวชน เป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความร่วมมือ และความจริงจังการขับเคลื่อนเด็กและเยาวชน ผ่านขั้นตอนของการสร้าง “ผู้นำเยาวชน” ให้กลุ่มคนเหล่านั้น สามารถผลักดันความเป็นพลเมืองสู่สังคมเพื่อน และทะยานกลุ่มเด็กและเยาวชนสู่การเป็นองค์กรเด็กและเยาวชนที่มีคุณลักษณะที่ต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง เป็นการสนับสนุนและเตรียมพร้อมพวกเขาในการเข้ามาแบ่งปันอำนาจในการต่อรองทางสังคมระหว่างเด็กและเยาวชนและผู้ใหญ่ในสังคม ซึ่งการเรียนรู้ภายในห้องเรียนก็ไม่เพียงพออีกต่อไปสำหรับการสร้างภูมิคุ้มกัน และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน โดย Heath and McLaughlin (1994), Cole (1996) ต่างก็เสนอตรงกันว่า องค์กรเด็กและเยาวชนที่อยู่ นอกเหนือจากโรงเรียนตอบโต้การเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปัจจุบันได้ดีกว่า เพราะมีความยืดหยุ่นและมีการดำเนินการที่รวดเร็วกว่าเพราะการเรียนรู้และพัฒนาตัวเองอย่างไม่เป็นทางการ มีประสิทธิภาพในการสร้างโอกาส การมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนมากกว่า (Vadeboncoeur, 2006)

ดังนั้น การเกิดขึ้นของ Youth Council, Youth Club หรือ Children and Youth Council ในระดับต่าง ๆ จึงเป็นแนวทางใหม่ในการผลักดันให้เด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วม และเตรียมความพร้อม ในการเป็น “พลเมืองที่มีความกระตือรือร้น”

ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ Alex Farrow (2016, p.4) ที่ทำการศึกษาวิจัยในเรื่อง การมีส่วนร่วมของเยาวชน : การศึกษาเปรียบเทียบระยะยาวและระหว่างประเทศเกี่ยวกับนโยบายเยาวชนในสวีเดนและญี่ปุ่น โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาถึงช่องทางในการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแสดงความคิดเห็นของเยาวชนในประเทศสวีเดนและญี่ปุ่น ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความพยายามในการสร้างพื้นที่หรือช่องทางในการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนนั้น จะต้องจัดตั้ง องค์กรเยาวชนเพื่อส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมในภาคส่วนต่าง ๆ ตั้งแต่กระบวนการในการสำรวจความต้องการของชุมชน การระดมความคิด รวมถึงการสนทนากลุ่มย่อย เช่น โครงการ San Francisco Youth Commission และ Youth ReACT ทั้งสองโครงการมีจุดประสงค์เพื่อ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชน แต่มีรูปแบบของการให้ความสำคัญไปที่รูปแบบของการส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกัน โดยโครงการ Francisco Youth Commission

ได้ให้ความสำคัญไปที่การส่งเสริมบทบาทเยาวชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายในระดับเทศบาล ในขณะที่โครงการ Youth ReACT นั้น ให้ความสำคัญไปที่การส่งเสริมเยาวชนให้เป็นนักวิจัยในการศึกษาประเด็นต่าง ๆ ในสังคม เพื่อให้ได้มาซึ่งการแก้ไขและข้อมูลที่ถูกต้องสำหรับตัวของพวกเขาเอง ความคล้ายคลึงกันของโครงการทั้งสองอยู่ที่การพยายามใช้ศักยภาพของเยาวชนในการระบุปัญหา หรือความต้องการของพวกเขาด้วยตนเอง โดยในกระบวนการเหล่านั้นสามารถทำได้ด้วยทั้งวิธีการทางเมือง และวิธีการวิชาการ การทบทวนผลการดำเนินโครงการทั้งสองจึงเป็นการช่วยให้เห็นภาพที่ครอบคลุมยิ่งขึ้นของการนำเอารูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชนไปใช้ในสถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน

ตอนที่ ๔ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน (Desirable Characteristics of Children and Youth)

เพื่อให้เข้าใจถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน (Desirable Characteristics of Children and Youth) คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า และทบทวนวรรณกรรม พบว่า สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา (๒๕๕๙, น.๒๓) กล่าวถึงคุณลักษณะ ๕ ประการ ของโรงเรียนสุจริต ในหนังสือคู่มือแบบประเมินเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนสุจริต ไว้ดังนี้

๔.๑ ความเป็นมาและความหมายของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน

โครงการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลในสถานศึกษา “ป้องกันการทุจริต” (ภายใต้ชื่อ “โรงเรียนสุจริต”) เกิดขึ้นเนื่องจาก ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๖ - ๒๕๖๐) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ว่า “สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม และร่วมกันป้องกันและปราบปรามการทุจริต เป็นที่ยอมรับในระดับสากล” มีเป้าหมายหลักเพื่อลดปัญหาการทุจริตในสังคมไทยและยกระดับคุณธรรม จริยธรรมของคนไทยให้สูงขึ้น อันจะส่งผลต่อค่าดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) ของประเทศไทยให้สูงขึ้น โดยตั้งค่าเป้าหมายไว้ที่ร้อยละ ๕๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ (โดยในปี ๒๕๕๖ ที่ผ่านมา ประเทศไทยได้คะแนนความโปร่งใสเพียงร้อยละ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับที่ ๑๐๒ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๗ ประเทศทั่วโลก เท่ากับประเทศเอกวาดอร์ มอลโดวา และปานามา) นอกจากนี้ สำนักงาน ป.ป.ช. ยังได้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินการไว้ ๕ ยุทธศาสตร์ เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายใน ๔ กลุ่ม ดังนี้

๑) กลุ่มเด็กเยาวชน โดยการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนให้เกิดความเข้มแข็งมากที่สุดเพราะเป็นอนาคตของชาติ

๒) กลุ่มภาครัฐ เสริมสร้างและสนับสนุนให้ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารองค์กรให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองยึดถือหลักปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่

๓) กลุ่มภาคเอกชน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารองค์กร และเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๔) กลุ่มภาคประชาสังคมและสื่อมวลชน ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมของทุกหมู่เหล่าในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ดังนั้น Merriam-Webster, (2012) จึงได้ให้นิยามความหมายของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน หมายถึงพฤติกรรมการแสดงออกของเด็กและเยาวชนที่บ่งบอกให้เห็นอุปนิสัยที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงาม ความถูกต้อง ที่มีอยู่ในจิตใจของเด็กและเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับ Hansen, K. (2008) ที่อธิบายว่าคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน พลเมืองของชาตินั้น หมายถึงคุณธรรมและจิตสำนึกในความเป็นเด็กและเยาวชนที่ดี โดยต้องมีการดำเนินชีวิตที่มีลักษณะสุจริต วจีสุจริต และมโนสุจริต ประกอบกับ Patton, G. C., Coffey, C., Sawyer, S. M., Viner, R. M., Haller, D. M., Bose, K., & Mathers, C. D. (2009) ที่ได้ให้นิยามของคำว่าเด็กและเยาวชนที่พึงประสงค์ คือลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนอันเป็นคุณลักษณะที่สังคมต้องการในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึกสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก นับเป็นความพยายามที่ดีของสำนักงาน ป.ป.ช. และภาคีทุกภาคส่วน โดยเฉพาะองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ในการดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อใช้เป็นกรอบชี้้นำในการดำเนินการแก้ไขปัญหาการทุจริตของประเทศ จะเห็นได้ว่าปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ยังคงเป็นประเด็นปัญหาที่น่าเป็นห่วงและเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในฐานะองค์กรที่รับผิดชอบงานจัดการศึกษาให้เยาวชนส่วนใหญ่ของประเทศ ให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในอนาคต ได้ตระหนักในความสำคัญของการเตรียมการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในสถานศึกษาจึงอนุมัติให้สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษาดำเนินโครงการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลในสถานศึกษา “ป้องกันการทุจริต” (ภายใต้ชื่อ “โรงเรียนสุจริต”) โดยให้ความสำคัญกับการเตรียมการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในสถานศึกษา เพื่อวางรากฐานการปลูกจิตสำนึกซึ่งเป็นกลไกในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศชาติ ซึ่งโครงการโรงเรียนสุจริต เป็นโครงการที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์เชิงกลยุทธ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานว่าด้วยการป้องกันการทุจริต โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดจุดหมายปลายทางที่มุ่งสู่การเป็น “องค์กรแห่งการเรียนรู้

อยู่อย่างพอเพียง หลีกเลียงอบายมุข ทุกหน่วยงานรับผิดชอบ ตอบสนองการป้องกันการทุจริต” โดยมีขอบเขตของภารกิจและจุดมุ่งเน้นที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องดำเนินการ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชนนั้น หมายถึงคุณลักษณะของเด็กและเยาวชน ๕ ประการ คือ ทักษะกระบวนการคิด มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต อยู่อย่างพอเพียง มีจิตสาธารณะ

๔.๒ องค์ประกอบของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน

กิจกรรมที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดของคุณลักษณะ ๕ ประการของโรงเรียนสุจริต ฐิติโชค อย่างสวย (๒๕๕๗, น.๗) กล่าวถึง กิจกรรมที่สอดคล้องกับคุณลักษณะของโรงเรียนสุจริตในการดำเนินโครงการของโรงเรียนหนองหานวิทยา ดังนี้

๑) ด้านกระบวนการคิด มีกิจกรรมดังนี้ การสวดมนต์ไหว้พระ นั่งสมาธิ แผ่เมตตา ก่อนกิจกรรมการเรียนการสอน สร้างความตระหนักเกี่ยวกับการคอร์ปชั่น ศึกษาและอธิบาย ความหมายของการสุจริต ทุจริต คอร์ปชั่น ศึกษาความเข้าใจความหมายของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ๕ ประการ การเขียนสัญญาสุจริต การเขียนชื่อกลุ่ม สโลแกนรณรงค์ต่อต้านการโกงทุกรูปแบบ

๒) ด้านการมีวินัย มีกิจกรรม ได้แก่ การสวดมนต์ไหว้พระ นั่งสมาธิ แผ่เมตตา ก่อนกิจกรรมการเรียนการสอน การทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน การเขียนชื่อกลุ่ม สโลแกนรณรงค์ต่อต้านการโกงทุกรูปแบบ การทำงานเป็นกลุ่ม

๓) ด้านซื่อสัตย์ สุจริต มีกิจกรรม ได้แก่ การสวดมนต์ไหว้พระ นั่งสมาธิ แผ่เมตตา ก่อนกิจกรรมการเรียนการสอน การทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน การเขียนสัญญาสุจริต การเขียนชื่อกลุ่ม สโลแกนรณรงค์ต่อต้านการโกงทุกรูปแบบ การทำงานเป็นกลุ่ม

๔) ด้านอยู่อย่างพอเพียง มีกิจกรรม ได้แก่ การสวดมนต์ไหว้พระ นั่งสมาธิ แผ่เมตตา ก่อนกิจกรรมการเรียนการสอน เสียงตามสายเปิดเพลงโรงเรียนสุจริตตอนพักกลางวัน การทำงานกลุ่ม เป็นต้น

๕) ด้านจิตสาธารณะ มีกิจกรรม ได้แก่ การสวดมนต์ไหว้พระ นั่งสมาธิ แผ่เมตตา ก่อนกิจกรรมการเรียนการสอน การเขียนสัญญาสุจริต การเขียนชื่อกลุ่ม สโลแกนรณรงค์ต่อต้านการโกงทุกรูปแบบ การนำเสนอผลงานการรณรงค์ต่อต้านการโกงทุกรูปแบบ หน้าชั้นเรียนหน้าเสาธง เผยแพร่บนเว็บไซต์เฟซบุ๊กของโรงเรียน

โครงการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลในสถานศึกษา “ป้องกันการทุจริต” กำหนดคุณลักษณะของนักเรียน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑) ทักษะกระบวนการคิด หมายถึง กระบวนการทางสมองที่มนุษย์ได้จัดการกับข้อมูลข่าวสาร ด้วยการจำแนก แยกแยะ เปรียบเทียบ โดยใช้วิจารณญาณอย่างมีเหตุผล สามารถ

แก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูล โดยแสดงออกด้วยการพูด การเขียน หรือท่าทาง

๒) วินัย หมายถึง พฤติกรรมของตนเองที่สามารถควบคุมให้ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ หน้าที่ที่กำหนดเพื่อให้อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

๓) ซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง การประพฤติตนของบุคคลในทางที่ถูกต้อง ตรงไปตรงมา ความเป็นจริง ไม่คดโกงหรือเอาเปรียบผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อหน้าที่ ต่อครอบครัว ต่อสังคม และต่อผู้อื่นทั้งทางกาย วาจาและใจ

๔) อยู่อย่างพอเพียง หมายถึง การดำเนินชีวิตอยู่ด้วยความพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการ มีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน จนสามารถปรับตัวเพื่ออยู่ ในสังคมได้อย่างมีความสุข

๕) จิตสาธารณะ หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลที่มีความ ความปรารถนาและตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยการดูแลเอาใจใส่ และมีส่วนร่วม ในการอาสาทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม โดยไม่หวังผลตอบแทน

สรุปได้ว่าคุณลักษณะทั้ง ๕ ประการนั้น มีกระบวนการคิดที่เป็นระบบการเข้าใจ สถานการณ์ในการทำความคิด และมีเหตุผล วินัยเป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระเบียบข้อตกลงที่อยู่ร่วมกันได้ ซื่อสัตย์สุจริต เป็นการปฏิบัติตนด้วยความตรงไปตรงมาทั้งของตนเองและผู้อื่นอยู่อย่างพอเพียง เป็นการดำเนินชีวิตที่มีความสมเหตุสมผล และมีทักษะการทำงาน จิตสาธารณะโดยมีส่วนร่วม ในการช่วยเหลือเพื่อน ๆ หรือรู้จักการทำงานเป็นทีมได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Merriam-Webster (2012) ที่ได้กำหนดองค์ประกอบของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชนว่าหมายถึงพฤติกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน ที่บ่งบอกให้เห็นอุปนิสัยที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ที่ดีงาม ความถูกต้อง ที่มีอยู่ภายในจิตใจของเด็กและเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับ Hansen, K. (2008) ที่อธิบายว่าคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน พลเมืองของชาติ นั้น ประกอบด้วยคุณธรรม และจิตสำนึกในความเป็นเด็กและเยาวชนที่ดี โดยต้องมีการดำเนินชีวิตที่มีลักษณะสุจริต วชิสุจริต และมโนสุจริต ประกอบกับ Patton, G. C., Coffey, C., Sawyer, S. M., Viner, R. M., Haller, D. M., Bose, K., & Mathers, C. D. (2009) ที่ได้ให้นิยามของคำว่าเด็กและเยาวชนที่พึงประสงค์ว่า คือลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนอันเป็นคุณลักษณะที่สังคมต้องการในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึกสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมือง และพลโลก

ตอนที่ ๕ การยอมรับนวัตกรรม (Adoption Process)

คณะผู้วิจัยได้วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนฐานข้อมูลวิชาการ ในเรื่องการยอมรับนวัตกรรม เพื่อสนับสนุนให้การวิจัยในครั้งนี้มีความสมบูรณ์ โดยพบว่า โรเจอร์ (๒๐๐๓) ได้ให้ความหมายของนวัตกรรมว่าเป็นสิ่งใหม่ที่แพร่หลายสู่สังคม และให้ความเห็นว่า สังคมจะยอมรับนวัตกรรมใด ๆ ก็ตามได้ง่าย หากนวัตกรรมนั้นมีประโยชน์ต่อสังคมได้ดีกว่าเดิม ไม่ซับซ้อนเกินไป และสอดคล้องกับวัฒนธรรมของสังคมนั้น ๆ

สำหรับในกระบวนการยอมรับ ฟอสเตอร์ (๑๙๗๓) ได้เคยให้ความหมายการยอมรับคือการที่คนได้เรียนรู้โดยผ่านการศึกษา สามารถบรรยายได้โดยผ่านขั้นการเรียนรู้ การยอมรับจะเกิดขึ้นได้ หากมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้จะได้ผลดีก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นได้ทดลองปฏิบัติ และ พรหมทิพา (๒๕๔๙) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการยอมรับสิ่งใหม่ว่าเป็นกระบวนการที่สามารถทำให้สมาชิกของสังคมได้รับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลง มีความรู้ความเข้าใจในสิ่งใหม่ได้ง่าย ผ่านการพัฒนาคุณสมบัติของบุคคล ได้แก่ ความรู้ ค่านิยม ทักษะ

อาจกล่าวได้ว่า การยอมรับนวัตกรรม หมายถึง การที่คนแสดงพฤติกรรมของตนผ่านกระบวนการทางความคิด นับตั้งแต่การรับรู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่หรือนวัตกรรม โดยที่การตัดสินใจแสดงพฤติกรรมนี้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบ และใช้ระยะเวลา

๕.๑ ขั้นตอนการยอมรับนวัตกรรม

การยอมรับนวัตกรรมในความหมายที่อธิบายไปข้างต้นแล้วนั้น จะเกิดขึ้นโดยผ่านขั้นตอนในกระบวนการยอมรับ ๕ ขั้นตอน ดังนี้

(๑) การรับรู้ (Awareness) คือ การที่คนเริ่มรับทราบว่ามีการนวัตกรรมเกิดขึ้นจริง แต่ยังไม่ได้รับข้อมูลแค่เพียงบางส่วน ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์

(๒) ความสนใจ (Interest) คือ การที่คนเริ่มมีความสนใจ ทำการค้นหาข้อมูล และเรียนรู้นวัตกรรมเพิ่มเติม ซึ่งจะทำให้มีความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมเพิ่มมากขึ้น

(๓) การประเมิน (Evaluation) คือ การที่คนนำข้อมูลที่ได้จากการค้นหาเรียนรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมนั้น เปรียบเทียบกับข้อดี ข้อเสีย เพื่อตัดสินใจว่าจะทดลองนวัตกรรมนั้นหรือไม่

(๔) การทดลอง (Trial) คือ การที่คนทดลองนวัตกรรมเพื่อพิสูจน์ถึงประโยชน์ที่จะได้รับ โดยอาจทดลองทั้งหมด หรือแค่บางส่วนของนวัตกรรมใหม่ก็ได้

(๕) การยอมรับ (Adoption) คือ การที่คนยอมรับนวัตกรรมใหม่หลังจากที่ได้ทดลอง และเกิดการนำไปใช้จริงอย่างต่อเนื่อง

๕.๒ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการยอมรับนวัตกรรม

เพื่อให้เข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรมโดยอ้างอิงจากแนวคิดด้านการตลาด (Marketing) พบว่าคุณลักษณะของกระบวนการยอมรับ มีดังนี้

(๑) ความพร้อมยอมรับสิ่งใหม่ (Readiness to Try New Products) การยอมรับความคิดใหม่ได้รวดเร็วเพียงใดจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่มบุคคล เช่น กลุ่มล่าช้า (Laggards) กลุ่มตามสมัย (Late Majority) กลุ่มทันสมัย (Early Majority) กลุ่มล้ำสมัย (Early Adopters) เป็นต้น

(๒) ผู้มีอิทธิพล (Personal Influence) เห็นได้ว่าคนบางกลุ่มมีอิทธิพลต่อทัศนคติ และโอกาสในการยอมรับนวัตกรรมของคนอื่น ๆ

(๓) คุณลักษณะของนวัตกรรม (Characteristics of The Innovation) การยอมรับนวัตกรรมแต่ละประเภทจะเกิดขึ้นในระยะเวลาที่แตกต่างกันตามคุณลักษณะ เช่น ประโยชน์ของนวัตกรรม เมื่อเปรียบเทียบกับของเดิม ความซับซ้อนของนวัตกรรม และโอกาสในการได้ทดลองนวัตกรรม

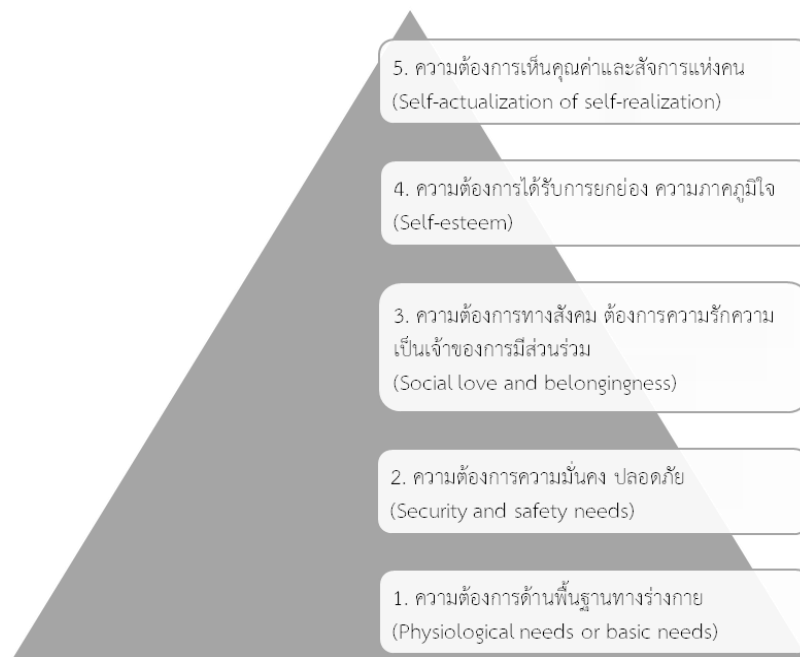
(๔) ความพร้อมขององค์กร (Organizations' Readiness to Adopt Innovation) จากตัวแปรสภาพแวดล้อมองค์กร เช่น ขนาดองค์กร ผลกำไร การบริหาร และความจำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลง

ตอนที่ ๖ ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ (Maslow's Hierarchy of Need)

คณะผู้วิจัยได้วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนฐานข้อมูลวิชาการ เพื่อสนับสนุนให้การวิจัยในครั้งนี้มีความสมบูรณ์ พบว่า อับราฮัม มาสโลว์ ได้คิดค้นทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ โดยอธิบายผ่านงานเขียนเรื่อง “Motivation and Personality” มาสโลว์มีแนวคิดและความเชื่อที่ว่ามนุษย์เกิดมาดีและพร้อมที่จะทำสิ่งดีโดยธรรมชาติ เพื่อตอบสนองความต้องการของตน อันได้แก่ ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ๕ ประการ ได้แก่ ความต้องการด้านร่างกาย ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียงและความภาคภูมิใจ และสุดท้าย ความต้องการตระหนักในตนเอง นอกจากนี้ มาสโลว์ยังเชื่อว่า โดยธรรมชาติแล้ว มนุษย์มีความต้องการที่จะทำกิจกรรมสร้างสรรค์ประเภทต่าง ๆ เช่น การทำอาหาร การเขียน และการสอนหนังสือ และมนุษย์อาจสูญเสียความไฝ่ดีนี้จากอิทธิพลของสังคม และการศึกษาที่มีรูปแบบเบ็ดเสร็จ

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ ของมาสโลว์ จัดอยู่ในประเภททฤษฎีการจูงใจ (Motivation Theory) และเป็นทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับ และนำไปใช้อย่างแพร่หลาย เห็นได้จากกรรณิการ์ (๒๕๖๐) ได้ระบุทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ ๓ ทฤษฎีที่สำคัญ ได้แก่ ทฤษฎีลำดับ

ความต้องการของอับราฮัม มาสโลว์ทฤษฎีภาวะผู้นำของดักลาส แมคเกรเกอร์ และทฤษฎีปัจจัยจูงใจ ปัจจัยสุขวิทยาของเฟรดเดอริก เฮิร์ชเบิร์ก โดยทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ อธิบายถึงระดับความต้องการตามแรงจูงใจของมนุษย์ที่แบ่งออกเป็น ๕ ชั้นเรียงลำดับตั้งแต่ขั้นความต้องการที่ต่ำที่สุด จนถึงขั้นความต้องการที่สูงที่สุด ซึ่งมาสโลว์เชื่อว่าระดับความต้องการทั้ง ๕ ชั้นนี้ จะสามารถพัฒนา มนุษย์ให้ไปถึงความเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ (Self-Actualization) อันเป็นเป้าหมายที่สูงที่สุด ของมนุษย์ได้ ระดับความต้องการตามแรงจูงใจของมนุษย์ ๕ ชั้น ได้แก่

แผนภาพที่ ๒-๒ ลำดับขั้นความต้องการตามแนวคิดมาสโลว์, มาสโลว์ (Maslow, 1960 อ้างถึง
ในประภัสสร วัฒนา, ๒๕๖๐, หน้า ๑๗)

ขั้นที่ ๑ ความต้องการด้านพื้นฐานทางร่างกาย (Physiological needs or basic needs)

ความต้องการในขั้นนี้ มาสโลว์อธิบายว่า โดยพื้นฐานแล้วมนุษย์จะต้องได้รับการตอบสนองต่อความต้องการทางสรีรวิทยาหรือความต้องการด้านร่างกายก่อนเป็นลำดับแรก โดยระดับความต้องการในขั้นนี้ ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำดื่ม อากาศ การพักผ่อน ความต้องการทางเพศ ความต้องการรักษาพยาบาล เป็นต้น

ขั้นที่ ๒ ความต้องการความมั่นคง ปลอดภัย (Security and safety needs)

จากการที่มนุษย์ชอบที่จะอยู่อย่างสงบ ไม่ถูกรุกราน และต้องการความมีระเบียบ ระดับความต้องการด้านความมั่นคง ปลอดภัยสามารถจำแนกประเภทออกเป็น ความมั่นคงในครอบครัว ความมั่นคงปลอดภัยในอาชีพ และการมีหลักประกันสำหรับความมั่นคงในชีวิต

ขั้นที่ ๓ ความต้องการทางสังคม ต้องการความรัก ความเป็นเจ้าของ การมีส่วนร่วม (Social love and belongingness)

ความต้องการในลำดับขั้นนี้ มนุษย์มีแรงจูงใจที่ต้องการแสดงออกซึ่งความเป็นเจ้าของ ทั้งจากสถานะผู้มอบความรัก และผู้ได้รับความรัก และมนุษย์ยังมีความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น ความต้องการการยอมรับจากสังคมเมื่อแสดงความคิดเห็น ต้องการความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และได้รับการมองเห็นคุณค่าในชีวิตของตนที่สามารถทำประโยชน์ให้กับผู้อื่น ตลอดจนความต้องการมีเพื่อน

ขั้นที่ ๔ ความต้องการได้รับการยกย่อง ความภาคภูมิใจ (Self-esteem)

มาสโลว์ได้อธิบายไว้ว่า ความรู้สึกนับถือและเคารพตนเอง รวมทั้งการได้รับการนับถือจากผู้อื่น มีความสำคัญต่อความมีสุขภาพจิตที่ดี มนุษย์มีแรงจูงใจที่จะแสวงหาเกียรติยศ ศักดิ์ศรี ซึ่งมาจากความสำนึกของตนเองและจากการได้รับความยกย่องเชิดชูจากคนในสังคม ตลอดจนความต้องการที่จะมีสถานภาพที่ดีทางสังคมที่ตนเองอาศัยอยู่ ซึ่งจะส่งผลให้มนุษย์มีความสุขทางใจ

ขั้นที่ ๕ ความต้องการเห็นคุณค่าของสัจการแห่งคน (Self-actualization of self-realization)

แรงจูงใจของมนุษย์ที่ต้องการจะตระหนักถึงความสามารถของตนเอง การปฏิบัติตนตามความสามารถได้จนถึงศักยภาพสูงสุดโดยคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมด้วย ตัวอย่างเช่น ความต้องการที่จะพัฒนาตัวเองด้วยการเปิดใจรับฟังคำวิจารณ์โดยไม่มีอคติกับผู้วิจารณ์ และนำไปแก้ไขตนเองในส่วนที่บกพร่อง ความต้องการที่จะเป็นตัวของตัวเองและการประสบความสำเร็จในชีวิตด้วยตนเอง เป็นต้น

ทั้งนี้มาสโลว์มีความเชื่อว่า มนุษย์จะต้องได้รับการตอบสนองต่อความต้องการใน ๔ ขั้นแรกอย่างเพียงพอก่อน จึงจะสามารถบรรลุต่อการเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ในลำดับขั้นที่ ๕ ได้ และจากงานวิจัยของมาสโลว์พบว่า มนุษย์มักไม่รู้ว่าตนเองมีความสามารถ และไม่ทราบว่าคุณภาพนั้น จะได้รับการส่งเสริมได้อย่างไร ทำให้เกิดความไม่มั่นใจในความสามารถของตนเอง และไม่มั่นใจในตนเอง ส่งผลให้หมดโอกาสที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง การที่มนุษย์เรียนรู้ถึงศักยภาพของตนเอง เกิดจากพลังตามธรรมชาติและความจำเป็นบังคับ นอกจากนี้ยังพบว่าสิ่งแวดล้อมทางสังคมมีส่วนที่จะลดทอนพัฒนาการอีกด้วย

จากแนวคิด ทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น จะนำมาใช้ในการศึกษา งานวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา มูลนิธิห้วยไผ่เยาวชน ซึ่งจะปรากฏและแสดงผลการศึกษาในบทถัดไป

บทที่ ๓

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา มูลนิธิห่วงใยเยาวชน (Youth Frist Concern Foundation) เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการมูลนิธิห่วงใยเยาวชน กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มเด็กและเยาวชนในมูลนิธิห่วงใยเยาวชน ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยมีขั้นตอนการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- ๓.๑ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก
- ๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบข้อมูล
- ๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล
- ๓.๕ ระยะเวลาการวิจัย

๓.๑ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

การวิจัยครั้งนี้ ได้รวบรวมข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนมูลนิธิห่วงใยเยาวชน

๑) ผู้อำนวยการมูลนิธิห่วงใยเยาวชน จำนวน ๑ คน โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปบนระบบ Online

๒) เด็กและเยาวชนในมูลนิธิห่วงใยเยาวชน อายุระหว่าง ๑๖ - ๒๔ ปี รวม ๑๓ คน โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปบนระบบ Online ตามตาราง

ตารางที่ ๓-๑ จำนวนเด็กและเยาวชนในมูลนิธิห่วงใยเยาวชนผู้ให้ข้อมูลหลัก

ลำดับที่	พื้นที่	จำนวน (คน)
๑	กรุงเทพมหานคร	๔
๒	กรุงเทพมหานคร	๔
๓	จังหวัดเชียงใหม่	๕
	รวม	๑๓

๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

๓.๒.๑ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง (Structure Interview) ประกอบด้วยข้อสัมภาษณ์ ๔ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลการเข้าร่วมกับมูลนิธิห่วงใยเยาวชนและการทำกิจกรรม

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระบบเครดิตสังคม (Social Credit) แบบ Social Reward

ส่วนที่ ๔ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่เชิงนวัตกรรม

๓.๒.๒ การตรวจสอบเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้

๑) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒) ร่างแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง (Structure Interview) โดยเสนออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้อำนวยการมูลนิธิห่วงใยเยาวชน พิจารณาความเหมาะสม จากนั้นนำข้อสัมภาษณ์ไปทดสอบกับเด็กและเยาวชน จำนวน ๓ คน เพื่อทดสอบข้อคำถาม

๓) ผู้ทรงคุณวุฒิ ๓ ท่าน ตรวจสอบข้อสัมภาษณ์ในเรื่องของความเหมาะสมและความครบถ้วนของเนื้อหา

๔) ปรับปรุงแก้ไขข้อสัมภาษณ์ตามคำแนะนำ

๕) นำไปใช้ในการสนทนากลุ่มกับเด็กและเยาวชนกลุ่มเป้าหมาย

๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๓.๑ การเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจำนวน ๒ กลุ่มประกอบด้วย

๑) กลุ่มผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้อำนวยการมูลนิธิห่วงใยเยาวชนเอง โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปบนระบบ Online เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วน

๒) ให้นักจิตวิทยาเป็นผู้รวบรวมข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับกลุ่มเด็กและเยาวชนผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปบนระบบ Online โดยใช้ระยะเวลาไม่เกิน ๓๐ นาที

๓.๓.๒ การเก็บข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

๑) ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์การสัมภาษณ์และรวบรวมข้อมูลถึงผู้อำนวยการมูลนิธิห่วงใยเยาวชน

๒) ประสานนัดหมายวันสัมภาษณ์และจัดวันการสนทนากลุ่ม

๓) สัมภาษณ์และจัดการสนทนากลุ่มตามวันและเวลาที่นัดหมาย

๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดวิธีการวิเคราะห์ และประมวลผลด้วยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ข้อมูลในภาพรวมและไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มประชากรผู้ให้ข้อมูลหลักต่อสาธารณะ มีขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังนี้

๑. ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูล
๒. จำแนกข้อมูลเป็นหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
๓. ประมวลผลด้วยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)
๔. นำเสนอผลการวิจัยโดยวิธีการเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)
๕. สรุปและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๕ ระยะเวลาการวิจัย

ระหว่างวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔ รายละเอียดการดำเนินการและแผนการดำเนินการ ดังนี้

ตารางที่ ๓-๒ แผนการดำเนินการวิจัยกลุ่มเด็กและเยาวชนในมูลนิธิห้วยไยเยาวชน

ลำดับ ที่	การดำเนินการ	วันที่ เดือน ปี
๑.	กลุ่มวิชาการ ๕ ประสานกับผู้อำนวยการมูลนิธิห้วยไยเยาวชน ถึงเรื่อง แนวทางในการดำเนินการของกลุ่ม	วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔
๒.	คณะผู้ทรงคุณวุฒิ สจว. เห็นชอบให้ปรับเปลี่ยนกลุ่มเป้าหมาย	วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๔
๓.	พิจารณาข้อคำถามเจ้าหน้าที่มูลนิธิ และเด็กและเยาวชน	วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔
๔.	ส่งข้อคำถามให้ผู้อำนวยการมูลนิธิห้วยไยเยาวชนพิจารณา	วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔
๕.	ผู้อำนวยการมูลนิธิห้วยไยเยาวชนตอบรับเห็นชอบกับข้อคำถาม	วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๔
๖.	ปรึกษากับอาจารย์ผู้ช่วยที่ปรึกษาเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินการ	วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๔
๗.	หารือกับผู้อำนวยการมูลนิธิ เพื่อนัดวันสัมภาษณ์เก็บข้อมูล	วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๔
๘.	พบอาจารย์ที่ปรึกษา ครั้งที่ ๔	วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๔
๙.	สัมภาษณ์นายพัฒนวิทย์ องค์กรเจริญ ผู้อำนวยการมูลนิธิห้วยไยเยาวชน	วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๔

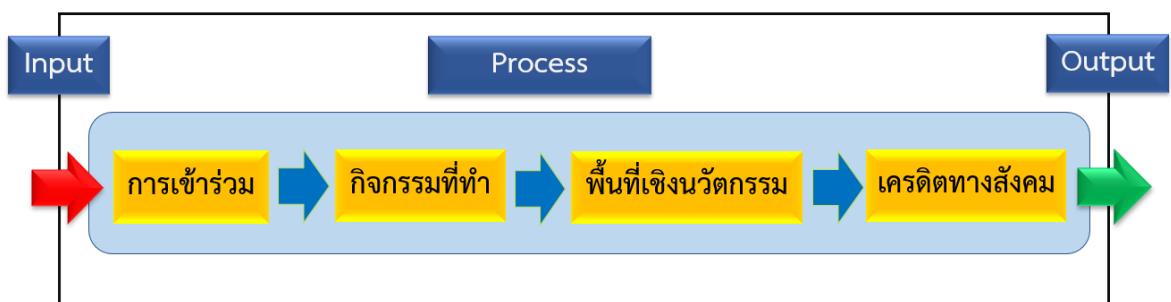
ลำดับ ที่	การดำเนินการ	วันที่ เดือน ปี
๑๐.	ส่งผลสรุปการสัมภาษณ์ให้ผู้อำนวยการมูลนิธิฯ เพื่อพิจารณาทบทวนประเด็นเนื้อหาที่สำคัญของบทสัมภาษณ์	วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๔
๑๑.	ผู้อำนวยการมูลนิธิฯ ได้ตอบรับและได้ข้อสรุปที่ตรงกัน จึงประสานนัดสัมภาษณ์เยาวชนเพื่อทดสอบข้อคำถาม	วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๔
๑๒.	สัมภาษณ์เยาวชนเพื่อทดสอบข้อคำถาม จำนวน ๓ คน	วันที่ ๖ - ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔
๑๓.	พบอาจารย์ที่ปรึกษา ครั้งที่ ๕	วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔
๑๔.	ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๓ ท่าน ตรวจสอบข้อสัมภาษณ์	วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔
๑๕.	ประชุมร่วมกับนักจิตวิทยาผู้สนทนากลุ่มกับเยาวชน เพื่อทำความเข้าใจในวัตถุประสงค์การวิจัย เป้าหมายของการสัมภาษณ์ และข้อสัมภาษณ์	วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔
๑๖.	จัดการสนทนากับเด็กและเยาวชน กลุ่มที่ ๑	วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔
๑๗.	จัดการสนทนากับเด็กและเยาวชน กลุ่มที่ ๒ และ ๓	วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔
๑๘.	นำเสนอผลการวิจัยแก่อาจารย์ที่ปรึกษา	วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔

๓.๖ กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากการกำหนดวิธีการวิเคราะห์ และประมวลผลด้วยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ข้อมูลในภาพรวมและไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มประชากรผู้ให้ข้อมูลหลักต่อสาธารณะ กลุ่มผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา มูลนิธิห่วงใยเยาวชน (Youth Frist Concern Foundation) ซึ่งสามารถแสดงได้ดังแผนภาพที่ ๓ - ๑

แผนภาพที่ ๓-๑ กรอบแนวคิดในการศึกษา

กรอบแนวคิดในการศึกษา

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา มูลนิธิห่วงใยเยาวชน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทของเด็กและเยาวชนในมูลนิธิห่วงใยเยาวชน และสร้างกรอบแนวคิด การพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา มูลนิธิห่วงใยเยาวชน

จากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการมูลนิธิห่วงใยเยาวชน สามารถสรุปได้ว่า มูลนิธิฯ มีแนวทางการดำเนินงานในการให้ความรู้และสอนเยาวชนบนพื้นฐานของคริสเตียน โดยอาศัย หลักการในการดำเนินงาน ประกอบด้วย

๑. ความเชื่อ เชื่อว่าสิ่งที่กำลังทำ ทำเพื่อรับใช้พระเจ้า เป็นแรงจูงใจหลัก ซึ่งเกิดจากการที่มูลนิธิฯ ไปให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ เป็นที่เลี้ยงให้ในมุมของความคิด และในมุมของการดำเนินชีวิต ซึ่งทำให้เด็กและเยาวชนรู้ว่าเขาได้รับประโยชน์จริง

๒. ความสัมพันธ์ ซึ่งเกิดจากการที่เยาวชนเข้ามาร่วมกิจกรรมก็จะเกิดความสัมพันธ์ ในลักษณะ พี่เลี้ยง น้องเลี้ยง เช่นเดียวกับกับคนทั่วไป จนเป็น “ความคุ้นเคย” ในกลุ่มทำกิจกรรม นอกจากนี้ ในส่วนเด็กและเยาวชนเองก็ยังมีความสัมพันธ์แบบว่าการพูดคุย คลุกคลี เมื่อมีปัญหาจะมาปรึกษาพี่ ๆ ปรึกษาเพื่อน ๆ บางทีไม่ได้มีความสัมพันธ์กับรุ่นพี่อย่างเดียว แต่เป็นความสัมพันธ์ในเชิงกลุ่ม รวมไปถึงการเข้าร่วมทำกิจกรรมจนเห็นว่าสิ่งนี้เขาไม่เคยคิดว่าเขาจะสามารถทำประโยชน์ให้กับผู้อื่นได้ และสิ่งนั้นก็เป็ประโยชน์กับผู้อื่นได้จริง

๓. ความสนุก ในลักษณะของการที่มีเหตุการณ์ (Event) มีภารกิจ (Mission) ที่จะออกไปทำ หรือแม้กระทั่ง การอบรม การเรียน ก็ไม่ได้เป็นลักษณะแบบเป็นทางการ แต่ใช้ “จริยธรรมคริสเตียน” เป็นตัวนำ คือ ไปเล่าเรื่องพระเยซูให้คนอื่น ๆ ฟัง แต่ในการเล่าเรื่องเหล่านั้น จะประกอบด้วยเหตุผลที่ไปที่มาของชีวิต แนวคิดในการทำความดี แนวคิดในการอุทิศชีวิตอุทิศตัว ในลักษณะของ “การเรียนไปปฏิบัติไป เรียนรู้จากประสบการณ์โดยตรง”

บุคลากร ที่เข้ามาปฏิบัติงานให้กับมูลนิธิห่วงใยเยาวชน ประกอบด้วย

๑. ผู้อำนวยการมูลนิธิฯ ซึ่งปฏิบัติงานเต็มเวลาโดยไม่มีเงินเดือน

๒. ทีมงาน (Staff) ของมูลนิธิฯ ที่มาร่วมปฏิบัติงานด้วย “ความเต็มใจ” ทุกคนสำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรี มีทางเลือกที่จะไปทำงานอื่นได้ แต่กลุ่มเลือกที่จะมาทำงานที่นี่ และยินดี ที่ได้รับเงินเดือนต่ำกว่ามาตรฐาน (Under Pay)

๓. **อาสาสมัคร** คือ เด็กและเยาวชนบางส่วนทางมูลนิธิฯ ไปชักชวนหรือท้าทายว่า เขาก็มีประโยชน์กับผู้อื่นได้เหมือนกัน เขาอยากไปร่วมทำด้วยไหม อาสาสมัครเหล่านี้ไม่ใช่สมาชิก เพราะมูลนิธิฯ ไม่ได้บันทึก (Register) ประวัติเด็กและเยาวชนไว้เลย หรือมีข้อมูลทางกฎหมาย ไม่ได้มีผลประโยชน์ ไม่มีเงินตอบแทนให้เด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ ประเด็นสำคัญอยู่ที่ น้อง ๆ เด็ก และเยาวชนสนใจไหม อยากจะมาร่วมกิจกรรมกัน เพื่อไปทำประโยชน์แบบนี้ให้กับผู้อื่น

สำหรับพื้นที่ปฏิบัติงานของมูลนิธิฯ ประกอบด้วย

๑. โรงเรียนที่เป็นคริสเตียน สถานศึกษาจะมีชั่วโมงจริยธรรมอยู่แล้ว มูลนิธิฯ เพียงเข้าไป ช่วยในชุมชนเป็นวิทยากรในกลุ่มใหญ่ บางครั้งเราก็ไปในกลุ่มย่อย ชุมชนก็จะแบ่งเด็กเป็นกลุ่ม ๆ เราก็ช่วยแนะนำ และช่วยสอนเด็กเหล่านี้

๒. โรงเรียนที่ไม่เป็นคริสเตียน ได้ขอเข้าไปทำกิจกรรมในเรื่องการเสริมสร้าง EQ ให้กับเด็ก เป็นต้น

๓. ภาคสนามมูลนิธิออกไปพบเด็กและเยาวชนข้างนอกสถานที่ เช่น ภายในศูนย์การค้า จะเป็นในเรื่องของศาสนาเป็นหลัก

ในส่วนของการสร้างกรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา มูลนิธิห่วงใยเยาวชน ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการศึกษาแก่นเรื่อง แยกองค์ประกอบ และให้ความหมายข้อมูล โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ การวิเคราะห์ข้อมูลการเข้าร่วมกับมูลนิธิห่วงใยเยาวชน และการทำงานกิจกรรม

ตอนที่ ๓ การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นที่เชิงนวัตกรรม คือ พื้นที่ปลอดภัยในการแสดงออก การแสดงความสามารถ แสดงออกทางความคิดและการทำงานต่าง ๆ ของเยาวชน

ตอนที่ ๔ การวิเคราะห์ข้อมูลเครดิตสังคม (Social Credit) แบบ Social Reward หรือการได้รับผลตอบแทน/สิ่งตอบแทน จากการเข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิห่วงใยเยาวชน

ตอนที่ ๕ การสร้างกรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา มูลนิธิห่วงใยเยาวชน

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเด็กและเยาวชน จำนวน ๑๓ คน ซึ่งแบ่งเป็นนักเรียนจำนวน ๒ คน และนักศึกษา จำนวน ๑๑ คน ปรากฏผลดังตารางที่ ๔.๑ - ๔.๕ ดังนี้

๑. เพศ

ตารางที่ ๔-๑ จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำแนกตามตัวแปรเพศ (n=๑๓)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๕	๓๘
หญิง	๘	๖๒
รวม	๑๓	๑๐๐

จากตารางที่ ๔-๑ เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๖๒ และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๓๘ ตามลำดับ

๒. อายุ

ตารางที่ ๔-๒ จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำแนกตามตัวแปรอายุ (n=๑๓)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
เด็ก (ต่ำกว่า ๑๘ ปี)	๒	๑๕
เยาวชน (๑๘ - ๒๔ ปี)	๑๑	๘๕
รวม	๑๓	๑๐๐

จากตารางที่ ๔-๒ เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงอายุ ๑๘ - ๒๔ ปี คิดเป็นร้อยละ ๘๕ และช่วงอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีคิดเป็นร้อยละ ๑๕ ตามลำดับ

๓. ภูมิภาค

ตารางที่ ๔-๓ จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำแนกตามตัวแปรที่อยู่ (n=๑๓)

ภูมิภาค		จำนวน	ร้อยละ
ภาคกลาง	กรุงเทพมหานคร	๒	๑๕
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ชัยภูมิ	๑	๘
ภาคเหนือ	เชียงใหม่	๕	๓๘
ภาคใต้	นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี	๔	๓๑
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ชลบุรี	๑	๘
รวม		๑๓	๑๐๐

จากตารางที่ ๔-๓ เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ ๓๘ ภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ ๓๑ ภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ ๑๕ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ ๘ เท่ากัน ตามลำดับ

๔. ระดับการศึกษา

ตารางที่ ๔-๔ จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา (n=๑๓)

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษา	๒	๑๕
อุดมศึกษา	๑๑	๘๕
รวม	๑๓	๑๐๐

จากตารางที่ ๔-๔ เด็กและเยาวชนผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในระดับอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๘๕ และระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๑๕ ตามลำดับ

๕. สถานศึกษา

ตารางที่ ๔-๕ จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำแนกตามตัวแปรประเภทสถานศึกษา

(n=๑๓)

สถานศึกษา		จำนวน	ร้อยละ
สถานศึกษาของรัฐ	- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช - มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง - มหาวิทยาลัยรามคำแหง - โรงเรียนกวิละวิทยาลัย - มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ - มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๑๐	๗๗
สถานศึกษาเอกชน	- มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย - โรงเรียนดาราวิทยาลัย	๓	๒๓
รวม		๑๓	๑๐๐

จากตารางที่ ๔-๕ เด็กและเยาวชน อยู่ในสถานศึกษาของรัฐ คิดเป็นร้อยละ ๗๗ และอยู่ในสถานศึกษาเอกชน คิดเป็นร้อยละ ๒๓ ตามลำดับ

ตอนที่ ๒ การวิเคราะห์ข้อมูลการเข้าร่วมกับมูลนิธิห่วงใยเยาวชนและการทำกิจกรรม

คณะผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลการเข้าร่วมกับมูลนิธิห่วงใยเยาวชนและการทำกิจกรรม โดยนำเสนอเป็นตารางและข้อความบรรยาย ดังนี้

ตารางที่ ๔-๖ การเข้าร่วมและการทำกิจกรรมของเด็กและเยาวชนกับมูลนิธิห่วงใยเยาวชน

ตัวแปร	ปัจจัย	ความถี่	แนวคิดหลัก
ปัจจัยในการเข้าร่วมมูลนิธิห่วงใยเยาวชน ข้อ ๑	- ประกาศจากคนในมหาวิทยาลัย - นับถือศาสนาคริสต์อยู่แล้ว - ได้รับการชวนมาจากพี่และเพื่อน - ได้รับคำชวนจากคนในครอบครัว - Staff ของ YFC - มีความเชื่อเดียวกัน สามารถพูดคุยใน	- การชักชวนจากคนในครอบครัว เพื่อน เจ้าหน้าที่มูลนิธิ ๑๑ คน - นับถือศาสนาคริสต์ อยู่แล้ว และมีการชักชวนจากเพื่อนและ	- การสื่อสารแนวทางเดียวกัน - สัมพันธภาพทางสังคม/ มิตรภาพ

ตัวแปร	ปัจจัย	ความถี่	แนวคิดหลัก
	<p>เรื่องเดียวกันได้ หนุ่ใจกันได้เรื่องที่ไม่สามารถคุยกับเพื่อนที่โรงเรียน</p>	<p>เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิ ๒ คน</p>	<p>- ความเชื่อ/ความศรัทธาทางศาสนา</p>
<p>กิจกรรมที่ทำ ข้อ ๒</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สามัคคีธรรมกันในคริสต์เตียน - นมัสการพระเจ้าร่วมกัน - การประกาศออนไลน์เกี่ยวกับพระคัมภีร์ - การร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าร่วมกัน - เรียนพระคัมภีร์ - เล่นเกม - ทำความรู้จักกัน - จัดเทศกาลต่าง ๆ เช่น วันแห่งความรัก การแบ่งปันอาหารหรือสิ่งของเครื่องใช้ - รวมตัวกันออกไปประกาศแผนแพร์เรื่องพระเจ้าให้คนทั่วไปที่ยังไม่รู้จักได้รู้จัก - เข้าอบรมประเด็นของวัยรุ่นในเรื่องของความรัก การใช้ชีวิต - ทำกิจกรรมช่วยเหลือสังคม ออกค่ายอาสาต่างจังหวัด ไปทำกิจกรรมกับโบสถ์ ชุมชนในต่างจังหวัด - อาสาสมัครทำความดี เช่น ไปปลูกต้นไม้บรรจุของสำหรับจะไปมอบให้น้อง ๆ - ค่ายเสริมสร้างชีวิต ที่ YFC จัดให้ - ศึกษาเกี่ยวกับเยาวชนที่มีปัญหา สวดมนต์อธิฐานให้เขา 	<p>- กิจกรรมกลุ่มทางศาสนา สันทนาการ กลุ่มกิจกรรมจิตอาสา เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพ ๑๓ คน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การทำกิจกรรมกลุ่มทางศาสนา - การสร้างสัมพันธ์ภาพ - การศึกษา - สันทนาการ - กิจกรรมจิตอาสา

ตัวแปร	ปัจจัย	ความถี่	แนวคิดหลัก
<p>สิ่งที่ได้จาก การสอนของ มูลนิธิห้วงใย เยาวชน ข้อ ๓</p>	<ul style="list-style-type: none"> - คำสอนจากพระคัมภีร์ - มูลนิธิห้วงใยเยาวชนเปิดกว้าง รับฟังปัญหาของวัยรุ่น ทำให้ได้เป็นคนที่น่าสนใจ แล้วก็รับฟังมากขึ้น - ได้ฝึกการเป็นผู้นำ แล้วก็ให้กล้าแสดงออก โดยให้อิสระในการเลือกกิจกรรมที่อยากทำ - ฝึกเรื่องการประกาศ (เผยแพรศาสนา) - ฝึกทักษะการเข้าสังคมการพูดคุยกับคนอื่น ๆ - ได้ฝึกการทำงานร่วมกับคนอื่น - การเข้าอบรม และกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดแทรกเนื้อหาให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ - การพระธรรมแบบลึกซึ้ง ทำให้รู้จักพระเจ้ามากขึ้น - ได้หลักพจนวจนะ ๒ คือ ภายใน คือ ได้เติบโต และภายนอก คือ บุคลิกภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาบุคลิกภาพ ทักษะการเป็นผู้นำ สร้างความมั่นใจกล้าแสดงออก ๕ คน - การทำงานร่วมกับผู้อื่น ๕ คน - เผยแพรศาสนา ๓ คน 	<ul style="list-style-type: none"> - ความรู้ทางศาสนา - ทักษะการเข้าสังคม - ทักษะการเป็นผู้นำ - ทักษะการพัฒนาตนเอง
<p>การนำความรู้ ไปประยุกต์ใช้ กับตนเอง เพื่อน และ ชุมชน ข้อ ๔</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาบุคลิกภาพของตัวเอง เมื่อได้พบปะกับคนมากขึ้น ทำให้กล้าแสดงออกมากขึ้น - เกิดความมั่นใจในตัวเองมาก มีความกล้าที่จะเข้าสังคม - รู้จักเป็นห่วงเป็นใยคนอื่นมากขึ้น ใส่ใจคนอื่นมากขึ้น ปลอดภัยเขาให้ดีขึ้น - การพัฒนาบุคลิกภาพก่อนออกไปประกาศ - เข้าใจเพื่อน ๆ มากขึ้น เพราะการทำงานของแต่ละคนหรือว่านิสัยของแต่ละคนไม่เหมือนกัน เราสามารถสนับสนุนเขาในทางของเขาได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาบุคลิกภาพตนเอง ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ๙ คน - การสร้างสัมพันธ์ภาพ สร้างมิตรภาพ กับผู้อื่น ๓ คน - ได้รู้จักตนเอง ๑ คน 	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาบุคลิกภาพ - การสร้างสัมพันธ์ภาพ - จิตอาสา - ศาสนา - การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น - การทำงานร่วมกับผู้อื่น

ตัวแปร	ปัจจัย	ความถี่	แนวคิดหลัก
การนำความรู้ ไปประยุกต์ใช้ กับชุมชน ข้อ ๕	<ul style="list-style-type: none"> - รู้จักแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น - การสร้างมิตรภาพที่ดีต่อกันในหมู่คน - รู้ว่าคนประเภทนี้ควรทำงานกับเขา ยังไง คุยกับเขายังไง - ทำกิจกรรมออกค่าย ไปประกาศ เรื่องราวของพระเจ้า - แบ่งปันข้อมูลทางศาสนาที่ได้รับผ่าน สื่อสังคมออนไลน์ 	<ul style="list-style-type: none"> - การให้การแบ่งปัน สิ่งของ ความรู้สึกดี ๆ ให้ผู้อื่น ๕ คน - กล้าแสดงออก ๓ คน - ออกไปช่วยเหลือใน การทำกิจกรรมพบ ชุมชน ๓ คน 	
ข้อกำหนด ก่อนออกไป ทำกิจกรรม ข้อ ๖	<ul style="list-style-type: none"> - เข้าร่วมกิจกรรมตามความสมัครใจ - เข้าร่วมกิจกรรมตามความสะดวก - เลือกกิจกรรมตามความถนัด - ดูจากประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรม - ไม่ใช่เกณฑ์ในการวัดที่ตายตัว เป็น เหมือนเรียนรู้ทฤษฎี แล้วนำไปปฏิบัติเลย - มีข้อจำกัดในการเติบโตด้านจิต วิญญาณ แต่ถ้าเป็นเรื่องกิจกรรมเข้า ค่ายไม่จำกัด 	<ul style="list-style-type: none"> - การให้อิสระทาง ความคิด ความสมัคร ใจในการทำกิจกรรม และความถนัด ๑๓ คน 	<ul style="list-style-type: none"> - ความสมัคร ใจ - ความถนัด
ความคาดหวัง ต่อการได้รับ การสนับสนุน ข้อ ๗	<ul style="list-style-type: none"> - อยากได้การประชาสัมพันธ์ที่มากขึ้น - การสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติม - ต้องการทีมงานเพิ่ม เพราะว่าใน อนาคตกลุ่มอาจจะใหญ่ขึ้น - ได้รับการสนับสนุนมากอยู่แล้ว ทั้ง ภายนอกและจิตใจไม่มีอะไรต้องการเพิ่ม - อยากเพิ่มในกิจกรรมประกาศให้คน เข้ามาสนับสนุนและเชื่อในพระเจ้ามากขึ้น - เป็นกำลังให้ support เบื้องหลัง 	<ul style="list-style-type: none"> - การประชาสัมพันธ์ ๔ คน - การสนับสนุนจากใน เรื่องกำลังใจ และ งบประมาณ ๑๒ คน 	<ul style="list-style-type: none"> - การประชาสัมพันธ์ - งบประมาณ - บุคลากร - ความสัมพันธ์

จากตารางที่ ๔-๖ วิเคราะห์ข้อมูลการเข้าร่วมกับมูลนิธิห่วงใยเยาวชน และการทำ
กิจกรรมทั้งหมด แสดงให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนมีการเข้าร่วมกับมูลนิธิห่วงใยเยาวชนและการทำ
กิจกรรมดังต่อไปนี้

การเข้าร่วมมูลนิธิห้วงใยเยาวยุวชน คือ การถูกชักชวนจากคนใกล้ชิด มีความสนใจ เมื่อได้รับข่าวสารจากการประชาสัมพันธ์ของมูลนิธิฯ ในมหาวิทยาลัย และบางคนนับถือศาสนาคริสต์ อยู่แล้ว โดยตัวแปรที่สำคัญในการเข้าร่วม คือ ได้ร่วมกลุ่มการสนทนาที่มีแนวทางเดียวกัน ยอมรับฟัง ในทุกเรื่อง จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ ดังนี้

“มีความเชื่อเดียวกัน สามารถพูดคุยในเรื่องเดียวกันได้ หนุนใจกันได้เรื่องที่ไม่สามารถคุยกับเพื่อนที่โรงเรียน”

กิจกรรมที่ทำ คือ การจัดกิจกรรมกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มทางศาสนา เพื่อศึกษา พระคัมภีร์ การสร้างสัมพันธ์ภาพในกลุ่มโดยการจัดกิจกรรมสันทนาการ และกิจกรรมการทำความดี

สิ่งที่ได้จากการสอนของมูลนิธิห้วงใยเยาวยุวชน คือ ความรู้ทางศาสนา และการพัฒนาตนเอง ได้แก่ การฝึกทักษะการเข้าสังคม ทักษะการเป็นผู้นำ รวมถึงการพัฒนาบุคลิกภาพตนเอง โดยตัวแปรที่สำคัญ ที่มูลนิธิห้วงใยเยาวยุวชนได้ให้ความรู้ คือ “การสอนให้เยาวยุวชนเป็นคนที่เปิดกว้าง รับฟังปัญหาของวัยรุ่นด้วยกัน ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นที่เข้าใจ แล้วก็รับฟังผู้อื่นมากขึ้น”

การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับตนเอง ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการนำความรู้ที่เยาวยุวชน ได้รับมาปรับปรุงและพัฒนาตนเอง ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นได้จากการสัมภาษณ์ ได้แก่ มีการพัฒนาบุคลิกภาพของตัวเอง เกิดความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น กล้าแสดงออก มีความกล้าในการเข้าสังคม รู้จักการแบ่งปัน และมีความเห็นอกเห็นใจห้วงใยคนอื่น จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ ดังนี้

“นำไปใช้กับตัวเอง คือ รู้จักแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น”

“กล้าที่จะทำงานกับคนอื่น พร้อมทั้งจะปรับตัวเข้ากับคนในกลุ่ม”

“รู้จักเป็นห่วงเป็นใยคนอื่นมากขึ้น ใส่ใจคนอื่นมากขึ้น ปลอดภัยเขาให้ดีขึ้น”

การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับเพื่อน และชุมชน เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นต่อเนื่องจากการนำความรู้ไปใช้กับตนเอง กล่าว คือ เมื่อพัฒนาตนเองจนได้ระดับหนึ่งจนมีความมั่นใจตนเองแล้ว เยาวยุวชนเหล่านี้จะออกไปทำกิจกรรมร่วมกับคนภายนอก หรือคนในชุมชน เกิดการสร้างมิตรภาพ เกิดการแบ่งปันให้กับผู้อื่น จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ ดังนี้

“รู้ว่าคนประเภทนี้ควรทำงานกับเขายังไง คุยกับเขายังไง”

“ทำกิจกรรมออกค่าย ไปประกาศเรื่องราวของพระเจ้า”

ข้อกำหนดก่อนออกไปทำกิจกรรม มูลนิธิฯ ให้อิสระในการเลือกที่จะออกไปทำกิจกรรม ตามที่เด็กและเยาวยุวชนสนใจ ให้อิสระทางความคิด เลือกทำตามกิจกรรมตามที่ตนเองถนัด ไม่มีกฎเกณฑ์บังคับใด ๆ จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ ดังนี้

“เลือกกิจกรรมตามความถนัด”

“ไม่ใช่เกณฑ์ในการวัด มันเหมือนเราเรียนทฤษฎีไปปฏิบัติ”

ความคาดหวังต่อการได้รับการสนับสนุน เด็กและเยาวชนต้องการการประชาสัมพันธ์ที่มากขึ้น มีงบประมาณในการทำกิจกรรมเพิ่มขึ้น และกลุ่มเด็กและเยาวชนในการทำกิจกรรมที่มีขนาดใหญ่ขึ้น ซึ่งในส่วนนี้น่าจะเป็นแนวทางการดำเนินงานของมูลนิธิฯ แต่ประเด็นสาระสำคัญที่เด็กและเยาวชนต้องการ คือ แรงสนับสนุนจากสังคมรอบข้าง จากตัวอย่างผลการสัมภาษณ์ ดังนี้

“อยากได้การประชาสัมพันธ์ที่มากขึ้น”

“ต้องการทีมงานเพิ่ม เพราะไว้ในอนาคตกลุ่มอาจจะใหญ่ขึ้น”

“ได้รับการสนับสนุนมากอยู่แล้ว ไม่มีอะไรต้องการเพิ่ม เพราะได้รับสนับสนุนทั้งภายนอกและจิตใจ”

จากผลการสัมภาษณ์กลุ่มเด็กและเยาวชนข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การเข้าร่วมกับมูลนิธิห่วยใยเยาวชน มีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ๒ ปัจจัย ดังนี้

๑. การสร้างแรงจูงใจ โดยการเข้าไปพูดคุยเพื่อรับฟังแนวความคิดหรือปัญหาของเด็กและเยาวชน ความสนิทสนมโดยการที่ทีมงานหรืออาสาสมัครเข้าไปพูดคุยกับเยาวชน และรับฟังเรื่องราวต่าง ๆ จากนั้น เมื่อเกิดความไว้วางใจ เกิดความสนิทสนมแล้วก็จะชักชวนให้เข้ามาร่วมทำกิจกรรมร่วมกับมูลนิธิห่วยใยเยาวชน โดยการสร้างแรงจูงใจให้กับเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย

๑.๑ การยอมรับ ในการเข้าร่วมกับมูลนิธิฯ ลำดับแรกจะเป็นการสร้างการยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิฯ กับเด็กและเยาวชน เด็กและเยาวชนที่เป็นอาสาสมัครกับเด็กและเยาวชน และเด็กและเยาวชนด้วยกันเอง สามารถคุยกันรู้เรื่อง คุยกันได้ทุกเรื่องซึ่งบางเรื่องไม่สามารถคุยกับเพื่อนคนอื่นได้ แต่สามารถคุยได้กับที่นี่ เกิดความเป็นเพื่อน พี่ น้อง

๑.๒ การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อมีความรู้จักสนิทสนมกันแล้ว ได้มีการให้การช่วยเหลือกันด้านต่าง ๆ ตามมา

๑.๓ ความเชื่อและความศรัทธา เป็นการสร้างความเชื่อและความศรัทธาว่าศาสนาทุกศาสนาสั่งสอนให้ทุกคนเป็นคนดี โดยมีการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน ได้แก่ กิจกรรมทางศาสนา การช่วยเหลือผู้อื่น และการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์

๑.๔ กิจกรรมที่สนใจ การสนับสนุนให้เยาวชนได้ทำกิจกรรมตามความต้องการหรือความสนใจ

๒. การให้โอกาส มูลนิธิห่วยใยเยาวชนเปิดโอกาสให้เยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมได้รับการพัฒนาบุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำ การเข้าสังคม การทำงานร่วมกับผู้อื่น จนไปถึงการเป็นแบบอย่างให้แก่เด็กและเยาวชนรุ่นต่อ ๆ ไปตามความสมัครใจ ดังนี้

๒.๑ ฝึกความเป็นผู้นำ โดยให้เด็กและเยาวชนนำรุ่นน้องทำกิจกรรม

๒.๒ การสร้างความมั่นใจในตัวเอง โดยให้เด็กและเยาวชน กล้าเข้าสังคม และรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น

๒.๓ ฝึกการแสดงออก โดยการให้เด็กและเยาวชนออกไปทำกิจกรรมในสถานที่ต่าง ๆ

๒.๔ การให้อิสระทางความคิด เป็นการฝึกให้เด็กและเยาวชนได้สร้างสรรค์แนวทางการทำกิจกรรม ตลอดจนเนื้อหาต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย

ส่วนกิจกรรมที่มูลนิธิฯ ให้เด็กและเยาวชนได้ทำเพื่อเป็นการปลูกฝัง และสร้างทัศนคติที่ดี ประกอบด้วย

๑. กิจกรรมทางศาสนา เป็นการศึกษารเรียนรู้คำสั่งสอนตามศาสนาและการเผยแพร่ศาสนา

๒. กิจกรรมกลุ่มสนทนาการ เพื่อสร้างความสัมพันธ์และมิตรภาพ

๓. ฝึกการรับฟัง/การพูด เพื่อเป็นการรับฟังปัญหาของผู้อื่น เป็นที่ฟังทางจิตใจให้กับผู้อื่น

ตอนที่ ๓ การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นที่เชิงนวัตกรรม คือ พื้นที่ปลอดภัยในการแสดงออก การแสดงความสามารถ

แสดงออกทางความคิดและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของเยาวชน

ตารางวิเคราะห์ข้อมูลพื้นที่เชิงนวัตกรรม คือ พื้นที่ปลอดภัยในการแสดงออก การแสดงความสามารถ แสดงออกทางความคิด และการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชนทั้งหมด

ตารางที่ ๔-๗ พื้นที่ปลอดภัยในการแสดงออกและการทำกิจกรรมของเด็กและเยาวชนกับมูลนิธิ ห่วงใยเยาวชน

ประเด็น	แก่นเรื่อง
พื้นที่ในการทำกิจกรรมจากมูลนิธิ ห่วงใยเยาวชน ข้อ ๑	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นโซเชียลมีเดียของแต่ละคนที่เหมือนคิดเนื้อหาของตัวเอง แล้วก็เผยแพร่ออกไป - จัดในสำนักงาน หรือที่เรียกว่าบ้าน YFC - มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่สาธารณะ รูปแบบออนไลน์ - โซเชียลมีเดียของตัวเอง ทวิตเตอร์ ไอจี เฟสบุ๊ก
พื้นที่ที่ใช้ในการทำกิจกรรมกับ โรงเรียน ชุมชน และสังคม ข้อ ๒	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้มหาวิทยาลัยเป็นหลัก - อินเทอร์เน็ตมากกว่า ส่วนใหญ่ใช้แอปพลิเคชัน ZOOM - มีสำนักงานที่บ้าน YFC จะเป็นแหล่งรวมเวลาจัด Event - ชุมชนส่วนมากจะได้รับสนับสนุนจากทางโบสถ์ในชุมชน

ประเด็น	แก่นเรื่อง
การให้โอกาสในการทำกิจกรรม แสดงความสามารถ และการแสดง ความคิดเห็น ในแต่ละพื้นที่ ข้อ ๓	<ul style="list-style-type: none"> - มหาวิทยาลัยให้อิสระในการทำกิจกรรมในพื้นที่ เช่น แจกใบปลิวความรู้ - สามารถใช้สื่อออนไลน์ โพสต์ข้อมูลได้เต็มที่ - YFC ก็ให้โอกาสแบบเต็มที่เลย ที่เราจะมีความคิด มีคำถามหรืออะไร ก็ให้อิสระเต็มที่ - โรงเรียนไม่ได้จำกัดหรือว่าไม่ได้ปฏิเสธความคิด ความสามารถของพวกเขา เราก็สามารถประกาศ ได้เต็มที่
ผลลัพธ์ในการทำกิจกรรม ข้อ ๔	<ul style="list-style-type: none"> - ทุกคนให้ความร่วมมือดี - มีคนสนใจเรื่อย ๆ - ได้พัฒนาทักษะของตัวเอง ได้รู้จักเพื่อนใหม่ ๆ - ผลลัพธ์แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ แต่ละกิจกรรมเขา เลือกสถานที่ ให้เหมาะสม เพราะฉะนั้นผลลัพธ์ที่ได้ก็แตกต่างกัน - พัฒนาตัวเองในการทำสิ่งต่างๆ มากขึ้น
อุปสรรคในการทำกิจกรรม ข้อ ๕	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นตัวของตัวเองครับที่เป็นคน introvert - การขาดกำลังคน - ไม่มีเวลาว่าง - คิดเนื้อหาที่จะเผยแพร่ไม่ออก - สถานที่ไม่ได้เอื้ออำนวยในการที่จะเข้าไปคุย - เจอบางคนที่ค่อนข้างไม่ยอมรับ
ความคิดเห็นต่อแนวทางการแก้ไข ปัญหา ข้อ ๕	<ul style="list-style-type: none"> - เข้าร่วมกิจกรรมบ่อย ๆ เพื่อพัฒนาตนเอง - รู้จักการบริหารจัดการเวลาให้เป็นระบบ - ดูของคนอื่นเป็นตัวอย่าง หรือว่าไปดูในเพจเฟซบุ๊ก หรือว่าไปดูใน Pinterest เพื่อหาแรงบันดาลใจใหม่ ๆ - สร้างสัมพันธ์ หรือแค่พูดคุย - ปรับตัวให้เข้ากับสถานที่นั้นได้ - ไปเป็นกลุ่มจะแบ่งให้มีคนในพื้นที่อยู่ด้วย - หาสถานที่ที่เหมาะสม

ประเด็น	แก่นเรื่อง
ความคาดหวังต่อพื้นที่ทำกิจกรรมในอนาคต ข้อ ๖	<ul style="list-style-type: none"> - คาดหวังที่จะนำคนที่ยังไม่รู้จักพื้นที่ ให้มารู้จักทั่วทุกพื้นที่ - การฝากประชาสัมพันธ์กับเพจที่มีชื่อเสียงอยู่แล้ว หรือเป็นเพจคริสต์เตียนอยู่แล้ว - การประชาสัมพันธ์ที่ได้รับความสนใจจากเยาวชนมากขึ้น - อยากไปที่ YFC ที่กรุงเทพ - ถ้าสมมติว่ามีคนจำนวนมาก อาจจะใช้ในพื้นที่ที่กว้าง ๆ ใหญ่ ๆ หน่อย

จากตาราง ๔-๗ แสดงให้เห็นว่าเด็กและเยาวชน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยในเรื่องของพื้นที่เชิงนวัตกรรม สรุปได้ ดังนี้

พื้นที่ในการทำกิจกรรมจากมูลนิธิห้วยไผ่เยาวชน คือ พื้นที่ของมูลนิธิห้วยไผ่เยาวชน พื้นที่ในสถานศึกษา พื้นที่สาธารณะ และในสื่อออนไลน์ ตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“พื้นที่ที่ใช้ในการทำกิจกรรมกับโรงเรียน ชุมชน และสังคม คือ พื้นที่ในสถานศึกษา สื่อสังคมออนไลน์ และโบสถ์คริสต์ในชุมชน”

การให้โอกาสในการทำกิจกรรม แสดงความสามารถ และการแสดงความคิดเห็น ในแต่ละพื้นที่ มูลนิธิห้วยไผ่เยาวชนให้โอกาสในการแสดงความคิดเห็น ความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างเต็มที่ ส่วนการทำกิจกรรมในสถานศึกษา สถานศึกษาแต่ละแห่งได้ให้ความร่วมมือและการสนับสนุนอย่างเต็มที่

ผลลัพธ์ในการทำกิจกรรม คือ การเกิดผลตอบรับเชิงบวก มีการสร้างมิตรภาพ สร้างเพื่อใหม่ และที่สำคัญคือ ได้พัฒนาตนเอง ตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“อุปสรรคในการทำกิจกรรม ปัญหาในการทำกิจกรรมของเด็กและเยาวชน บุคลิกของตนเองเป็นข้อจำกัดในการทำกิจกรรม จำนวนบุคลากรที่ร่วมจัดกิจกรรม ไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรม ความคิดสร้างสรรค์ในการจัดทำเนื้อหา ความแตกต่างของบุคคล และสถานที่”

ความคิดเห็นต่อแนวทางการแก้ไขปัญหา ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องของ การเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาตนเอง บริหารเวลาตนเองและกลุ่ม พยายามสร้างแรงบันดาลใจ การสร้างสัมพันธ์ภาพ การปรับตัวให้เข้ากับสถานที่และบุคคล ตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“เยาวชนมีความคาดหวังต่อพื้นที่ทำกิจกรรมในอนาคต คือ จำนวนบุคลากรที่เข้าร่วมการประชาสัมพันธ์การทำกิจกรรมให้ครอบคลุมพื้นที่กว้างขึ้น การทำกิจกรรมในสถานที่ที่เป็นพื้นที่หลัก”

จากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนในหัวข้อพื้นที่เชิงนวัตกรรมของเด็กและเยาวชน ในมูลนิธิห่วยใยเยาวชน สามารถสรุปได้ว่า พื้นที่ในการทำกิจกรรมของเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย

๑. มูลนิธิห่วยใยเยาวชน เป็นพื้นที่สำหรับการรวมตัวในการทำกิจกรรมเบื้องต้นของเด็กและเยาวชน และเป็นพื้นที่นัดหมายสำหรับการเตรียมตัวก่อนออกไปทำกิจกรรมในพื้นที่อื่น ๆ เป็นพื้นที่เฉพาะของเด็กและเยาวชนที่เป็นสมาชิกของมูลนิธิ

๒. พื้นที่สถานศึกษา ได้แก่ โรงเรียนทั้งที่เป็นโรงเรียนในคริสต์ศาสนา และโรงเรียนที่ไม่ได้เป็นโรงเรียนในคริสต์ศาสนา มหาวิทยาลัยต่าง ๆ และชมรมคริสต์ศาสนาในมหาวิทยาลัย โดยการดำเนินงานที่ผ่านมาในแต่ละพื้นที่ได้รับการสนับสนุน และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี เป็นพื้นที่ที่เด็กและเยาวชนเข้าไปทำกิจกรรม โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียน นิสิต และนักศึกษา ในสถาบันการศึกษา

๓. พื้นที่สาธารณะ ได้แก่ ห้างสรรพสินค้า ชุมชน ซึ่งเป็นสถานที่เปิด โดยกลุ่มบุคคลเป้าหมายเป็นประชาชนทั่วไป การทำกิจกรรมที่ค่อนข้างยาก

๔. พื้นที่ในสื่อโซเชียลมีเดีย

ตอนที่ ๔ การวิเคราะห์ข้อมูลเครดิตสังคม (Social Credit) แบบ Social Reward หรือการได้รับผลตอบแทน

สิ่งตอบแทน จากการเข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิห่วยใยเยาวชน

ตารางการวิเคราะห์ข้อมูลเครดิตสังคม (Social Credit) แบบ Social Reward หรือการได้รับผลตอบแทน/สิ่งตอบแทนจากการเข้าร่วมมูลนิธิห่วยใยเยาวชน การเข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด

ตารางที่ ๔-๘ การได้รับผลตอบแทน/สิ่งตอบแทน จากการเข้าร่วมของเด็กและเยาวชนกับมูลนิธิห่วยใยเยาวชน

ประเด็น	แก่นเรื่อง
การได้รับการสนับสนุนเมื่อออกไปทำกิจกรรม ข้อ ๑	- ความสนใจจากเพื่อน ๆ - การแบ่งปันกันสนับสนุนหรือช่วยเหลือเรื่องเรียน เรื่องทำงาน - สนับสนุนด้วยปัจจัย มื้อนี้ผมเลี้ยงมื้อต่อไปใครก็ได้ หรือจะเป็นผมอีกรอบก็ได้
การได้รับการตอบแทนจากการทำ กิจกรรม ข้อ ๒	- ได้รู้จักเรื่องราวของพระเจ้าได้อย่างถูกต้อง - การเป็นแบบอย่าง เราเห็นว่าเขาช่วยเหลือเรา เราก็สามารถส่งต่อให้กับน้อง ๆ

ประเด็น	แก่นเรื่อง
รวมทั้งผลลัพธ์ที่ได้จากการชุมชน สังคม สถาบันการศึกษา ข้อ ๓	- ครุมองเห็นถึงสิ่งดี ๆ ที่เราได้ไปทำ ความดีในตัวเรา ครูก็เลยส่งรายชื่อเราไปกับทางผู้ใหญ่ด้วยอย่างนี้ค่ะ เราก็เลยได้ทั้งความชื่นชอบ ชื่นชมกลับมาแล้วก็ได้ ทั้งเกียรติบัตรด้วยค่ะ
อุปสรรคในการทำกิจกรรม ข้อ ๔	- ไปเจอกันไม่ได้เนื่องด้วยสถานการณ์ COVID-19 - การเดินทาง เพราะที่บ้านกับมูลนิธิค่อนข้างจะห่างกัน - การจัดสรรตารางเวลาของแต่ละคนอาจจะเป็นอุปสรรค - บางครั้งไม่สามารถคุยกันได้ เนื่องจากสัญญาณ อินเทอร์เน็ตไม่เสถียร
แนวทางการแก้ไขปัญหา ข้อ ๔	- เจอกันในโซเชียลออนไลน์แทน - รุ่นพี่มารับหรือแบ่งกันคนละครึ่งทาง - นัดทำกิจกรรมในวันที่คนส่วนใหญ่ว่าง
ความคาดหวังจากการทำกิจกรรม ข้อ ๕	- อยากให้คนอื่นรู้จักคริสเตียนมากยิ่งขึ้น แล้วก็เข้าใจ คริสเตียนมากยิ่งขึ้น - ได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ ได้ทักษะใหม่ ๆ เจอคนหลากหลาย - เราคาดหวังอยากให้ YFC เติบโตขึ้นแล้วก็มีผู้สนับสนุน ในด้านงบประมาณ - การเงินจัดสรรให้เพียงพอให้กับเยาวชน หรือน้องรุ่นใหม่ ๆ
ความคาดหวังต่อการได้รับการ สนับสนุนของเยาวชน ข้อ ๖	- ทุกคนร่วมมือในการทำกิจกรรม - อยากให้ยอมรับแล้วก็เปิดใจกับวัยรุ่นเยาวชน - สังคมมีความหลากหลาย - อยากให้ทุกคนเปิดใจคุยกันด้วยเหตุผล - คนที่ได้ฟังเรื่องราวของพระเจ้าก็ได้รู้จักพระเจ้ามากขึ้น
ประสบการณ์การชักชวนผู้อื่นเข้า ร่วมกิจกรรม ข้อ ๗	- เคยทั้งออฟไลน์ทั้งออนไลน์ สำเร็จแค่ครั้งเดียวที่เพื่อน จะเข้ามาร่วมกลุ่มด้วย - ชวนเพื่อน ๆ มาตลอด แต่ว่าส่วนใหญ่ไม่สำเร็จ - การไปประกาศของเราส่วนใหญ่ก็จะเป็นไปประกาศโดย ที่เราไม่ได้มีจุดมุ่งหมายที่ว่าแบบเราจะเข้าหาใครเป็นพิเศษ - บางคนก็จะแบบปฏิเสธเรา แต่ว่าคำปฏิเสธเหล่านั้น เราก็จะได้รับกำลังใจจากพี่เลี้ยงของเรา ทำให้เราทำใจได้ครับ

จากตาราง ๔-๘ แสดงให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นต่อเครดิตสังคม (Social Credit) หรือการได้รับ สิ่งตอบแทน/ผลตอบแทนจากการเข้าร่วมทำกิจกรรมของมูลนิธิห้วยเยวชน ดังนี้

การได้รับการสนับสนุนเมื่อออกไปทำกิจกรรม เมื่อออกไปทำกิจกรรม สิ่งที่ได้เด็กและเยาวชนให้ความสำคัญคือ การให้การสนับสนุนด้านจิตใจ กล่าวคือ ได้รับความสนใจจากเพื่อนทำให้เกิดความสุขในการทำกิจกรรม นอกจากนี้ ยังได้รับการสนับสนุนทางด้านความร่วมมือในเรื่องอื่น ๆ ตามมา เกิดความสนิทสนม และเกิดมิตรภาพกันในกลุ่มเยาวชน

การได้รับการตอบแทนจากการทำกิจกรรม เมื่อเด็กและเยาวชนออกไปทำกิจกรรม สิ่งที่ได้รับ คือ การได้รู้จักเรื่องราวของพระเจ้าได้อย่างถูกต้อง และเกิดความภาคภูมิใจที่ได้เป็นแบบอย่างให้แก่เด็กและเยาวชน รุ่นน้อง คือ

“เรื่องการเป็นแบบอย่าง เราเห็นว่าเขาช่วยเหลือเรา เราก็สามารถส่งต่อให้กับน้อง ๆ”

ผลลัพธ์ที่ได้จากการชุมชน สังคม สถาบันการศึกษา ผลตอบแทนที่เด็กและเยาวชนได้รับ คือ ได้รับการยอมรับจากสังคมทางด้านจิตใจ เกิดความสุขใจ กล่าวคือ ได้รับคำชื่นชมจากผู้ใหญ่ ครู อาจารย์ จนบางคนได้รับประกาศนียบัตร ได้พัฒนาทักษะการเข้าสังคม รวมทั้งได้รับสิ่งตอบแทนทางใจ ตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“ครูมองเห็นถึงสิ่งดี ๆ ที่เราได้ไปทำ ความดีในตัวเรา ครูก็เลยส่งรายชื่อเราไปกับทางผู้ใหญ่ด้วย อย่างนี้ค่ะ เราก็เลยได้ทั้งความชื่นชอบชื่นชมกลับมาแล้วก็ได้ทั้งเกียรติบัตรด้วยค่ะ”

อุปสรรคในการทำกิจกรรม จากสถานการณ์โรคระบาดในปัจจุบัน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของเยาวชนเป็นอย่างมาก ทำให้ไม่สามารถมาทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันได้เหมือนที่เคยทำ ระยะทางในการเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมก็เป็นอุปสรรคด้วยเช่นกัน เนื่องจากบางครั้งการเดินทางไปทำกิจกรรมมีระยะทางที่ค่อนข้างไกลจากที่พักอาศัย นอกจากนี้ ยังมีอุปสรรคอีกประการหนึ่งคือ เวลาว่างของเด็กและเยาวชนแต่ละคนไม่ตรงกัน

แนวทางการแก้ไขปัญหา เด็กและเยาวชนได้มีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในหลายวิธีการ ได้แก่ จัดกิจกรรมโดยใช้สื่อออนไลน์ บางคนยังนัดทำกิจกรรมกลุ่มเหมือนเดิมโดยขอให้รุ่นพี่มารับระหว่างทางหรือนัดพบกันคนละครั้งทาง รวมทั้งจัดตารางเวลาการจัดกิจกรรมโดยการนัดหมายล่วงหน้าและนัดทำกิจกรรมในวันที่คนส่วนใหญ่ว่าง

ความคาดหวังจากการทำกิจกรรม เด็กและเยาวชนคาดหวังในการประกาศและเผยแพร่ศาสนาให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการใช้ชีวิต รวมทั้งความต้องการให้มูลนิธิฯ เติบโตมากกว่าปัจจุบัน มีการสนับสนุนงบประมาณมากยิ่งขึ้น ซึ่งการตอบคำถามในประเด็นนี้ เป็นผลจากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่

ความคาดหวังต่อการได้รับการสนับสนุนของเด็กและเยาวชน เด็กและเยาวชนคาดหวังที่จะได้รับความร่วมมือจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมและคณะจัดกิจกรรม ต้องการเผยแพร่ศาสนา อีกทั้งยังต้องการให้เด็กและเยาวชนเปิดใจยอมรับ ตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“อยากให้ออมรับแล้วก็เปิดใจกับวัยรุ่นเยาวชนสังคมมีความหลากหลาย อยากให้ทุกคนเปิดใจคุยกันด้วยเหตุผล”

ประสบการณ์การชักชวนผู้อื่นเข้าร่วมกิจกรรม เด็กและเยาวชนมีประสบการณ์ในการชักชวนแบบออนไลน์ การชักชวนโดยการสร้างสัมพันธ์ที่ดี โดยใช้วิธีการทั้งการชักชวนโดยการพูดคุยโดยตรงและผ่านสื่อออนไลน์ มีทั้งประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ แต่อย่างไรก็ตาม ในส่วนที่ไม่ประสบความสำเร็จจะได้รับกำลังใจจากรุ่นพี่ และเพื่อน ๆ ให้เกิดความตั้งใจที่จะทำกิจกรรมต่อไป ตัวอย่างบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“บางคนก็จะแบบปฏิเสธเรา แต่ว่าคำปฏิเสธเหล่านั้น เราก็จะได้รับกำลังใจจากพี่เลี้ยงของเรา ซึ่งทำให้เราทำใจได้ครับ”

เหตุผลการเข้าร่วมกิจกรรม เด็กและเยาวชนที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิฯ เกิดจากการเห็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับผู้ชักชวน มีกิจกรรมรูปแบบออนไลน์ซึ่งสามารถเข้าถึงได้สะดวกและมีความเชื่อในพระเจ้าอยู่แล้ว

วิธีการชักชวนเด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรม ใช้การประชาสัมพันธ์รูปแบบกิจกรรมใช้ทักษะการสื่อสารในการอธิบาย สร้างความเข้าใจ การเชิญชวนให้เปลี่ยนแปลงความคิดมาเข้าร่วมกิจกรรม

จากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนในหัวข้อเครดิตสังคมของเด็กและเยาวชนในมูลนิธิฯ ห่วงใยเยาวชน สามารถสรุปได้ว่าเครดิตทางสังคมที่เด็กและเยาวชนได้รับ ประกอบด้วย

๑. ความรู้ทางศาสนา เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้และเข้าถึงหลักศาสนาได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น รวมไปถึงความภูมิใจที่ได้มีส่วนในการเผยแพร่คำสอนของพระเจ้าให้แก่คนทั่วไป

๒. ด้านจิตใจ คือ การที่เด็กและเยาวชนได้ออกไปทำกิจกรรมแล้วได้รับการสนับสนุนทั้งจากทีมงาน พี่ ๆ เพื่อน ๆ และบุคคลทั่วไป ได้รับการยอมรับจากสังคม ครู อาจารย์ ทั้งในเรื่องของคำชมเชย และการมอบประกาศเกียรติบัตร

๓. บุคลิกภาพที่ดีขึ้น เมื่อเด็กและเยาวชนเข้ามาทำกิจกรรมกับมูลนิธิฯ สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเด็กและเยาวชนเอง คือ มีความมั่นใจในตัวเอง มีความเป็นผู้นำ กล้าแสดงออก กล้าพูด รู้จักการเข้าสังคม

๔. การเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นผลจากการที่เด็กและเยาวชนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ จะส่งผลให้ตัวเองเป็นแบบอย่างให้แก่เด็กและเยาวชนรุ่นต่อไป ที่เข้าร่วมกิจกรรม ดังที่ตัวเองได้เคยเห็นเด็กและเยาวชนรุ่นพี่ทำให้เห็นเป็นแบบอย่างแล้วทำตามมาก่อน

ตอนที่ ๕ การสร้างกรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม

เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษามูลนิธิห่วงใยเยาวชน

การสร้างกรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เป็นการสร้างรูปแบบการพัฒนาเด็กและเยาวชนของมูลนิธิห่วงใยเยาวชน ที่ส่งผลให้เด็กและเยาวชนในมูลนิธิห่วงใยเยาวชน มีคุณลักษณะของเด็กและเยาวชนที่ดี โดยนำข้อมูลในตัวแปรที่รวบรวมได้มาจัดเรียงเป็นกลุ่มได้ ประกอบด้วยตัวแปร ๔ ตัวแปร และปัจจัย ๑๔ ปัจจัย ดังนี้

ตารางที่ ๔-๙ กรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมของมูลนิธิห่วงใยเยาวชน

ตัวแปร	ปัจจัย
๑. การเข้าร่วม	๑.๑. การสร้างแรงจูงใจ ประกอบด้วย การยอมรับ กิจกรรมที่สนใจ การให้ความช่วยเหลือ และความเชื่อและความศรัทธา
	๑.๒ การให้โอกาส ประกอบด้วย ฝึกความเป็นผู้นำ การสร้างความมั่นใจในตัวเอง ฝึกการแสดงออก และการให้อิสระทางความคิด
๒. กิจกรรมที่ทำ	๒.๑ กิจกรรมกลุ่มทางศาสนา
	๒.๒ กิจกรรมกลุ่มสหนาการ
	๒.๓ การฝึกการรับฟัง/การพูด
	๒.๔ กิจกรรมการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์
๓. พื้นที่เชิงนวัตกรรม	๓.๑ มูลนิธิห่วงใยเยาวชน
	๓.๒ สถานศึกษา
	๓.๓ พื้นที่สาธารณะ/ชุมชน
	๓.๔ สื่อออนไลน์/โซเชียลมีเดียส่วนบุคคล
๔. เครดิตทางสังคม	๔.๑ ความรู้ทางศาสนา
	๔.๒ ด้านจิตใจ
	๔.๓ บุคลิกภาพที่ดีขึ้น
	๔.๔ การเป็นแบบอย่างที่ดี

จากตารางที่ ๔-๙ แสดงให้เห็นว่า กรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรมของมูลนิธิห่วงใยเยาวชน ประกอบด้วย ตัวแปร และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. การเข้าร่วม คือ ปัจจัยที่ส่งผลให้เด็กและเยาวชนเข้ามาร่วมทำกิจกรรมกับมูลนิธิฯ ทั้งในเรื่องศาสนา การทำกิจกรรมด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ๒ ปัจจัย

๒. กิจกรรมที่ทำ คือ กิจกรรมที่เยาวชนได้ทำร่วมกัน เพื่อเป็นการขัดเกลาเยาวชน หรืออาจจะเรียกได้ว่า เป็นกระบวนการขัดเกลาทางสังคมของมูลนิธิฯ ได้แก่ กิจกรรมรวมกลุ่ม กิจกรรมด้านศาสนา การเล่นเกมส์ การพูดคุยรับฟัง ประกอบด้วย ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ๔ ปัจจัย

๓. พื้นที่เชิงนวัตกรรม คือ พื้นที่ที่มูลนิธิฯ ใช้ในการทำกิจกรรมหล่อหลอม กระบวนการขัดเกลาเยาวชนให้เป็นเยาวชนที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ก่อนออกไปทำกิจกรรมในพื้นที่อื่น ๆ รวมถึงเป็นศูนย์กลางในการประชุมนัดหมาย คือ มูลนิธิห้วยไผ่เยาวชน ส่วนพื้นที่อื่น ๆ เป็นลักษณะของพื้นที่ที่ให้เยาวชนออกไปทำกิจกรรมให้แก่สังคม ซึ่งถือเป็นพื้นที่ที่ใช้ในการสร้างกระบวนการขัดเกลาเยาวชนลำดับต่อไปจากมูลนิธิฯ ประกอบด้วย ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ๔ ปัจจัย

๔. เครดิตทางสังคม คือ สิ่งที่เกิดจากเด็กและเยาวชนได้รับจากการทำกิจกรรมหรือการทำความดี ซึ่งมีลักษณะทั้งเป็นคุณค่าทางจิตใจ และการยอมรับจากสังคม ตลอดจนการสนับสนุนการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ๔ ปัจจัย

เมื่อถอดองค์ความรู้จากการดำเนินงานของมูลนิธิห้วยไผ่เยาวชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะที่ดีของสังคม ผ่านการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการมูลนิธิห้วยไผ่เยาวชน และการสนทนากลุ่มกับเด็กและเยาวชนในมูลนิธิห้วยไผ่เยาวชน มีตัวแปรที่สำคัญ ๔ ตัวแปร คือ การเข้าร่วม กิจกรรมที่ทำ พื้นที่เชิงนวัตกรรม และเครดิตทางสังคม โดยสามารถนำมาจัดเรียงเป็นกระบวนการได้ ๔ ขั้นตอน ดังนี้

๑. การเข้าร่วม เป็นขั้นตอนในการชักชวนให้เด็กและเยาวชนเข้ามาร่วมกิจกรรมของมูลนิธิห้วยไผ่เยาวชน ประกอบด้วย การสร้างแรงจูงใจ และการเปิดโอกาสให้มีการทำกิจกรรม และการให้อิสระทางความคิด เพื่อพัฒนาตัวเอง

๒. กิจกรรมที่ทำ เป็นการสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนที่มาเข้าร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ กับทางมูลนิธิฯ

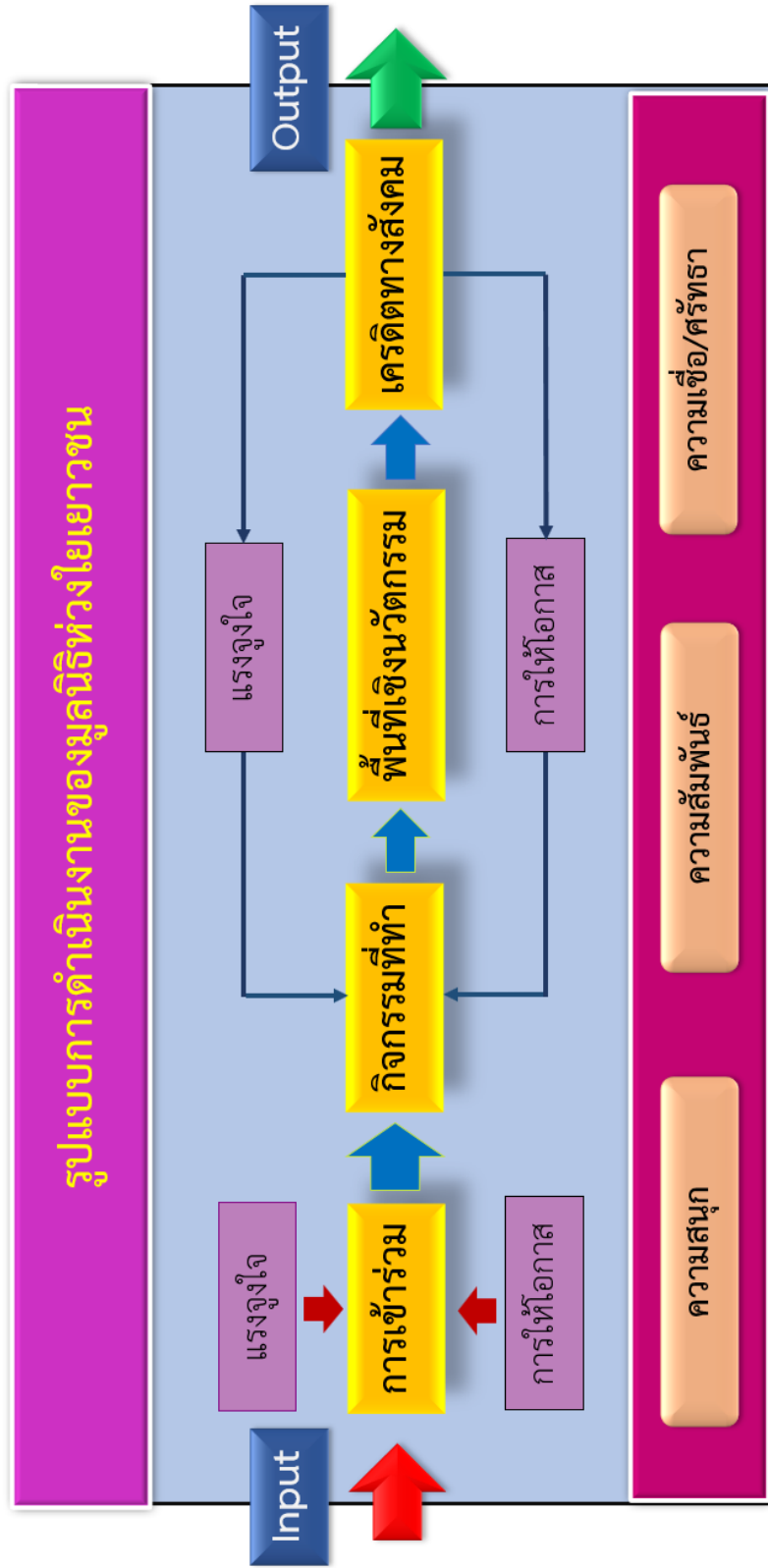
๓. พื้นที่เชิงนวัตกรรม เป็นการออกไปทำกิจกรรมของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เป้าหมาย เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้แสดงออกหรือแสดงความสามารถตามที่ได้ตั้งเป้าหมาย

๔. เครดิตทางสังคม ผลตอบแทนที่เด็กและเยาวชนได้รับจากการเข้าร่วมกับมูลนิธิฯ และการทำกิจกรรมร่วมกับมูลนิธิฯ และเมื่อการเด็กและเยาวชนได้รับเครดิตทางสังคมแล้ว จะเกิดแรงจูงใจในตัวเองอยากกลับไปทำกิจกรรมอีกครั้ง รวมถึงการให้ออกาสของมูลนิธิฯ กลุ่มเด็กและเยาวชนเหล่านี้ ก็จะร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ยังมีประเด็นสำคัญในการทำกิจกรรมของเด็กและเยาวชน ซึ่งมีส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดความต่อเนื่องอีกประการหนึ่ง คือ ในแต่ละขั้นตอนของการทำกิจกรรมมีการทำซ้ำ ๆ

หรือทำบ่อย ๆ จนกลายเป็นลักษณะนิสัยที่ติดตัวเด็กและเยาวชน ตั้งแต่ขั้นตอนการเข้าร่วม หากชักชวนครั้งแรกไม่สำเร็จ จะชักชวนเป็นครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ อีก จนคิดว่าไม่ได้จริง แล้วถึงหยุด ซึ่งสามารถแสดงได้ดังแผนภาพที่ ๔ - ๑

แผนภาพที่ ๕-๑ รูปแบบการดำเนินงานของมูลนิธิห้วยเขยวชน

โดยในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินงาน ประกอบด้วยปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. การเข้าร่วม ประกอบด้วย ๒ ปัจจัย คือ

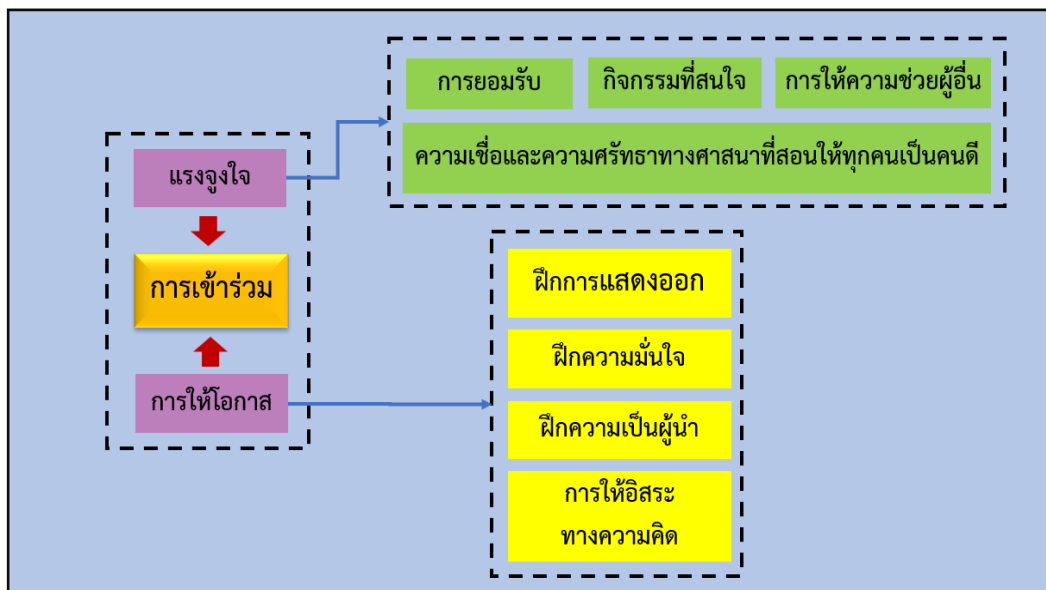
๑.๑ แรงจูงใจ ประกอบด้วย ปัจจัยย่อย ๔ ปัจจัย ดังนี้

- ๑) การยอมรับ
- ๒) กิจกรรมที่สนใจ
- ๓) การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น
- ๔) ความเชื่อและความศรัทธาทางศาสนา

๑.๒ การเปิดโอกาส ประกอบด้วย ปัจจัยย่อย ๔ ปัจจัย ดังนี้

- ๑) ฝึกการแสดงออก
- ๒) ฝึกความมั่นใจ
- ๓) ฝึกความเป็นผู้นำ
- ๔) การให้อิสระทางความคิด

ดังแสดงให้เห็นตามแผนภาพที่ ๔.๒

แผนภาพที่ ๔-๒ รูปแบบปัจจัยในการเข้าร่วม

๒. กิจกรรมที่ทำ ประกอบด้วย ๔ ปัจจัย คือ

- ๒.๑ กิจกรรมกลุ่มทางศาสนา
- ๒.๒ กิจกรรมกลุ่มทางสันตนาการ
- ๒.๓ การฝึกการรับฟังและการพูด
- ๒.๔ กิจกรรมการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์

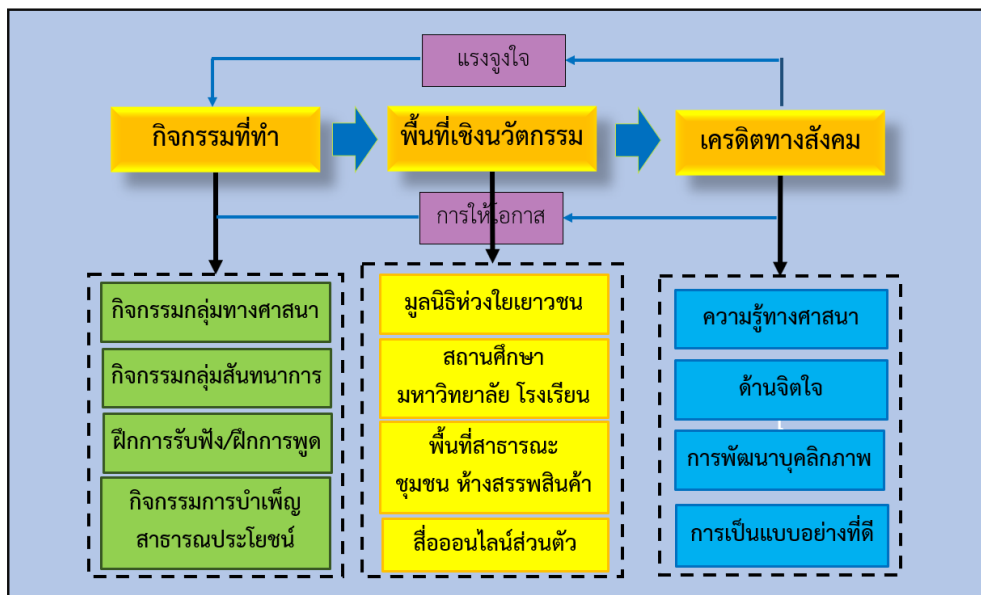
๓. **พื้นที่เชิงนวัตกรรม** ประกอบด้วย ๔ ปัจจัย คือ

- ๓.๑ มุลนิธิหวังไยเยาวชน
- ๓.๒ สถานศึกษา ประกอบด้วย โรงเรียน และมหาวิทยาลัย
- ๓.๓ พื้นที่สาธารณะ ประกอบด้วย ชุมชน และห้างสรรพสินค้า
- ๓.๔ สื่อโซเซียลมีเดียส่วนตัว

๔. **เครดิตทางสังคม** ประกอบด้วย ๔ ปัจจัย คือ

- ๔.๑ ความรู้ทางศาสนา
- ๔.๒ ด้านจิตใจ
- ๔.๓ การพัฒนาบุคลิกภาพ
- ๔.๔ การเป็นแบบอย่างที่ดี

ดังแสดงให้เห็นตามแผนภาพที่ ๔-๓

แผนภาพที่ ๔-๓ รูปแบบปัจจัยในกิจกรรมที่ทำ/พื้นที่เชิงนวัตกรรม/เครดิตทางสังคม

เมื่อนำรูปแบบการดำเนินงานของมูลนิธิหวังไยเยาวชนมาศึกษากับแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ในการดำเนินงานมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ๒ ทฤษฎี คือ

๑. **การยอมรับนวัตกรรม (Adoption Process)** ในขั้นตอนการเข้าร่วม กล่าวคือ เมื่อมีการพูดคุยชักชวนจากทีมงานหรืออาสาสมัครของมูลนิธิฯ จะเป็นการเสนอแนวความคิด การทำกิจกรรม ซึ่งถือได้ว่าเป็นนวัตกรรมหรือสิ่งใหม่ของเด็กและเยาวชน โดยการสร้าง**การรับรู้**ให้แก่เด็กและเยาวชนกลุ่มเป้าหมาย และแนะนำกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะได้ทำ รวมทั้งการเปิดโอกาสในการฝึกฝนและการให้อิสระทางความคิด จากนั้นเมื่อเกิด**ความสนใจ**จะเกิดการติดต่อ การสร้างสัมพันธ์ภาพ

และเกิดเป็นมิตรภาพ จากนั้น เด็กและเยาวชนกลุ่มเป้าหมาย จะ**ประเมิน**ว่า จะเข้าร่วมในระดับไหนดี ผ่าน**การทดลอง**ร่วมกิจกรรมก่อน จากนั้น ถึงขั้นตอน**การยอมรับ**สิ่งที่มูลนิธิฯ เสนอ ซึ่งการดำเนินการ ในกิจกรรมต่าง ๆ ถือว่าเป็นสิ่งใหม่ที่เด็กและเยาวชนยอมรับจนกลายเป็นนวัตกรรมขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ในการยอมรับก็ยังแบ่งออกเป็นระดับต่าง ๆ เช่น ร่วมกิจกรรมอย่างเดียว หรือถึงขั้นเปลี่ยนแปลงศาสนาเลย หรือขั้นท้ายสุด คือ ร่วมกิจกรรม เปลี่ยนศาสนา และเป็นทีมงาน หรืออาสาสมัครเลย

๒. ลำดับขั้นความต้องการ (Maslow's Hierarchy of Need) ในขั้นตอนการ ทำกิจกรรม พื้นที่เชิงนวัตกรรม และเครดิตทางสังคม กล่าวคือ เด็กและเยาวชนที่เข้ามาทำกิจกรรม กับมูลนิธิฯ ไม่ได้เป็นเด็กที่มีปัญหาทางครอบครัวแต่อย่างใด ส่วนใหญ่จะเป็นเด็กและเยาวชนที่มีความพร้อมในระดับหนึ่งแล้ว แต่การเข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิฯ เพื่อเสริมสร้างและต่อยอดการพัฒนา ตัวเองให้ดีขึ้นจากที่เคยมีอยู่ โดยเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่อยู่ใน ขั้นที่ ๒ คือ ผ่านขั้นตอนของ ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Security and safety needs) แล้ว

ดังนั้น สิ่งที่เด็กและเยาวชนต้องการจากการเข้าร่วม คือ ความต้องการในขั้นที่ ๓ ความต้องการทางสังคม ต้องการความรัก ความเป็นเจ้าของ การมีส่วนร่วม (Social love and belongingness) และขั้นที่ ๔ ความต้องการได้รับการยกย่อง ความภาคภูมิใจ (Self - esteem) ผลจากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชน สามารถแสดงให้เห็นถึงขั้นความต้องการที่เด่นชัด ดังนี้

๑. การทำกิจกรรม การทำงานร่วมกันหรือทำงานเป็นกลุ่มในเรื่องต่าง ๆ รวมไปถึงการสร้างสัมพันธ์ภาพและมิตรภาพกับเด็กและเยาวชนด้วยกัน การไว้น้ำใจเชื่อใจซึ่งกันและกัน การช่วยเหลือกัน

๒. ความต้องการการยอมรับ ประกอบด้วย ๓ ส่วน ดังนี้

๒.๑ การยอมรับตัวเองว่า ตัวเด็กและเยาวชนเองสามารถทำสิ่งดี ๆ ได้ นอกจากนี้ ยังยอมรับว่า การเข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิฯ ได้พัฒนาบุคลิกภาพให้ดีขึ้น เช่น การเป็นผู้นำ การกล้าพูด กล้าแสดงออก

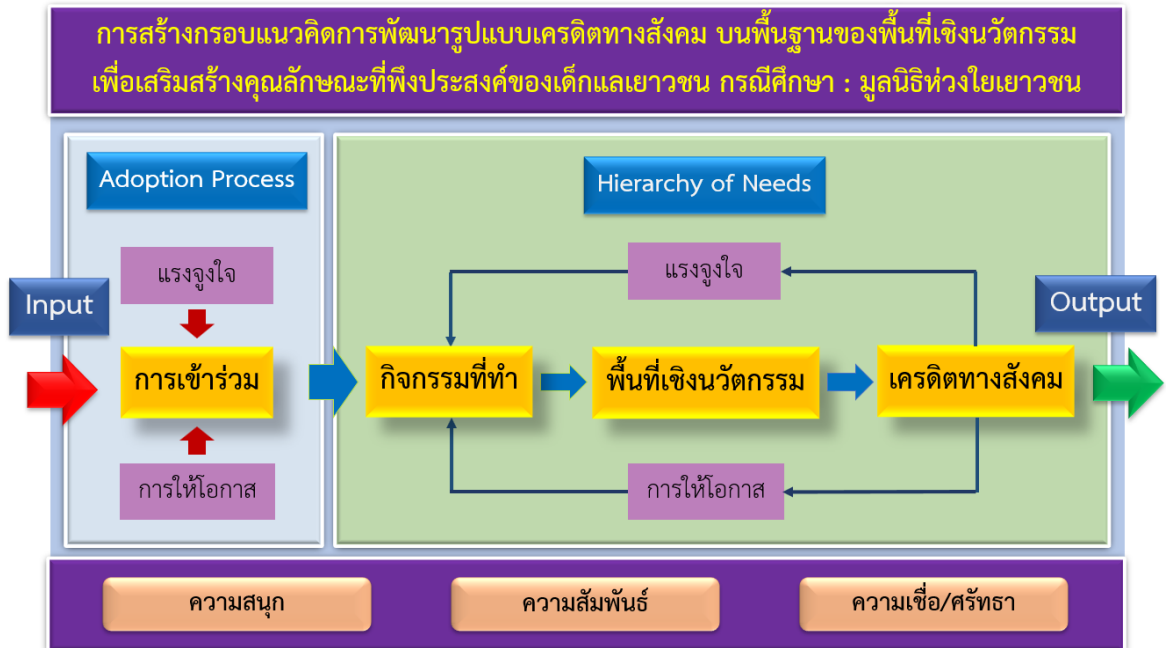
๒.๒ การยอมรับจากเพื่อน ครู ผู้ปกครอง และสังคม เด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ มีความต้องการการยอมรับทางด้านจิตใจเป็นสำคัญ

๒.๓ เมื่อได้รับการยอมรับ ตามข้อ ๒.๑ และข้อ ๒.๒ บ่อยครั้ง จึงส่งผลให้มีการปรับเปลี่ยนเป็นแบบอย่างให้กับเด็กและเยาวชนรุ่นต่อไป

เมื่อเด็กและเยาวชนได้รับการตอบสนองในรูปแบบเครดิตทางสังคมแล้ว จะเกิดแรงจูงใจ และหาโอกาสในการกลับไปทำกิจกรรมอีกซ้ำเป็นวงรอบอย่างต่อเนื่อง โดยเมื่อนำทฤษฎีทั้งสอง มาประยุกต์ใช้กับรูปแบบการดำเนินงานของมูลนิธิฯ หวังเยาวชนแล้ว ส่งผลให้ได้ **“กรอบแนวคิด การพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะ**

ที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน กรณีศึกษา : มูลนิธิห่วงใยเยาวชน” ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้
ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนในส่วนอื่น ๆ ต่อไป

ดังแสดงในแผนภาพที่ ๔-๔

แผนภาพที่ ๔-๔ กรอบแนวคิดการพัฒนาแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน กรณีศึกษา : มูลนิธิห่วงใยเยาวชน

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสถานการณ์ของเด็กและเยาวชนในมูลนิธิห่วงใยเยาวชน และสร้างกรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสนอแนวทางแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะพึงประสงค์ของสังคม มีความสามารถการขับเคลื่อนประเทศต่อไปในอนาคต โดยการวิจัยครั้งนี้ ได้สัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) สัมภาษณ์ผู้อำนวยการมูลนิธิห่วงใยเยาวชน และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับกลุ่มเด็กและเยาวชนในมูลนิธิห่วงใยเยาวชน จำนวน ๑๓ คน ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปบนระบบออนไลน์ อันเป็นผลมาจากสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid -19)

สรุปผล

๑. บริบทของเด็กและเยาวชนในมูลนิธิห่วงใยเยาวชน

๑.๑ มูลนิธิฯ มีแนวทางการดำเนินงานในการให้ความรู้และสอนเด็กและเยาวชน บนพื้นฐานของคริสเตียน โดยอาศัยหลักการในการดำเนินงาน ประกอบด้วย ความเชื่อ ความสัมพันธ์ และความสนุก

๑.๒ บุคลากร ที่เข้ามาปฏิบัติงานให้กับมูลนิธิห่วงใยเยาวชน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการมูลนิธิฯ ทีมงาน (Staff) และอาสาสมัคร

๑.๓ พื้นที่ปฏิบัติงานของมูลนิธิฯ ประกอบด้วย โรงเรียนที่เป็นคริสเตียน โรงเรียนที่ไม่เป็นคริสเตียน และพื้นที่ภาคสนาม

๒. การสร้างกรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา มูลนิธิห่วงใยเยาวชน

๒.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

๑) เด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๖๒ และเพศชายคิดเป็นร้อยละ ๓๘

๒) เด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงอายุ ๑๘ - ๒๔ ปี คิดเป็นร้อยละ ๘๕ และช่วงอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๕

๓) เด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ ๓๘ ภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ ๓๑ ภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ ๑๕ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันออก จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ ๘

๔) เด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๘๕ และระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๑๕

๕) เด็กและเยาวชน ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาของรัฐ คิดเป็นร้อยละ ๗๗ และอยู่ในสถานศึกษาเอกชน คิดเป็นร้อยละ ๒๓

๒.๒ การเข้าร่วมกับมูลนิธิห่วงใยเยาวชน ประกอบด้วย ๒ ปัจจัย ดังนี้

๒.๒.๑ การสร้างแรงจูงใจ ได้แก่ การยอมรับ กิจกรรมที่สนใจ การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น และความเชื่อและความศรัทธาทางศาสนา

๒.๒.๒ การเปิดโอกาส ได้แก่ ฝึกการแสดงออก ฝึกความมั่นใจ ฝึกความเป็นผู้นำ และการให้อิสระทางความคิด

๒.๓ การทำกิจกรรมร่วมกับมูลนิธิห่วงใยเยาวชน ประกอบด้วย ๔ ปัจจัย ดังนี้

๒.๓.๑ กิจกรรมกลุ่มทางศาสนา

๒.๓.๒ กิจกรรมกลุ่มทางสันตนาการ

๒.๓.๓ การฝึกการรับฟังและการพูด

๒.๓.๔ กิจกรรมการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์

๒.๔ พื้นที่เชิงนวัตกรรม ประกอบด้วย ๔ ปัจจัย ดังนี้

๒.๔.๑ มูลนิธิห่วงใยเยาวชน

๒.๔.๒ สถานศึกษา ประกอบด้วย โรงเรียน และมหาวิทยาลัย

๒.๔.๓ พื้นที่สาธารณะ ประกอบด้วย ชุมชน และห้างสรรพสินค้า

๒.๔.๔ สื่อโซเชียลมีเดียส่วนตัว

๒.๕ เครดิตทางสังคม ประกอบด้วย ๔ ปัจจัย ดังนี้

๒.๕.๑ ความรู้ทางศาสนา

๒.๕.๒ ด้านจิตใจ

๒.๕.๓ การพัฒนาบุคลิกภาพ

๒.๕.๔ การเป็นแบบอย่างที่ดี

๒.๖ การสร้างกรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษา มูลนิธิห่วงใยเยาวชน

การสร้างรูปแบบการพัฒนาเด็กและเยาวชนของมูลนิธิห่วงใยเยาวชน ที่ส่งผลให้เด็กและเยาวชนในมูลนิธิห่วงใยเยาวชน มีคุณลักษณะของเด็กและเยาวชนที่ดี เป็นตัวแทนทำกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาและชุมชน และมีจิตใจที่คิดช่วยเหลือผู้อื่น สร้างขึ้นโดยนำข้อมูลตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ๔ ตัวแปร ๑๔ ปัจจัย มาจัดเรียงให้เป็นกระบวนการ ภายใต้หลักการในการดำเนินงานของมูลนิธิห่วงใยเยาวชน ๓ ข้อ ได้แก่ ความเชื่อ ความสัมพันธ์ และความสนุก และมีแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒ ทฤษฎี คือ การยอมรับนวัตกรรม (Adoption Process) และลำดับขั้นความต้องการ (Maslow's Hierarchy of Need) มาใช้ประกอบ จะได้เป็น “กรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน กรณีศึกษา : มูลนิธิห่วงใยเยาวชน ” จำนวน ๑ รูปแบบ

อภิปรายผล

๑. การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการสร้างกรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน กรณีศึกษา : มูลนิธิห่วงใยเยาวชน โดยผู้วิจัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เด็กและเยาวชนในมูลนิธิฯ เป็นเด็กและเยาวชนที่มีคุณลักษณะที่ดี เนื่องจากมูลนิธิห่วงใยเยาวชนมีการดำเนินงานให้ความรู้และสอนเยาวชนบนพื้นฐานของคริสเตียน หรือศาสนาคริสต์ ซึ่งศาสนาทุกศาสนาสั่งสอนให้ทุกคนเป็นคนดี ในการวิจัยจึงเป็นการถอดองค์ความรู้จากการดำเนินงานของมูลนิธิห่วงใยเยาวชน เพื่อให้ทราบถึงแนวทางในการพัฒนาเยาวชนให้เป็นผู้มีคุณลักษณะที่ดี

๒. การวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการวิจัยในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid -19) จึงต้องปรับรูปแบบในการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม แทนการสัมภาษณ์โดยตรง ขณะเดียวกันผู้วิจัยไม่สามารถลงพื้นที่เพื่อสังเกตการณ์ในช่วงที่เด็กและเยาวชนทำกิจกรรมในสถานที่ต่าง ๆ ได้ จึงไม่มีข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งอาจส่งผลต่อความสมบูรณ์ของงานวิจัย

๓. ในการสนทนากลุ่มผู้วิจัยได้ทดสอบข้อสัมภาษณ์กับเด็กและเยาวชนก่อนมีการสนทนากลุ่มจริง พบว่า การสนทนามีปัญหาในเรื่องของความแตกต่างระหว่างวัย และการดำเนินการสนทนาผ่านระบบโซเชียลมีเดีย รวมทั้งไม่มีความรู้ในเรื่องของจิตวิทยาเด็ก ทำให้ไม่สามารถสนทนากันได้อย่างสนทนา จึงได้เปลี่ยนวิธีการโดยให้นักจิตวิทยาที่มีความเชี่ยวชาญในการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนดำเนินการสนทนากลุ่มแทนเพื่อความเหมาะสม จึงได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องและตรงตามวัตถุประสงค์

๔. การที่มูลนิธิฯ ได้เด็กและเยาวชนมาร่วมทำกิจกรรม และใช้เป็นอาสาสมัครไปชักชวนเด็กและเยาวชนด้วยกันมาร่วมทำกิจกรรม ทำให้เกิดประสิทธิภาพสูง เนื่องจากเป็นคนที่อยู่ในวัยเดียวกันหรือวัยใกล้เคียงกัน ทำให้สามารถพูดจา พูดคุยกันได้ทุกเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในช่วงวัย Gen Z มักจะมีนิสัยใจร้อย ชอบเอาชนะ ชอบเทคโนโลยีตามแฟชั่น และตามกระแส หากได้คนในวัยเดียวกันที่ได้รับการพัฒนาแล้วมาชักชวนก็จะทำให้เกิดการชักชวนได้ดีกว่า

ข้อเสนอแนะ

๑. มูลนิธิหวังใยเยาวชนมีพื้นที่ดำเนินการอยู่หลายพื้นที่ ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย และจังหวัดพิษณุโลก ในการศึกษาครั้งต่อไป เห็นควรที่จะให้มีการรวบรวมข้อมูลจากเยาวชนในพื้นที่จังหวัดเชียงราย และจังหวัดพิษณุโลก เพื่อนำมาศึกษาวิจัยในบริบทที่มีความแตกต่างกันทางด้านสังคม วัฒนธรรม และประเพณี

๒. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีการรวบรวมข้อมูลจากเด็กและเยาวชนผ่านการสนทนากลุ่มเพียงครั้งเดียว จะพบว่า ในการพูดคุยยังไม่มี ความสนทนสนม ไม่เป็นกันเอง ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรที่จะได้มีการสนทนา พูดคุยอย่างสม่ำเสมอ เป็นระยะเวลาพอสมควร เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ สร้างความคุ้นเคย ค่อย ๆ เก็บรวบรวมข้อมูล ก็จะทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วนมากยิ่งขึ้น

๓. ในการนำกรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ไปใช้ประโยชน์สำหรับกลุ่มเด็กและเยาวชนในบริบทที่แตกต่างออกไป โดยจะต้องมีการปรับปรุงปัจจัยให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละแห่งก่อน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กรรณิการ์ แฉกแสงรัตน์ “พฤติกรรมทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร” พิมพ์ครั้งที่ ๓, กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยรามคำแหง ๒๕๖๐, ๙๕)

คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ. “แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔.” กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ เจ. เอส. การพิมพ์, ๒๕๖๑.

วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย เอกสารวิจัย

ฐิติโชค อย่างสวย. คู่มือชุดปฏิบัติการเขียน Best Practice โรงเรียนสุจริต .อุดรธานี :โรงเรียนหนอง

หารวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๐ อุดรธานี, ๒๕๕๗.

น.ส.ประภัสสร วัฒนา “แนวความคิดมนุษยนิยมของมสโลว์ และแนวความคิดอัตถิภาวนิยมของ ฌอง

ปอล ชาร์ตร์ ที่ปรากฏผ่านนวนิยายเรื่อง วันหนึ่งในชีวิตของอิวาน เดนิโชวิช”,

วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัสเซียศึกษา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๖๐.

ปรีวัฒน์ ช่างคิด. รูปแบบการพัฒนาเด็กและเยาวชนนอกระบบการศึกษาที่เหมาะสม สำหรับจังหวัด

ชายแดนภาคใต้, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสน

ศาสตร์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ๒๕๕๔

วรางคณินทร์ ศรีวงศ์ การบริหารจัดการของธนาคารความดีตำบลห้วยมั่งและ ตำบลป่าหุ้ง อำเภอพาน

จังหวัดเชียงราย, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย,

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๖.

วิกานดา จันทร์เรือง, ความต้องการของเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดที่มีต่อการสนับสนุนทางสังคม

จากครอบครัวและศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำและประสานการประชุมเพื่อแก้ไขบำบัด

ฟื้นฟูเด็ก เยาวชน และครอบครัว. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต,

สาขาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม, ๒๕๖๐.

สิงห์คำ ชยวิโส. กระบวนการสร้างคุณธรรมภายใต้รูปแบบธนาคารความดีสำหรับหน่วยอบรม

ประชาชนประจำตำบล หนองเหนือ. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา

พระพุทธศาสนา, มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๖.

หทัยกาญจน์ วรรณสิทธิ์โชค. “ศึกษาเรื่องการยอมรับบริการซื้อขายกองทุนรวมทางอินเทอร์เน็ตของผู้ลงทุนใน เขตกรุงเทพมหานคร”. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิต) สาขาวิชาการตลาด, มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๑.

ภาษาอังกฤษ

Liu, Chuncheng, “Multiple Social Credit Systems in China.” economic sociology the european electronic newsletter, Volume 21 Number 1, November 2019, p. 22-32, University of California, San Diego, 2019.

Hoffman, Samantha, Managing the State: Social Credit, Surveillance and the CCP’s Plan for China, China Brief Volume: 17 Issue: 11, 2017.

Daithí Mac Síthigh and Mathias Siems, The Chinese Social Credit System: A Model for Other Countries? ModernLawRview, Volume82. : p. 1, 2019. November 2019.

Kostka, Genia, China’s social credit systems and public opinion: Explaining high levels of approval, SAGE Journals, Volume 21 Issue 7, 2019.

Ahmed, Shazeda, (2017)

The American Heritage Dictionary (1992) Generation

Patrick, J. The concept of citizenship in education for democracy. Retrievefrom: <http://www.ericdigests.org/2000-1/democracy.htm>

Barry Checkoway. What is youth participation? Children and Youth Services Review, Volume 33, Issue 2, 2011.

Roger A. Hart. Child’s Participation Ladder. “Children’s Participation: from Tokenism and Citizenship” UNICEF International Child Development Centre, ๑๙๙๒

ller, D. M., Bose, K., & Mathers, C. D. (2009) ที่ได้ให้นิยามของคำว่าเด็กและเยาวชนที่พึงประสงค์ว่า

Maslow, A. H. Motivation and Personality (2nd ed.). New York: Harper & Row, 1970.

Rogers E.M. Diffusion of innovations. fifth edition, New York, The free press, 2003.

ภาคผนวก

ผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ช่วยผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรึกษางานวิชาการ

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิสิต อินทมาโน	ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรึกษางานวิชาการ
๒. พันเอกหญิง อัมพาศรี ดำรงกุล	ประจำสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ช่วยปฏิบัติราชการสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

ผู้บริหารและคณาจารย์ที่ปรึกษางานวิชาการ

๑. พลตรี ชำนาญ ช่างสาต	ผู้อำนวยการสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๒. พันเอก อภิสิทธิ์ วงศ์บัวแก้ว	รองผู้อำนวยการสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๓. พันเอก อาชวกุล กาญจนาคม	รองผู้อำนวยการสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๔. พันเอก วสันต์ รัตนบุญชู	นปก. ประจำสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ช่วยปฏิบัติราชการ สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๕. นาวาอากาศเอก โอนชา รัชพรมงคล	นปก. ประจำสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ช่วยปฏิบัติราชการ สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๖. พันเอก กฤษกมล ธรรมานุกูล	ผู้อำนวยการกองวิชาการ สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๗. นาวาอากาศเอก ปิยะ จารุอารยพันธ์	ผู้อำนวยการกองการศึกษา สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๘. พ.อ.ม.ล. อีรากร วรวรรณ	นปก. ประจำสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ช่วยปฏิบัติราชการ สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

๙. พันเอก ทนงศักดิ์ ปล่องทอง
นปก. ประจำสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
ช่วยปฏิบัติราชการ สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๑๐. พันเอกหญิง ปัทมา ขำเอี่ยม
รองผู้อำนวยการกองการศึกษา
สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๑๑. พันเอกหญิง พัชรินทร์ สุนทรวรรณ
รองผู้อำนวยการกองการศึกษา
สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๑๒. พันเอกหญิง อัมพาศรี ตำรงกุล
ประจำสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
ช่วยปฏิบัติราชการสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๑๓. พันโท สนิท นันทะวงศ์
รอง ทก.กสน.
สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๑๔. พันโท วราทิตย์ บุญประสพ
หัวหน้าแผนการศึกษา กศช.
สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๑๕. พันโทหญิง พัชรี บัญญัติ
หัวหน้าเตรียมการ กศช.
สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๑๖. พันโทหญิง พจนา เปลี่ยนเกิด
หัวหน้าวิจัยพัฒนาหลักนิยม กวก.
สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๑๗. พันโท วัฒนพงษ์ มกรมณี
หัวหน้าประเมินผล กศช.
สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
๑๘. นาวาอากาศโท พงศ์ธวัช สุรเกียรติ
หัวหน้าเอกสารศึกษาและสารสนเทศ กวก.
สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

๑๙. พันตรี สวัสดิ์ ศรีตาเดช

หัวหน้าธุรการ กสน.

สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง

สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบข้อสัมภาษณ์

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริลักษณ์ จิตต์ระเปียบ

ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมาธิการสาธารณสุข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒. ดร. ลาวัณย์ วิจารณ์

อาจารย์ประจำภาควิชา วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยรังสิต

๓. ดร. สุชาติ บรรจงการ

ผู้อำนวยการโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่ม

๑. นายพัฒนวิทย์ องค์กรเจริญ

ผู้อำนวยการมูลนิธิห่วงใยเยาวชน

๒. เด็กและเยาวชนของมูลนิธิห่วงใยเยาวชน

ผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ข้อสัมภาษณ์งานวิจัย

เรื่อง การพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม

เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน

: กรณีศึกษา มูลนิธิห่วยใยเยาวชน

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

- เพื่อศึกษาลักษณะของระบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชนในมูลนิธิห่วยใยเยาวชน
- เพื่อสร้างแนวทางการใช้ระบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชนในมูลนิธิห่วยใยเยาวชน

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Quantitative Research) โดยการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มเด็กและเยาวชนในมูลนิธิห่วยใยเยาวชน และผู้อำนวยการมูลนิธิห่วยใยเยาวชน ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ขั้นตอนการวิจัย

- การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้อำนวยการมูลนิธิห่วยใยเยาวชน
- การสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓ คน
- การสนทนากลุ่มเด็กและเยาวชน จำนวน ๒๐ คน
- การถอดแบบการจัดการองค์ความรู้ของมูลนิธิห่วยใยเยาวชน ภายใต้หลักการของเครดิตทางสังคม (Social Credit) และพื้นที่เชิงนวัตกรรม

ข้อสัมภาษณ์

๑. ข้อมูลส่วนบุคคล

คำถาม	คำตอบ
๑. ชื่อ-นามสกุล	
๒. ชื่อเล่น	
๓. เพศ	
๔. อายุ	
๕. ที่อยู่	
๖. การศึกษา สถานที่ศึกษา ระดับ	
๗. ความสามารถพิเศษ งานอดิเรก	
๘. สิ่งที่น่าสนใจของน้อง ๆ	
๙. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนปัจจุบันของน้อง ๆ	

๒. การเข้าร่วมกับมูลนิธิห่วงใยเยาวชนและการทำกิจกรรม

คำถาม	คำตอบ
๒.๑ น้องๆ มาเข้าร่วมกับมูลนิธิฯ ได้อย่างไร อะไรคือสิ่งที่ทำให้น้อง ๆ มารวมตัวกันทำกิจกรรมของมูลนิธิ/กิจกรรมเพื่อสังคม ใครเป็นผู้ชักชวน	
๒.๒ มูลนิธิมีกิจกรรมอะไรให้ทำบ้าง	
๒.๓ มูลนิธิฯ ได้สอนอะไรเพิ่มเติมให้น้อง ๆ บ้าง	
๒.๔ น้อง ๆ ได้นำเอาความรู้ หรือ ข้อคิดจากกิจกรรมไปใช้กับตัวเองและเพื่อน ๆ อย่างไร	
๒.๕ มีการนำเอาความรู้หรือ ข้อคิดจากกิจกรรม ไปใช้กับโรงเรียน ชุมชน หรือสังคมอย่างไรบ้าง	
๒.๖ ก่อนที่จะออกไปทำกิจกรรมกับชุมชน หรือสังคม ต้องมีการทดสอบหรือมีเกณฑ์หรือข้อกำหนดอะไรหรือไม่ อย่างไร พอจะเล่าได้หรือไม่	
๒.๗ สิ่งนี้น้อง ๆ ต้องการในการสนับสนุน/ การช่วยเหลือในอนาคต	

๓. เครดิตสังคม (Social Credit) แบบ Social Reward หรือการได้รับผลตอบแทน/สิ่งตอบแทนจากการเข้าร่วมมูลนิธิฯ การเข้าร่วมกิจกรรม

คำถาม	คำตอบ
๓.๑ การออกไปทำกิจกรรมของน้อง ๆ ได้รับความสนับสนุนอะไรบ้าง อย่างไร	
๓.๒ ตอนที่น้อง ๆ ออกไปทำกิจกรรมแล้วได้รับการตอบแทนในรูปแบบใดบ้าง note ให้น้อง ๆ ตอบเองครับ เช่น เงินรางวัล สนับสนุนกิจกรรม ค่าขึ้นชม การยอมรับจากสังคม ประกาศนียบัตร คะแนนเพิ่มในการสมัครเรียน หรือการสมัครงาน การได้รับทุนการศึกษา/โอกาสทางการศึกษา	
๓.๓ ผลตอบแทนหรือผลลัพธ์ที่น้อง ๆ ได้จากการชุมชน สังคม สถาบันการศึกษา หรือหน่วยงานต่าง ๆ อย่างไร	
๓.๔ น้อง ๆ มีปัญหาและอุปสรรคในการทำกิจกรรม และมีแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างไร	
๓.๕ ความคาดหวังของน้อง ๆ จากการทำกิจกรรม/การทำความดี	
๓.๖ สิ่งที่น้อง ๆ ต้องการในการสนับสนุน/การช่วยเหลือในอนาคต	
๓.๗ เคยชักชวนเพื่อน ๆ นอกมูลนิธิฯ เข้ามาร่วมทำกิจกรรมเพื่อสังคมหรือไม่ ได้ผลอย่างไร คนที่ไม่เข้าร่วมมีเหตุผลอะไรและคิดว่าจะต้องทำอย่างไรถึงจะเข้ามาร่วม	

๔. **พื้นที่เชิงนวัตกรรม** คือ พื้นที่ปลอดภัยในการแสดงออก การแสดงความสามารถ แสดงออกทางความคิด และการทำกิจกรรมต่างๆ ของเยาวชน

คำถาม	คำตอบ
๔.๑ มุลนิธิฯ มีพื้นที่ไหนบ้าง ให้น้อง ๆ เรียนรู้/ให้ทำกิจกรรมอย่างไรบ้าง เพียงพอหรือไม่	
๔.๒ น้อง ๆ คิดว่าพื้นที่ที่มูลนิธิฯ จัดให้สำหรับเรียนรู้หรือทำกิจกรรมมีลักษณะพิเศษ อย่างไร เปิดโอกาสในการทำกิจกรรม การแสดงความสามารถ แสดงความคิดเห็นอย่างไร***	***
๔.๓ สิ่งไหนบ้าง ที่ต้องการให้มูลนิธิ สนับสนุนในเรื่องของพื้นที่/สถานที่สำหรับการเรียนรู้หรือทำกิจกรรมในอนาคต***	***
๔.๔ น้อง ๆ ใช้พื้นที่ใด ในการทำกิจกรรมกับโรงเรียน ชุมชน และสังคม และแต่ละแห่งให้โอกาสในการทำกิจกรรม การแสดงความสามารถ แสดงความคิดเห็นอย่างไร	
๔.๕ ผลลัพธ์ที่ได้จากการทำกิจกรรมของน้อง ๆ ในแต่ละสถานที่หรือพื้นที่เป็นอย่างไร	
๔.๖ น้อง ๆ มีปัญหาและอุปสรรคในการทำกิจกรรมในแต่ละพื้นที่ และความเห็นในแนวทางแก้ปัญหาอย่างไร	
๔.๗ ความคาดหวังของน้อง ๆ ต่อพื้นที่ทำกิจกรรมในอนาคต	

รายชื่อสมาชิก

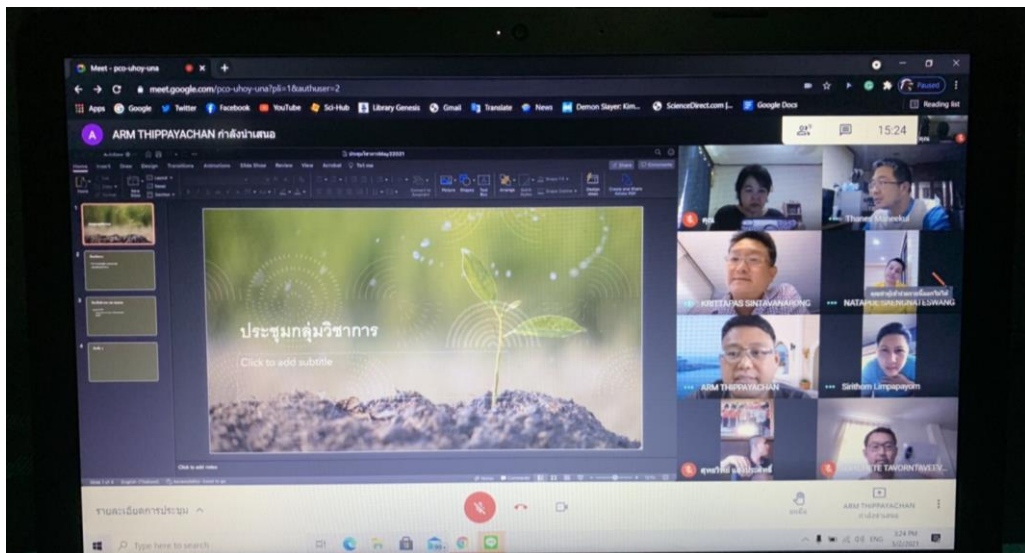
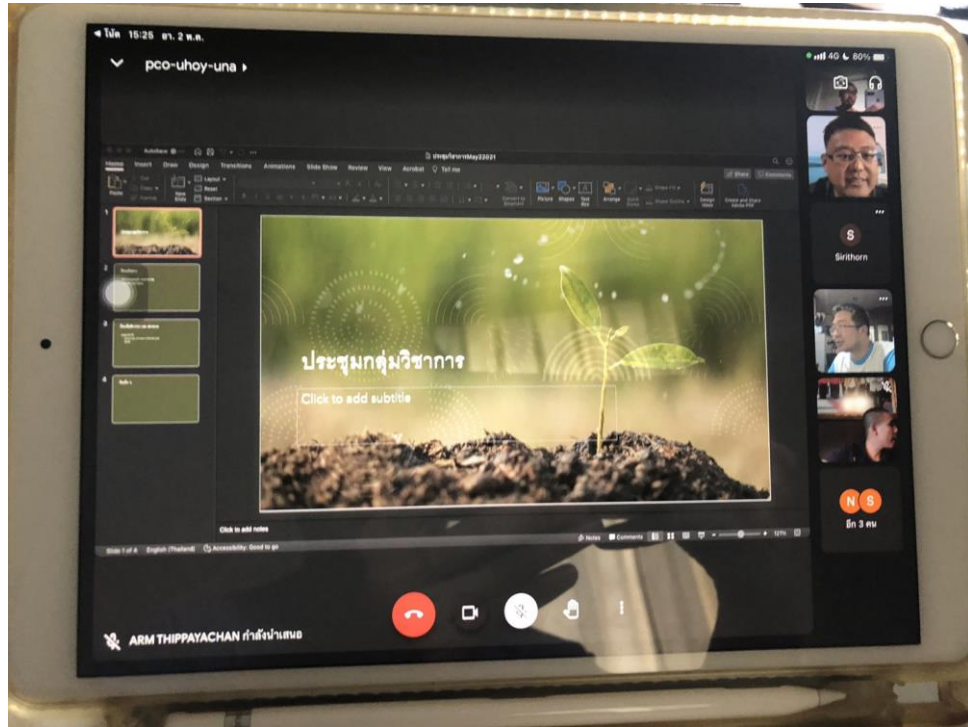
คณะนักศึกษาหลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง รุ่นที่ ๑๒๑
สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
กลุ่มวิชาการที่ ๕

เรื่อง การพัฒนารูปแบบเครดิตทางสังคม บนพื้นฐานของพื้นที่เชิงนวัตกรรม
เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน
: กรณีศึกษา มูลนิธิห่วงใยเยาวชน

๑. นายกฤตภาส	สินชวนรงค์	เลขที่ ๒
๒. นายณัฐพล	แสงเนตรสว่าง	เลขที่ ๑๖
๓. นายธเนศ	มณีกุล	เลขที่ ๒๒
๔. พันโท นริศ	โรจน์วิศาลทรัพย์	เลขที่ ๒๕
๕. นายรชฏ	หมื่นศรี	เลขที่ ๔๖
๖. นาวาเอก	วัลลภ สีนาคสุข	เลขที่ ๕๓
๗. นายวีรพลน์	เตชะผาสุกสันติ	เลขที่ ๕๖
๘. พันตำรวจเอก วีรศักดิ์	กลิ่นเกิด	เลขที่ ๕๗
๙. นาวาโทหญิง ศรีัญญา	รักวงษ์	เลขที่ ๕๘
๑๐. นางสาวศิริพร	พุ่มซ้อน	เลขที่ ๖๑
๑๑. พันโทหญิง สมิตรา	อามิน	เลขที่ ๖๖
๑๒. นางสาวสิริธร	ลิมปพยอม	เลขที่ ๖๘
๑๓. พันเอก สุทธิวิทย์	แสงประสิทธิ์	เลขที่ ๗๒
๑๔. นายสุพิเชฐ	ถาวรทวีวงศ์	เลขที่ ๗๔
๑๕. พันเอกหญิง สุภาณี	สะอาดศรี	เลขที่ ๗๕
๑๖. นายอาร์ม	ทิพย์จันทร์	เลขที่ ๘๕
๑๗. นายเอกพงษ์	ช่วงไชย	เลขที่ ๘๗

ผนวก ค

การดำเนินการประชุม กลุ่มวิชาการ ๕

Thanes Maneekul ทำสิ่งนำเสนอ

ขั้นตอนการให้บริการ

ขั้นตอนการลงทะเบียน

ขั้นตอนการชำระเงิน

ขั้นตอนการให้บริการ

ขั้นตอนการติดตามผล

รายละเอียดการประชุม

ขั้นตอนการให้บริการ

ขั้นตอนการลงทะเบียน

ขั้นตอนการชำระเงิน

ขั้นตอนการให้บริการ

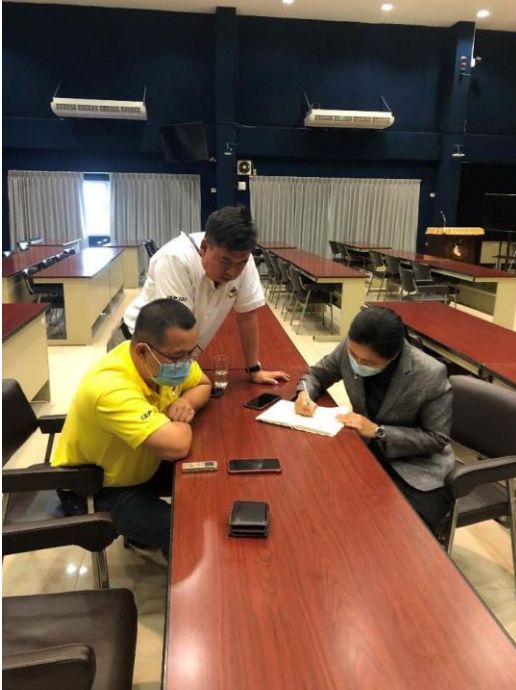
ขั้นตอนการติดตามผล

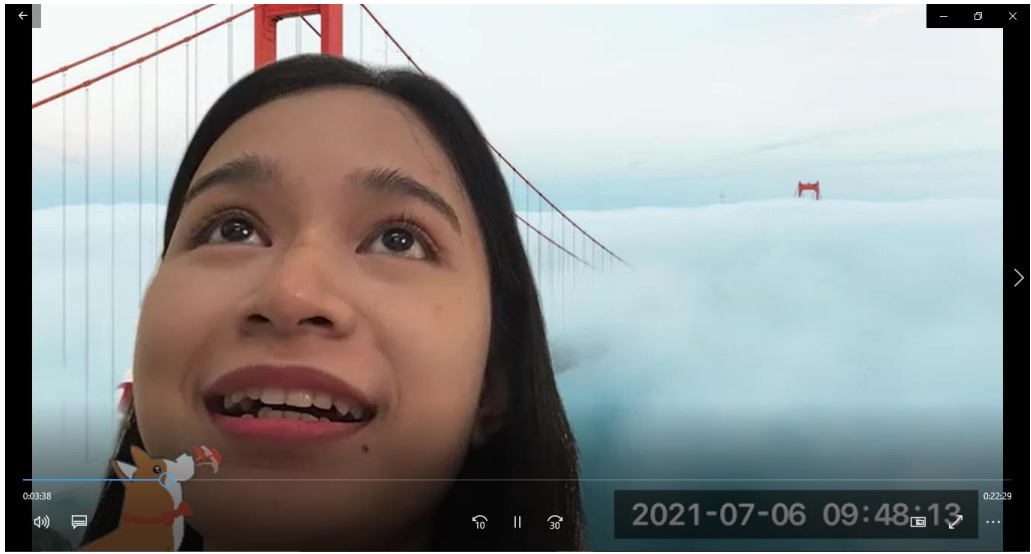

การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิ

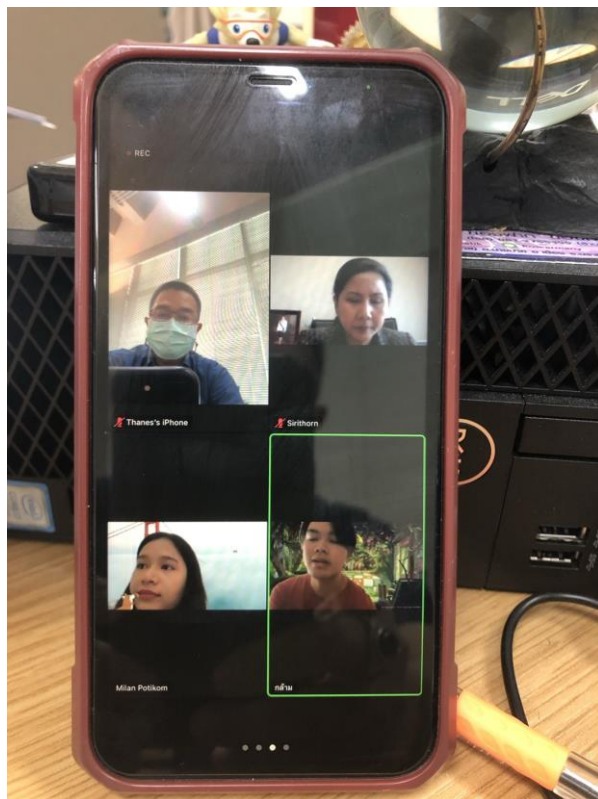
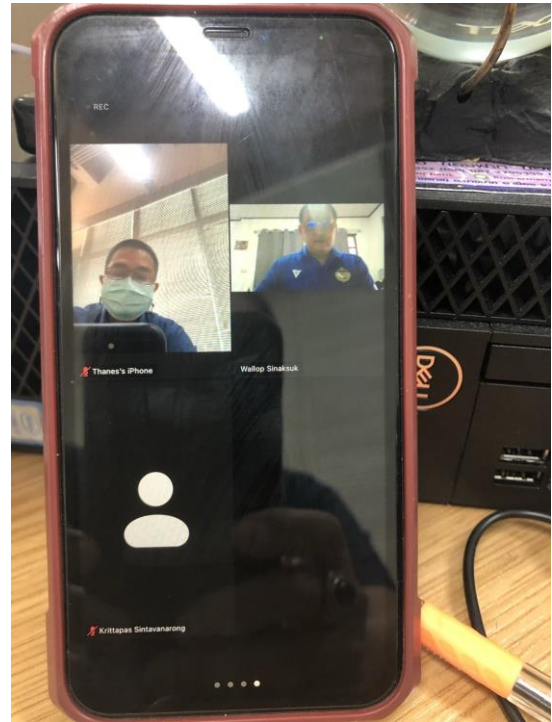

การสัมภาษณ์เด็กและเยาวชน ครั้งที่ ๑

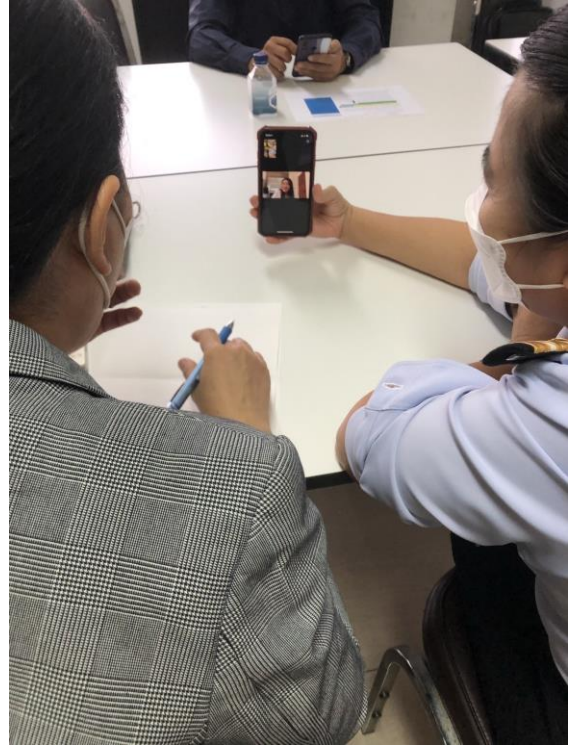

การสัมภาษณ์เด็กและเยาวชน ครั้งที่ ๒

2. การเข้าร่วมกับมูลนิธิห่วงใยเยาวชนและการทำกิจกรรม	
บทสัมภาษณ์	
กลุ่มที่ 1	
คำถาม	ผู้พูด
2.1 น้องๆ มาเข้าร่วมกับมูลนิธิฯ ได้อย่างไรบ้าง อะไรคือสิ่งที่ทำให้ น้องๆ มารวมตัวกันทำกิจกรรม ของมูลนิธิ/กิจกรรมเพื่อสังคม ใคร เป็นผู้ชักชวน	<p>ในส่วนที่ 2 จะเป็นการสัมภาษณ์การเข้าร่วมกิจกรรมมูลนิธิในคณะ ก็คำถามข้อแรกเลย ก็คือน้องๆ มาเข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิได้ยังไงบ้าง อะไรคือสิ่งที่ทำให้ น้องๆ มารวมตัวกัน เพื่อทำกิจกรรมเพื่อสังคมกับมูลนิธิและใครเป็นผู้ชักชวนมา อันนี้พี่ช่วยขออนุญาตเล่าตามไปทีละคนให้วนครบ 4 คน ก่อนแล้วถ้าใครมีประเด็นสงสัยเพิ่มเติมเราก็จะเปิดโอกาสให้พูดหลังจากที่ 4 คนพูดครบนะคะ อะคนแรกถ้าตามจอพี่เที่ยวก็จะป็นน้องเพชรคะ</p> <p>เพชร: เออ.. เข้าร่วมได้ยังไง เอ่อคือในVFC จะมีประกาศ เหมือนประกาศจากคนในเมอแล้วเพชรก็โดนประกาศ แล้วก็พอเหมือนโดนประกาศก็มีไลน์ที่เค้า แล้วเค้าก็จะชวนแล้วเพชรก็ไปด้วยตลอด แล้วเพชรก็เหมือนอยู่ติดๆ กับมาอยู่ตรงนั้นอะ</p> <p>มีรายชื่อของน้องเพชรนี้หมายความว่ายังไงคะ</p> <p>คะก็คือ มีประกาศแล้วเราก็มีคอนแทคของพี่ๆ มาทักแล้วเราก็เข้าร่วมมาโดยตลอด ถูกต้องมั๊ยคะ</p> <p>ต่อไปน้องมีมิลานคะ</p>
	<p>เพชร: เออ.. เข้าร่วมตอนแรกแบบว่าไลน์อะไรอย่างนี้ครับ</p> <p>เพชร: ใช่ครับ</p>
	<p>มิลาน: ของหนูคือ หนูเป็นคริสเตียนในวัยคะหนูไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์ แล้วซึ่งเป็นครั้งแรกที่หนูไปโบสถ์วัฒมาคะ เพราะว่าหนูเป็นคนได้ แล้วเพิ่งมาอยู่ที่กรุงเทพฯ แล้วก็มีพี่ๆ คนนึงชื่อพี่แมนก็มาทักทายน ซึ่งเค้าก็ถามว่าเอออยู่ไฉนนี่ ก็คือได้รับการชวนมาจากพี่คะ พี่ชื่อพี่แมนนี่แหละ แล้วเราก็เลยโอเค สนใจอยู่พอดีเพราะว่าไทยทีจะได้มีกิจกรรมที่ มศว แล้ว ก็เลยมาเข้าร่วม ก็มีจัดเป็นกลุ่มขึ้นมาเลยคะ</p>

บทสัมภาษณ์	
กลุ่มที่ 1	
คำถาม	ผู้พูด
	<p>คะ อันนี้คือพี่ที่มหาลัยหรือที่โบสถ์คะ</p> <p>พี่ที่โบสถ์เค้าเรียนอยู่เดียวกันนี่ย</p> <p>คะ ตอไปคะ น้องกัญคะ</p> <p>กัญ: คะ ก็มีลานใต้เชิญชวนมาคะ ผ่านทางเฟซบุ๊กคะ เชิญเข้าร่วมอะคะ พี่เค้าก็อธิบายนะคะว่ามีกิจกรรมอะไร เหตุผลทำไมต้องนะคะ แล้วก็กะมันจะเป็นแบบการตอบสนองอะคะว่าเราเชื่อหรือไม่ จะมีคำถามอยู่ 3 ข้ออะคะ คะเป็นการทดสอบสองงากว่าที่ 4 หนูก็ยอมรับเชื่อคะ สนใจที่จะเข้าร่วมคะ เพื่อได้เรียนรู้เรื่องราวพระเจ้านักขึ้นคะ ด้วยความที่เราสนใจอยู่ด้วยคะ</p> <p>คะ อะไปคะ น้องเพรียวคะ</p> <p>เพรียว: หนูก็มีลานชวนคะ หนูก็เรียนจบมัธยมเดียวกับลานคะ เป็นเพื่อนกันตอนมัธยมคะ แล้วที่นี้พออยู่มหาลัยก็แยกกัน แต่ว่าหนูจะไปเรียนมหาลัยที่เชียงใหม่คะ แล้วครกาวบิตเทอมพอดี แล้วมีลานที่มากหาหนูแล้วหนูอะ รู้จัก YFC เพราะว่าหนูรู้จักเพราะว่าพี่เลี้ยงรายละมีคะ แล้วก็ในกลุ่มแบบบอนุชนใหญ่ที่พี่เลี้ยงรายแต่หนูอะไม่ได้เข้าที่พี่เลี้ยงเพราะว่าอยู่ห่างจากกลุ่มโบสถ์ที่ YFC อยู่ค่อนข้างเยอะคะ แล้วครกาวนี้มีลานชวนหนูก็เลยสนใจ เลยเข้าคะ</p>
2.2 มุณินิธิฯ มีกิจกรรมอะไรให้ทำบ้าง	<p>คะ ก็ส่วนใหญ่จะถูกชักชวนจากคนรู้จักกันอะ แล้วก็ถ้าอีกส่วนนี้ก็จะมาจากเห็นประกาศ ก็สมัครใจเข้าร่วมอะคะ อะโอเค ค่าถามต่อไปคะ มุณินิธิมีกิจกรรมอะไรให้ทำบ้าง เริ่มจากน้องเพชรเลยคะ</p>

บทสัมภาษณ์	
คำถาม	คำตอบ
คำถาม	กลุ่มที่ 1
ผู้พูด	เพชร: เอ่อ..กิจกรรมก็เหมือนวันพุธจะมีการแบ่งว่าสามัคคีธรรมกันในคริสเตียนจริงๆจะมีชวน ถ้าเป็นช่วงก่อนโควิดก็จะมีชวนแบบเพื่อนที่อาจจะไม่ใช่ผู้เชื่อมาด้วย มีเหมือนอ่านมีเรียนพระคัมภีร์อะไรอย่างนี้ครับ แล้วก็มีเล่นเกมกัน
ก็จะเป็นการทำกิจกรรมกลุ่มนะค่ะ โอเคค่ะ ต่อไปน้องมีลานค่ะ	มีลาน: ก็คือจะมีที่หอการค้าค่ะ ไม่ได้สนใจมากเพราะติดเรียน แต่ว่าเคยจัดบ่อยมากจะเป็นแบบว่าเทศกาลละ เช่น เทศกาลความรัก วาเลนไทน์ คือพี่ๆเค้าจะถ่ายวิดีโอสตอรี่มาให้หนูดูก็คือแบบว่ามีการจัดกิจกรรมทำเล็บ มีการเขียนป้าย (สัญญาณขาดหาย) ของหอการค้า แต่พี่ มศว ของวันคริสต์มาสตอนนั้นก็คือกิจกรรมที่เราทำก็คือ การซื้อของเล็กน้อยค่ะ แล้วก็เดินแจก ให้พี่ๆเพื่อนๆ ในรั้วมหาลัย แล้วก็แจกการ์ดที่เขียนว่า คริสต์มาสความหมายที่แท้จริงคืออะไร อย่างเงี้ยอะค่ะ
ต่อไปน้องกัญค่ะ	กัญ: ค่ะ กิจกรรมที่ใหญ่ได้เข้าร่วมนะค่ะ วันพุธนะค่ะ เวลา 2ทุ่ม ถึง 3 ทุ่มครึ่งอะค่ะ จะมีการสามัคคีธรรมร่วมกันค่ะ นมัสการพระเจ้าร่วมกัน แล้วก็วันพฤหัสบดีนะค่ะจะเป็นการประกาศอวยไม้นะค่ะ เวลาบ่าย 3 ครึ่ง ถึง 5 โมงเย็นนะค่ะ เราอาจจะร่วมกันแบบนมัสการพระเจ้า แล้วก็ช่วยกันคิดว่าอาทิตย์นี้ เรามีคอนเทนต์ในการประกาศอะไร แล้วก็ไปโพสต์ลงโซเชียลอะค่ะ ก็จะเป็นเฟสบุ๊คนะค่ะ ไอจีค่ะ แล้วก็มีการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าด้วยกัน แล้วอาจปิดท้ายด้วยการเล่นเกมด้วยกัน ได้ทำควาารู้จักกันมากขึ้นค่ะ
ค่ะ ได้หลายมิติเลยนะอะ ได้สร้างสัมพันธ์ภาพกันในกลุ่ม การเผยแพร่ความรู้ทางศาสนา ทั้งในกลุ่มเอง แล้วก็นอกกลุ่มด้วย ถูกต้องมั๊ยค่ะ	กัญ: ค่ะ

บทสัมภาษณ์	
คำถาม	กลุ่มที่ 1
	ผู้พูด
	คำตอบ
	ค่ะ โอดะ ไปน้องเพ็ญว่ะ
	เพ็ญว: พูกร่วมแค่วันพุธกับวันพฤหัสบดีค่ะ ก็เหมือนที่น้องก็อยู่แล้วก็น้องเพชรพูด แต่ว่าพุธก็จะมีเทศนาด้วยค่ะ แบบไม่ใช่เทศนาแบบแค่แบ่งปันข้อพระคัมภีร์แบบนี้ค่ะ แล้วหนูก็เข้าร่วมทั้งวันพุธแล้วก็วันพฤหัสบดีค่ะ
2.3 มุสลิฮา ได้สอนอะไรเพิ่มเติมกับ	โอดะค่ะ ก็เข้าร่วม หลักรุกก็คือเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา แล้วก็เอ่อเหมือนร่วมกันเผยแพร่ คิดหาคอนเทนต์ที่จะเผยแพร่ข้อมูลออกไปนอะ ค่ะข้อต่อไป มุสลิฮาอะค่ะตั้งแต่ว่าเราเข้ามามุสลิฮาได้สอนอะไรเพิ่มเติมให้กับน้องบ้างคะ เริ่มที่น้องเพชรเลยคะ
	เพชร: เอ่อคือแบบพอเหมือนได้ร่วมกิจกรรมเยอะขึ้น สิ่งที่เกิดขึ้นได้เลยคือเพชรกล้าแสดงออกที่เยอะมากๆ เมื่อก่อน.. เมื่อก่อนก็คงจะไม่ได้มานั่งพูดกับพี่อะไรแบบนี้
	เพชร:ใช่ครับ
	เพชร: ก็เป็นเรื่องพระคัมภีร์ที่ ถ้าอ่านเองก็คงง ไม่รู้จะเอามาในชีวิตยังไง เหมือนกัน แต่พอมีคนอื่น มีเพื่อนๆ คอยแบ่งปันกันมันก็รู้เรื่องขึ้น น้ามาใช้ได้เนี่ยยังไปต้องเหมือนเอ่อมันจะง่ายกว่าอ่านคนเดียวอะครับ
	อืมม หมายความว่าก็มีคนที่มีความรู้ในเรื่องพระคัมภีร์มาสื่อสารทำให้เราเข้าใจ ในหลักการธรรมคำสอนมาใช้ในชีวิตได้ง่ายมากขึ้น เข้าใจมากขึ้น แบบนั้นนอะ
	โอดะค่ะ ต่อไปน้องมิลาอะ
	เพชร:ใช่ครับ

บทสัมภาษณ์	
คำถาม	คำตอบ
กลุ่มที่ 1	ผู้พูด
คำถาม	<p>มีสถานะ: ค่ะของหนูก็จะจะมีเพื่อน สิ่งที่ได้คือได้เพื่อนที่หลากหลายในต่างจังหวัด แล้วก็มาร่วมทาสัย หรือว่ามาทาสัยอื่น แล้วก็สิ่งสำคัญเลยถึงแม้ว่าเพื่อนไม่ได้เป็นคริสเตียนเหมือนเรา แต่ว่าเพื่อนก็จะเข้ามาถามคุยด้วยความที่อยากรู้ว่าทำอะไรกันบ้าง หรือแม่แต่อาจจะมีการศึกษาเยอะขึ้น เพราะจะต้องเล่นอยู่ YFC ก็แบบว่าพอเป็นมูลนิธิหวังโยเยววยน มันเปิดกว้าง รับฟังปัญหาของวัยรุ่นด้วยเหมือนกัน แบบว่าเป็นเรื่องทั่วไปเลย เพื่อนๆก็จะมาถามเกี่ยวกับว่าเราต้องทำยังไง อาจจะเป็นความรัก หรือว่าอาจจะเป็นเรื่องราวที่เขากลุ้มใจ ก็จะทำให้หนูเมื่อยึดการเป็นผู้ที่รับฟังคนอื่นมากขึ้น แล้วก็แบบว่าเป็นการให้เห็นว่าเราให้กำลังใจเขาได้ เขาก็มีสิ่งที่ทำให้เขามีความหวังอะไรอย่างนี้ค่ะ</p>
	มีสถานะ: อ่าใช่ค่ะ ถูกต้องค่ะ
	มีสถานะ: อ่าใช่ค่ะ ถูกต้องค่ะ
	<p>กัญญ์: ค่ะจากที่หนูเป็นคนที่ไม่ค่อยกล้าพูดนะค่ะ ก็ได้แสดงออกมากขึ้นค่ะ ได้พูดได้ทำความรู้สึกกับพี่ๆเพื่อนๆค่ะ จากต่างจังหวัดค่ะ ก็ได้เรียนรู้พระคัมภีร์เกี่ยวกับของศาสนาคริสต์นะค่ะ โดยมีมีสถานะค่ะวันเสาร์จะมีการสอนพระคัมภีร์ค่ะ แต่ละบท บทละอาทิตย์ค่ะ</p>
	กัญญ์: ใช่ค่ะ
	<p>ก็คือทางมูลนิธิสอนให้เราได้เป็นคนที่ย้ำใจ แล้วก็รับฟังมากขึ้น</p>
	<p>อ่า ต่อไปน้องกัญญ์ค่ะ</p>
	<p>โอเคค่ะ ก็คือคนในมูลนิธิสอนกันเอง ถูกต้องมั๊ยค่ะ</p>
	<p>ต่อไปเป็นน้องเพชรค่ะ</p>

บทสัมภาษณ์	
คำถาม	บทสัมภาษณ์
	กลุ่มที่ 1
	ผู้พูด
	คำตอบ
	<p>เพรียว: ค่ะสำหรับหนูก็หนูรู้สึกว่าได้การแสดงออก แล้วก็ได้ฝึกการเป็นผู้นำด้วยค่ะเพราะว่าใน กลุ่มออนไลน์ ZOOM วันพฤหัสบดี ก็จะให้มีการที่เลือกที่เราอยากจะเป็นผู้นำเพลงมีสภามันหรือว่าอยากจะเป็น MC มั้ย หรือว่าอยากจะเป็นผู้บรรยายก็จะมีคนที่จะเลือกได้เป็นผู้นำด้วยแบบนั้นค่ะ แล้วก็ให้เรากลับมาแสดงออก แล้วก็ให้เรากลับมาเลือกถ้าเรากลับมาเลือกแสดงออกที่เราชอบ แล้วก็มาแบ่งปันกับเพื่อนๆ ได้แบบนี้ค่ะ</p>
	<p>ก็คือทางมูลนิธิเปิดโอกาสให้เราเลือกกิจกรรม เข้าไปฝึกทักษะของตัวเองให้ด้านต่างๆ อย่างเช่น ผู้รับฟัง การเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมถูกต้องมีค่ะ</p>
	เพรียว:ถูกต้องค่ะ
2.4 น้องๆ ได้นำเอาความรู้ หรือข้อคิดจากกิจกรรมไปใช้กับตัวเอง และเพื่อนอย่างไร	<p>โอเคค่ะ ประเด็นนี้ครบถ้วนนะ ค่ะต่อไปนะคะคำถามข้อที่ 4 น้องๆ ได้นำเอาความรู้ หรือข้อคิดจากกิจกรรมที่ได้จากมูลนิธิไปใช้กับตัวเอง และเพื่อนๆ แล้วยังบ้าง เริ่มจากน้องเพชรค่ะ</p> <p>เพชร: เอ่อ.อย่างที่เราบอกก็เหมือนเป็นการแสดงออกไม่ยั้งครับ ก็คือเหมือนอาการที่เราไปเรียนอย่างนี้คือถ้าเป็นเมื่อก่อนคือไม่ออกไปพรีเซนต์แนวๆ ยิ่งไม่ไปพอบแบบเจอคนเยอะขึ้น แบบอย่างที่เราบอกก็แสดงออกมากขึ้นก็พอบแบบได้พรีเซนต์งานมันก็ อ่าเหมือนเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพของเราไปด้วย ประมวลณนั้นอะ</p>
	<p>ได้พัฒนากับตัวเองนะคะในเรื่องของการแสดงออก แล้วก็บุคลิกภาพ โอเคค่ะต่อไปน้องมิลาณาค่ะ</p>

บทสัมภาษณ์	
คำถาม	ผู้พูด
	คำตอบ
	<p>มิลาน: ของหนูก็คือหนูด้วยความเป็นคนทีพูดเยอะอยู่แล้วแต่ว่าหนูจะพูดเยอะแค่กับเพื่อนสนิทหรือว่าคนที่รู้จัก ซึ่งการที่แบบว่าหนูได้ไปอยู่ในมูลนิธิอะคะ หนูจะพูดกับคนภายนอกหรือกับเพื่อนที่ไม่ได้รู้จักกันด้วยคือเป็นการที่ทนายเป็นการสร้างมิตรภาพที่ดีต่อกัน ไข่เพราะว่าคนส่วนใหญ่ก็อาจจะเห็นเหมือนหนูเหมือนกันเราจะไม่ค่อยพูดกับคนที่ไม่ค่อยรู้จัก แต่เราก็แบบว่าหนูได้รับการฝึกจนแบบว่าเออมันเป็นสิ่งที่ดีมากที่ทำให้เราในกาการทำงานเขาออกไปหนูรู้สึกตัวเองแบบว่าเออมันมีความสุขมาก แล้วก็เห็นเขาแบบว่าเออเขามีให้กลายเป็นว่าในที่สุดเราก็รู้จักกันแล้วก็สนิทกันด้วยคะ ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ดี ที่ได้พัฒนาตัวเองด้วย</p>
ได้พัฒนาตนเองในด้านการสื่อสารนะคะ แล้วก็สร้างสัมพันธ์ภาพกับคนอื่น ๆ คะ	<p>กัญ: คะ ทำให้เกิดความมั่นใจในตัวเองมากขึ้นคะ ถ้าที่ที่จะเข้าสังคม แล้วก็อย่างทีบอกอะคะคือถ้าใครถามอะอะไรหรือว่าอยากทำหน้าทีอะไร ก็สามารถบอกทีเขาในกลุ่มได้คะ มันแบบเป็นการแบ่งหน้าที่อะคะเราได้อีกทีก็จะในการเป็นผู้นำที่ดี ผู้ตามที่ดีด้วยคะ</p>
	ต่อไปน้องเพรียวคะ
	<p>เพรียว: (เสียงขาดทนาย) คะมันจะมีคนคอยชี้พอร์ทตลอดหมายถึงว่าแต่ มันก็จะไม่ได้ว่างเลยไปเลยคะ เราก็จะคอยชี้พอร์ท เราก็จะรู้สึกแบบเออไม่เก้ออะไรอย่างงี้คะ รู้สึกว่าเออทำให้เราเป็นผู้ต่อไป ทำให้เราไปนำในกลุ่มอื่นเราก็จะรู้สึกแบบเออเราก็มั่นใจขึ้นอะไรแบบนี้คะ</p>
2.5 มีการนำเอาข้อมูลหรือข้อคิด จากกิจกรรม ไปใช้กับโรงเรียน ชุมชน หรือสังคมอย่างไร	<p>โอเคคะ ข้อต่อไปนะคะ ที่น้องๆได้ หลังจากทีน้องๆได้เอาข้อมูลหรือข้อคิดที่ได้มาใช้กับตัวเองแล้วเนี่ย เราเอาไปใช้กับโรงเรียน ชุมชน แล้วก็สังคมกันยังเิงบ้างคะ เริ่มจากน้องเพชรเลยคะ</p>

บทสัมภาษณ์	
คำถาม	บทสัมภาษณ์
	กลุ่มที่ 1
	ผู้พูด
	คำตอบ
	เพชร: อยากรบอว่าเพชร ถ้าเป็นแบบที่เรียนแบบที่มอหรือว่าที่ชุมชนจริงๆ คือเพชรเพิ่งเข้ามาแบบเดี่ยวเองอะ ช่วงโควิดเลย ไขก็เลยไม่แบบสำหรับแบบส่วนตัวก็คือไม่ ยังไม่มีอะครับ
โอเคคะ ต่อไปน้องมิลานคะ	มิลาน: คือถ้าที่ชุมชนที่ๆเคยชวนหมู่มิตรกันแต่ว่าเป็นวันเสาร์ตอนนั้นหนูติดทำงานกลุ่มกับเพื่อนคะ เขาจะขอไปเอิม ชุมชนคลองไม้สีงโต เออที่ๆบอกว่าจะได้เข้าไปช่วยทำกิจกรรมกันก็คือมีการเล่นเกมกันแล้วก็ สอนหนังสือเด็กเล็กด้วยคะที่นั่น แต่สำหรับหนู ที่หนูเคยไปก็คือเป็นเกี่ยวข้องกับอย่างทีบอกก็คือในมหาลัยเป็นมหาลัยหอการค้าแทนทั้งทีหนูอยู่ มศว แล้วก็ได้ชวนเพื่อนต่างมหาลัยไปด้วยก็คือค่าจะจัดกิจกรรมกันที่นั่นกันแล้วแบบว่าอาจจะแบบว่าสอนให้รู้จักเออการ เขาเรียกว่าอะไรนะสอนให้รู้จักการการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นยังไง หรือว่าอะไรอย่างนี้คะ ค่าก็จะมิกิจกรรมจัดเกิดขึ้น ณ ตอนนั้น เราก็เลยได้เข้าร่วมที่นั่นแทน
แล้วกิจกรรมที่เราจัด มีกิจกรรมอะไรที่เราเอาไปใช้บ้างคะ	มิลาน: ออกิจกรรมเออ ก็เกี่ยวกับค่าจัดเกี่ยวกับความรัก หนูก็เอาไปใช้กับตนเองนะ หนูว่าทำให้เราเป็นคนทีชอบให้ของ มากกว่าเป็นผู้รับ ใจแล้วหนูก็แบบว่ามีความสุข อะไรอย่างนี้คะ แล้วก็เห็นเพื่อนทีได้รับค่าก็มีความสุข กลายเป็นว่าเราก็เออ อืมใจอย่างนี้ ก็เลยเป็นการแลกของซึ่งกันและกันด้วยบางทีทำให้เพื่อนเขาก็ฝึกเหมือนกับที่เราฝึกคะ
สิ่งทีเราให้มีอะไรบ้างคะ	

บทสัมภาษณ์		
คำถาม	ผู้พูด	คำตอบ
		<p>เกรียวิ: ค่ะสำหรับหนูนะคะหนูก็เข้าแค้กิจกรรม ZOOM แต่ว่า มันจะทุกอาทิตย์มันจะมีกรโเพสตลงไอนเอนสตร้าแกรม บางครั้งก็จะมีเพื่อนแบบว่า reply มาอะไรแบบนี้ค่ะ แล้วก็เหมือนได้เป็นการแบบคุยกับเค้าว่าเออเนี่ย ที่เราทำอยู่นั้นคืออะไร เราเป็นคริสเตียนเราเชื่อแบบนี้ค่ะ เหมือนเป็นการแบบเป็นศาสนาอิสลามเธอเชื่อแบบไหน อะไรแบบนี้ค่ะ เหมือนเป็นการแบบแลกเปลี่ยนกันแล้วก็ แต่ว่าเราก็แลกเปลี่ยนกัน ด้วยคำที่สุภาพอะไรแบบนี้ค่ะ ก็จะเหมือนแบบเอาสิ่งที่ดีคำสอนหรือที่แบ่งปันอย่างนี้ค่ะ ไปแบ่งปันต่ออย่างนี้ค่ะ กับเพื่อนๆ ในโลกโซเซียลของเราแบบนี้ค่ะ</p>
	<p>ก็คือสรุปก็คือเราได้มีความเข้าใจ ที่เราได้รับมาจากการใช้ทักษะต่างๆในการทำกิจกรรมของมูลนิธิเพื่อที่จะไปสร้างสัมพันธ์ภาพกับสังคมรอบนอกเหมือนกับใช้สัมพันธ์ภาพนี้เป็นการสร้างความรักที่เกิดขึ้นในสังคม มันก็นำมาสู่การแบ่งปัน อย่างนี้ถูกต้องมัยคะ</p>	
<p>2.6 ก่อนที่จะออกไปทำกิจกรรมกับชุมชนหรือสังคม ต้องมีการทดสอบหรือมีเกณฑ์ หรือข้อกำหนดอะไรหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>โอเคค่ะ อะแล้วต่อไปค่ะ คือก่อนที่เราจะออกไปทำกิจกรรมกับชุมชน หรือสังคมอย่างนี้ค่ะ ต้องมีเกณฑ์การทดสอบ มีข้อกำหนดอะไรมัยคะพอจะเล่าให้ฟังได้รึเปล่า เริ่มที่ห้องเพชรเลยคะ</p>	<p>เพชรวิ: ค่ะ</p>
	<p>เหมือนก่อนที่เราจะออกไปทำกิจกรรมกับชุมชน สังคมอย่างนี้ค่ะ ต้องมีเกณฑ์หรือบททดสอบอะไรมัย เพื่อที่จะคัดเลือกเราไปทำกิจกรรมอย่างนี้ค่ะ</p>	<p>เพชร: เอ่อ.. ยังไงนะครับเกณฑ์</p>
		<p>เพชร: อีम्म เหมือนจะไม่นะครับ</p>

บทสัมภาษณ์	
คำถาม	บทสัมภาษณ์
	กลุ่มที่ 1
	คำตอบ
อ้อม ก็คือเป็นความสมัครใจของเราเลย หมายความว่าเรานิสัยไม่ได้มีเกณฑ์การคัดเลือกอะไรที่จะมาบังคับให้ เด็กๆออกไปทำกิจกรรมแต่เป็นเกณฑ์ที่ว่า เป็นความสมัครใจของเด็กๆมากกว่าเนอะ ว่าใครอยากเข้าร่วมบ้าง ถูกต้องมั๊ยคะ	
	เพชร: ก็จะตามสะดวกอะครับ
โอเคคะ แล้วในส่วนของน้องมีลานห้วยคะ	มีลาน: ก็ไม่มีเกณฑ์อะคะ เพราะว่าว่าเป็นการถามว่าอยากมาเข้าร่วมมั้ยตั้งแต่ต้นเลย เราก็เลยตอบว่าอยากเข้าร่วมเลย อยากรู้ว่าคืออะไรอย่างงี้คะ แล้วก็แม่แต่เพื่อนคนอื่นๆก็เหมือนกัน ถึงแม้ว่าคนอื่นอาจจะไม่ได้เป็นคริสเตียน หนูเองก็ไปเชิญชวนอยากเข้าร่วมรีเปลา จริงๆมันไม่ใช่เกี่ยวกับกลุ่มพระคัมภีร์อย่างเดียวนะ ของมหาลัย มศว อะ มันก็จะมีส่วนที่มันก็ค่อนข้างเล่นบอร์ดเกมกัน ก็นั่งพูดคุยว่าวันนี้เป็นยังไงบ้าง เรียนหนักมั๊ยอะไรอย่างงี้คะ หรือมันก็จะมีส่วนที่ดูแค่ว่าเรา พี่เน็ต ซึ่งเขาก็เออเก่งเรื่องเซเชสที่เค้าเรียนมานู่นนี่นั่นอะคะ ก็จะเป็นการถามได้ว่าต้องทำอะไรอย่างงี้คะ ก็เป็นการถามความรู้สึกซึ่งกันและกัน แล้วก็มีเพื่อนที่ไม่ใช่คริสเตียนก็มานั่งสามสี่คน ก็มานั่งเล่นเกมด้วยกัน แล้วเสร็จแล้วก็กินขนมด้วยกัน ไม่มีการได้รับความอึดอัดเพราะถามความสมัครใจตั้งแต่ต้น
คะ แล้วในส่วนของน้องกัญห้วยคะ เท่าที่เราเข้าร่วมกิจกรรมมา	
	กัญ: คะ ไม่มีเกณฑ์อะคะ จะเป็นแบบด้วยความสมัครใจของเราอะคะที่อยากจะทำเข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาอะไรประมาณนี้คะ
โอเคคะ แล้วน้องเพรียห้วยคะ เหมือนเพื่อนรีเปลา	
	เพรีย: เหมือนคะ ไม่มีเกณฑ์แล้วแต่ความสมัครใจแล้วก็ตามสะดวกของแต่ละคนด้วยคะ

บทสัมภาษณ์	
กลุ่มที่ 1	
คำถาม	คำตอบ
2.7 สิ่งที่น่าจะต้องการในการสนับสนุน	<p>ผู้พูด</p> <p>อะไรก็ตาม ถ้าอย่างนั้นเราไปคำถามข้อสุดท้ายของในส่วนที่ 2 เเนาะ สิ่งที่น่าจะต้องการการสนับสนุน หรือการช่วยเหลือในอนาคต ความคาดหวังที่มีต่อมูลนิธินี้ค่ะ เราอยากได้การสนับสนุนอะไรเพิ่มเติมบ้างคะ เริ่มที่น้องเพชรเลยคะ</p> <p>งานหลังบ้านนี้หมายถึงอะไรบ้างคะ</p> <p>อืมม รู้สึกว่าคำถามในเรื่องของความคาดหวัง การสนับสนุนเป็นคำถามที่หาคำตอบได้ยาก เพราะที่เราไม่มีข้อมูลเชิงลึกแบบนั้น</p> <p>โอเคคะ น้องมีคำถามว่ายังไปบ้างคะ</p>
	<p>เพชร: เอ่อ.. จริงๆมันค่อนข้างที่จะแบบว่าเป็นงานหลังบ้าน เอ่อ..</p> <p>เพชร:แบบ.. พอแบบ พูดง่ายก็คือเหมือนการ เหมือนพอเข้ามาส่วนใหญ ด้วยความที่ว่าเข้ามาไม่นาน กิจกรรมก็จะเหมือน ก็คือเหมือนไม่ได้แบบ ไม่ได้รู้สึกขนาดแบบเรื่องของงบประมาณ เรื่องของอะไรอย่างี้ พอแบบมันก็เลยค่อนข้างที่จะอายุากนิดนึงสำหรับเพชร</p> <p>เพชร: ประมาณนั้น</p>

บทสัมภาษณ์	
คำถาม	ผู้พูด
คำถาม	<p>กลุ่มที่ 1</p> <p>คำตอบ</p> <p>มีสถาน: หนูหรรระอะเอ้อก็อยากได้การประชาสัมพันธ์ที่มากขึ้น แบบว่าก็ยังมีคนไม่รู้จัก YFC ทำอะไร อ้อคิดว่าเป็นขององค์กรศาสนาอย่างเดียว แต่จริงๆ แล้วก็แบบว่า ก่อนหน้านี้ที่แบบว่าเคยมีคนที่เป็นคริสเตียนเข้ามาร่วมเยอะ เหมือนกัน เพราะว่าเกิดจากการประชาสัมพันธ์แหละคะ แต่พอช่วงโควิดก็หายไปเลย อะอย่างเงี้ย ก็อยากได้ที่ประชาสัมพันธ์แบบว่า จริงๆแล้วต้องการวัยรุ่น วัยรุ่นทุกคนเลยที่แบบว่าสนใจแล้วก็มีเวลาว่าง สะดวกมาเข้าร่วมกิจกรรมดีๆ กันได้ ใจค่ะ แล้วก็ทำให้แบบว่าเราเนี่ยมีการพูดคุยกันมากขึ้น เกิดใจกันมากขึ้นด้วย แล้วก็อีกอย่างนึงก็คือ อาจจะเป็นเรื่องงบประมาณเพิ่มเติมอะคะ เพราะว่าอันนี้คือส่วนตัวของหนูที่เคยเข้าร่วมอะคะ เข้าร่วมที่หอการค้าที่เค้าจัดกิจกรรมขึ้นอะคะ ก็อาจจะมีความเกี่ยวข้องเกี่ยวกับการซื้อของที่มาประกอบกิจกรรมนั้นๆ แล้วก็ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการกินข้าวต่อนั้น ซึ่งตอนนั้นอะพวกหนูก็ต้องออกค่าอาหารเอง เพราะว่าพี่ๆเค้าก็เลยบอกว่า งบนมันก็ยังคงขาด มันไม่ได้เยอะขนาดนั้นเพราะเราต้องไปใช้ส่วนอื่นด้วยแต่ว่าทุกคนก็สมัครใจกันช่วย ในเรื่องของกรออกค่าอาหารอะคะ เพราะว่าเค้ามีการถามแล้วว่าใครจะมาได้ ใครไม่มาสะดวกไม่เป็นไร ซึ่งก็มีคนมาเยอะพอสมควร มา 30 คน ประมาณนี้อะคะ เราก็เลยต้องการงบประมาณในการที่แบบว่าสร้างกิจกรรมให้เด็กๆแบบว่ารุ่นหนูนี้แหละในการแบบว่าทำด้วยกัน เพราะว่าเนื่องจากเศรษฐกิจตอนนี้ก็คือเอ็งมีข้าวของที่แพงขึ้นด้วย ก็เลยทำให้ซื้อของได้น้อยลง ก็เลยแบบว่าต้องจัดสรรมากขึ้นคะ</p>
	<p>โอเคคะ ก็เป็นส่วนหนึ่งของขบวนการประชาสัมพันธ์นะคะ ค่ะต่อไป</p> <p>น้องกัญญ์คะ</p>

บทสัมภาษณ์	
กลุ่มที่ 1	
คำถาม	คำตอบ
ผู้พูด	กัญญา: ค่ะ ก็อยากเชิญชวนเยาวชนแล้วก็วัยรุ่นน หรือเพื่อนๆไม่วัยเดียวกับอะคะ ได้มาเข้าร่วมกิจกรรมด้วยกันถึงแม้ว่าจะไม่ได้เป็นคริสเตียนอะคะ ได้แบ่งปันความรัก พูดคุยได้รู้จักกันมากขึ้นคะ
ก็ยังอยู่ในวงการประชาสัมพันธ์อะ ให้หัวถึงไม่ว่าจะนับถือศาสนาอะไร ค่ะ ต่อไปน้องพี่วิวคะ	พี่วิว: หนูคิดว่าเป็นสตาฟก็ได้คะ เพราะว่าในขนาดกลุ่มอาจจะใหญ่ขึ้นหรือว่ามีการประชาสัมพันธ์ที่ขึ้นก็ของคนเข้ามามากขึ้นออยงนี้คะ อาจจะสตาฟไม่พอ ก็ถ้ามีสตาฟเพิ่มมีคนที่มีความรู้แล้วก็เข้าใจวัยรุ่นน โดยเฉพาะแบบนั้นคะก็อาจจะดี แต่ถ้าเรื่องงบประมาณอะโรยอย่างงี้หนูก็ไม่ทราบส่วนลึกของเขากว่าเขาขาดแคลนอะไรยังบ้างคะ
ก็คือผู้ดูแลที่มากขึ้นอะ	พี่วิว: ใช่คะ

3.เครดิตสังคม (Social Credit) แบบ Social Reward หรือการได้รับผลตอบแทน/สิ่งตอบแทนจากการเข้าร่วมมูลนิธิ การเข้าร่วมกิจกรรม

บทสัมภาษณ์	
คำถาม	คำตอบ
3.1 การออกไปทำกิจกรรมน้องๆ ได้รับการสนับสนุนอะไรบ้าง	<p>ผู้พูด</p> <p>ต่อไปค่ะ จะเป็นในส่วนที่ 3 แล้วนะคะ จะเป็นเครดิตสังคม ก็คือการได้รับสิ่งตอบแทนเหมือนกับเราไปทำความดีอย่างไรคะ มันก็อาจจะได้รับอะไรตอบแทน ทั้งรูปธรรม นามธรรมเนอะ ทั้งความรู้สึกหรือว่าสิ่งของ อย่างนี้ค่ะ ในส่วนข้อความข้อแรกเลย การที่เราออกไปทำกิจกรรมน้องๆ จะค่ะ ได้รับการสนับสนุนอะไรบ้าง หรือว่าอย่างไรบ้าง จากกิจกรรมที่ผ่านมา ค่ะ น้องเพชรค่ะ</p>
	<p>เพชร : การสนับสนุนนี้ช่วยครับ ก็น่าจะเป็นการได้ความร่วมมือ แบบว่าในกิจกรรม แบบว่าการให้ความร่วมมือที่จะทำกิจกรรมที่เราแบบทำ</p>
	<p>เพชร : จากเหมือนช่วงอินเตอร์ที่ผ่านมา จะมีเหมือนเหมือนได้ใช้ที่เป็นไอ้สตอร์ที่มากขึ้นมา แล้วเหมือนจะเอาไปแจกคนในมอ การได้ความร่วมมือก็จะเหมือนการที่เขารับไว้ รักษาน้ำใจ</p>
	<p>ได้แรงบันดาลใจจากใครบ้างคะ</p>
	<p>ได้แรงบันดาลใจจากสิ่งคนรอบข้างที่เข้าร่วมกิจกรรมกับเราอะ โอเคค่ะ ต่อไปน้องมีคำถามคะ</p>

บทสัมภาษณ์	
คำถาม	กลุ่มที่ 1
ผู้พูด	คำตอบ
	<p>มิลาน : เพื่อเป็นการให้ความร่วมมือแบบเหมือนกันค่ะ ก็คือ เรายังจะมีการแลกเปลี่ยนใช้มือค่ะ ทีมทาลัย ก็คือจะมีเพื่อนๆ เพื่อนๆที่เป็นคริสเตียน เหมือนกันก็แบบว่าว่างในคาบนั้นก็มากับเราด้วย มีการแจกกว่าเอ้อ ความรักคืออะไร ก็จะเป็นการแจกให้เขาไป แม้แต่การแจกขนมค่ะ แม้แต่เป็นการสอบถามว่า เธอคิดว่าโลกนี้เกิดขึ้นมาได้ยังไง เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน อะไรแบบนี้ค่ะ ก็จะได้ความร่วมมือจากเพื่อนที่มทาลัยเยอะมาก ก็จะได้การช่วยเหลือเช่นกันค่ะ แบบว่าเวลาที่หนูไม่ว่าง ก็จะมีคนมาแทนอยู่เสมอ แบบว่าไม่ได้เป็นการบังคับแต่อย่างใด แต่เขาบอกว่าเขาสะดวกนะ เดี่ยวเขาทำให้ละกัน ก็รู้สึกว่าการช่วยเหลือเป็นอย่างดีมากค่ะ</p>
ก็คือได้แรงบันดาลใจของคนนอกกลุ่มและคนในกลุ่มที่พร้อมช่วยเหลือเราเสมอ	
โอเคค่ะ ต่อน้องกัญค่ะ	มิลาน : ไข่ค่ะ
	<p>กัญ : เหมือนได้เชิญชวนเพื่อนๆ มาค่ะ แล้วก็ได้มีเพื่อนๆสนใจ ออกมาเรียนรู้เรื่องราวของพระเจ้ามากขึ้น ก็ได้มาร่วมทำกิจกรรมด้วยกัน ก็มีความสุขดีค่ะค่ะ ได้มีการสนับสนุนจากเพื่อนๆ</p>
หมายถึงความสนใจของเพื่อนๆก็เป็นแรงสนับสนุนกิจกรรมที่เราทำ โอเคค่ะ น้องเพรียวค่ะ	

บทสัมภาษณ์		
กลุ่มที่ 1		
คำถาม	ผู้พูด	คำตอบ
		<p>เพ็ญวิ : หนูคิดว่าสัปดาห์นี้น่าจะมาจากกากรเล็กๆน้อยๆค่ะ แต่แบบเขากดถูกใจให้เราใน Story IG หรือว่าแคคคอมเมนต์มาน้อยๆก็เป็นแรงบันดาลใจสำหรับสัปดาห์นี้</p>
3.2 ตอนที่น้องๆ ออกไปทำกิจกรรมแล้วได้รับการตอบแทนในรูปแบบใดบ้าง	<p>โอเคค่ะ ตอนนี้น้องๆออกไปทำกิจกรรมแล้วได้รับการตอบแทนในรูปแบบไหนบ้างค่ะ เริ่มจากน้องเพชรเลยค่ะ</p>	<p>เพชร : การตอบแทนที่เห็นชัดๆก็คือเหมือนได้ข้อมูลมาครบ สมมติเป็นแบบสอบถามที่เราแบบไปให้เขา เพราะแบบจริงๆมันก็แบบเหมือนเขาก็คิดแบบที่เราไปก็ยังไม่ได้คาดหวังอะไรตอบแทนอยู่แล้ว สิ่งที่ได้ก็เป็นข้อมูลที่เขาไม่มาในแบบสอบถามอะไรอย่างนี้</p>
	<p>โอเคค่ะ ตอนนี้น้องมีสถานะ</p>	

บทสัมภาษณ์	
คำถาม	คำตอบ
กลุ่มที่ 1	ผู้พูด
คำถาม	<p>มิลาน : การตอบแทนของหนูคือคาดไม่ถึงมาก แบบว่าเราจะแยกย้ายกันไป แจกใบปลิวให้มั๊ยคะ แล้วพอถึงเวลาพอสมควร แล้วตอนนั้นมหาลัยก็คือเสร็จหมดแล้วทุกอย่าง เลิกประมาณ 5 โมงเย็นคะ แล้วหนูก็เดินไปหาพี่สถาป แล้วเขาก็แบบชวนมามาให้ ทั้งที่หนูไม่รู้ ก็แบบว่าหนูก็นั่นแหละแบบว่าได้ขานมเป็นการอ้อมอ้อมใจในมือยื่นตอนนั้นอะคะ แล้วก็แบบว่าเดินไปคุยเล่นด้วยกัน ซึ่งบางทีอ่าคะ บางครั้งแบบว่าในการที่จับหอมแล้วก็มีพี่สถาปก็แบบว่าเคยเลี้ยงข้าว เลี้ยงอาหารเราด้วยอะคะ แบบว่าแถมทลายนั่นแหละ ไข่คะ แต่ว่านอกจากนี้ให้มั๊ยคะ ถ้าเขาไม่เลี้ยงให้มั๊ยคะ ก็คือพวกเราที่ก็แบบจะแชร์กันอยู่ แล้วเพราะว่าพวกเราก็จะกินจะมีร้านประจำของเรา แบบว่าร้านอาหารอีสานที่แบบว่าจะชวนเพื่อนหรือว่าหอการค้ากับมศว มากินด้วยกันคะ แล้วก็เพื่อนเพื่อนแบบว่าไม่ได้อยู่ในกลุ่มก็จะชวนมากินเหมือนกัน ซึ่งแบบว่าตอนนั้นก็ เป็นกลุ่มใหญ่พอสมควร ประมาณ 10 คนได้คะ ที่นั่งกินกัน</p>
ก็คือได้รับน้ำใจเป็นการตอบแทนแบบนั้นเนอะ	มิลาน : ค่ะ
ต่อไปน้องก็ยุคะ	<p>ก็ยุ : ค่ะ ก็ได้รับก็ถึงใจคะ จากพี่ๆแล้วก็เพื่อนๆ ในกลุ่ม YFC แล้วก็พี่ๆเขาก็ได้ส่งแบบเป็นหนังสือคะ ในการเรียนพระคัมภีร์อะคะ ในวันเสาร์ จัดส่งมาให้พี่คะ ไม่มีค่าใช้จ่ายคะ เป็นประมาณนี้คะ</p>
ก็คือได้กำลังใจ แล้วก็แรงสนับสนุนจากพี่ๆ อย่างเช่น หนังสือให้เรามีความพร้อมในการที่จะเรียนรู้กลุ่มมากขึ้น แบบนั้นเนอะ โอเคคะ ต่อบน้องเพรียคะ	

บทสัมภาษณ์		
กลุ่มที่ 1		
คำถาม	ผู้พูด	คำตอบ
		เพ็ญ : หนูก็ได้ความสุขใจค่ะ สุขใจที่เราได้ทำ ได้ประกาศออกไปแค่นี้ก็พอใจแล้วค่ะสำหรับหนู ก็คุ้ม คุ้มค่าที่แบบเรามาเข้าร่วมแล้วก็ได้ความรู้ แล้วก็ที่ได้ประกาศออกไปแล้วก็มีคนตอบกลับมาเล็กๆน้อยๆก็สุขใจค่ะ
3.3 ผลตอบแทนหรือผลลัพธ์ที่น้องๆได้จากการทำกิจกรรมกับชุมชน สังคม สถาบันการศึกษา หรือหน่วยงานต่างๆอย่างไร	โอเคค่ะ อันนี้คือภาพรวมที่เราได้รับ ถูกต้องมั๊ยคะ ต่อไปก็คือผลตอบแทนคะ หรือผลลัพธ์ที่น้องๆได้จากการทำกิจกรรมในชุมชน สังคม สถาบันศึกษา แล้วก็หน่วยงานต่างๆคะ มีผลลัพธ์ยังไง แล้วก็มีผลตอบแทนยังไงบ้าง ค่ะ น้องเพชรคะ	
		เพชร : ผลลัพธ์ ผลตอบแทน จริงๆแค่เราเหมือนแค่เราประกาศออกไป แค่ว่าตามความเชื่อของเราก็คือแค่เราประกาศออกไปพระเจ้าก็จะแบบทำงานในตัวเขาอะไรแบบนี้ เพชรคิดว่าแค่นี้ก็เป็นเหมือนเป็นผลลัพธ์แล้ว
	ค่ะ ต่อไป น้องมีลานต่อเลยคะ	
	ค่ะ น้องมีลานค้ำไป ขอเริ่มใหม่	มีลาน : ผลลัพธ์ก็คือ(สัญญาขนาดหาย)

บทสัมภาษณ์	
กลุ่มที่ 1	
คำถาม	ผู้พูด
	<p>คำตอบ</p> <p>มีลาน : ก็คือด้วยความที่เราที่ความสมัครใจไม่ยั้งคะ ซึ่งแน่นอนผลลัพธ์ของหนูนะ ตัวหนูเองหนูคิดว่าให้แบบคนทั่วไปได้รู้จักเรื่องราวของพระเจ้าได้อย่างถูกต้องก็โอเคแล้ว เพราะในปัจจุบันต้องเข้าใจว่าอาจจะมีการสอนที่ผิดๆหรือว่าอาจจะมีการบอกเรื่องราวที่ผิดๆซึ่งมันก็เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง อย่างน้อยเราเนี่ยได้มีการพูดคุย ในกาเรื่องเกี่ยวกับความรักของพระเจ้าเป็นอย่างยิ่ง ก็จะทำให้เขาอย่างน้อยเขาได้รับความรู้ตรงนั้น แล้วก็อีกอย่างนึงก็คือในอนาคตมันน่าจะเป็นการที่เขาเคยได้ยินเรื่องราวอะไรอย่างนี้คะ เขาก็อาจจะเปิดใจก็ได้หรือไม่ได้ใจ ซึ่งเขานี่ยก้ออาจจะแบบว่าได้รับความรักกับอีกคนนึงในเมื่อที่เขาไม่เจอหนูอย่างนี้คะ ก็คือมันแหละ ประมาณนั้นคะ</p>
โอเคคะ ต่อไปน้องกัญคะ	
	<p>กัญ : คะ หนูก็ได้ความรวมมื่อจากเพื่อนอะคะ เพื่อนสนิทเข้ามากรรมาทำกิจกรรมคะ ในกาทำกิจกรรมกลุ่มกับพี่ๆคะ</p>
แล้วผลตอบแทน ผลลัพธ์ที่เราได้จากกาทำกิจกรรมอะคะ	
โอเคคะ น้องเพรียวคะ	<p>กัญ : จากที่หนูไม่เคยรู้เรื่องราวเกี่ยวกับพระเจ้า หนูก็ได้มากขึ้นคะว่าเป็นยังไงคะ ผลลัพธ์ออกมามีคะ</p>

บทสัมภาษณ์	
กลุ่มที่ 1	
คำถาม	ผู้พูด
	<p>คำตอบ</p> <p>เปรียบ : ผลลัพธ์ที่ได้ไข่ม้อยี่คะ ก็คือเหมือนการที่เราได้ประกาศออกไปแล้วมีคนสนใจ แม้ว่าเขาจะเป็นคริสเตียนหรือไม่ได้เป็นคริสเตียน แต่ว่าคนที่เห็นคริสเตียน เมื่อเราประกาศออกไปแล้วเขายังมีการตอบกลับมาก็มีเยอะ ก็แสดงว่าเขาก็ยังไม่ได้เป็นลูกแกะที่หลงหายอย่างนี้คะ หรือว่าคนที่เห็นลูกแกะที่หลงหายแต่เมื่อได้เห็นหรือว่าได้รับ หรือว่าพระเจ้าทำงานให้เขา เขาก็จะตอบกลับกลับมา สำหรับหนูก็เป็นผลลัพธ์ที่ดีมาก โดยเฉพาะคนที่เห็นคริสเตียนแล้วหลงหายไปแบบนี้คะ แล้วเขาก็กลับมา อันนี้ก็ถือเป็นผลลัพธ์ที่ดีมากสำหรับหนู แต่เขาก็กลับมาสนใจแบบเดิมก็รู้สึกว่ามันดีกว่าเดิมคะ</p>
<p>3.4 น้องๆมีปัญหาและอุปสรรคในการทำกิจกรรม และมีแนวทางแก้ปัญหาอย่างไร</p>	<p>โอเคคะ อันนี้ก็คือผลตอบแทนแล้วก็ผลลัพธ์ที่เราได้เนอะ ต่อไปคะ น้องๆมีปัญหาและอุปสรรคในการทำกิจกรรม แล้วก็ยังมีแนวทางในการแก้ปัญหาที่ยังไงบ้างคะ เริ่มต้นที่น้องเพชรเลยคะ</p> <p>เพชร : อุปสรรคก็คือเราไปเจอกันไม่ได้ เราแบบต้องเจอกันผ่านจอ อย่างเดียวใช้ครับ สำหรับเพชรนะครับ เหมือนแบบมันน่าจะแล้วแต่คนด้วย สำหรับเพชรคือรู้สึกว่าพอเจอกันผ่านจอแบบนี้มันทำงานยากขึ้น เพราะว่าแบบโหวด ถ้าเป็นแนวทางที่มีวินัยละกัน แบบว่าปฏิบัติตามมาตรการของภาครัฐ เราจะได้กลับมาเจอกันเร็วๆ</p> <p>โอเคคะ ก็ต่อไปน้องมีลานตะ</p>

บทสัมภาษณ์	
คำถาม	คำตอบ
คำถาม	กลุ่มที่ 1
ผู้พูด	คำตอบ
	<p>มีลาน : อุปสรรคที่หุ้ญเคยเจออีกแบบก่อนที่จะเกิดสถานการณ์โควิดคือมีคะ ก็เนื่องจากเราเป็นเด็กมหาลัยก็จะมีคนส่วนใหญ่เลยว่างไม่ตรงกันก็เลยตอนนั้นมีแค่ประมาณหุ้ญกับเพื่อนอีกคนหนึ่ง มีกับประมาณเจ็ดคน แล้วรู้สึกน้อยมาก ก็เลยคิดว่าแบบว่าเราจะเป็นการขาดกำลังคน ณ ตอนนั้น แบบว่าทำให้เราไม่รู้จะเล่นกิจกรรมอะไรกันดี เนื่องจากมีแค่เจ็ดคน เราก็ได้แต่พูดคุยกันว่าเลิกเรียนเป็นยังไงบ้าง ออกไปกินอะไรมัย หรือว่าเราอยากเล่นเกมอะไรกันต่อมัย หรือว่ามีกิจกรรม บางทีก็มีการอ่านหนังสือด้วยกันด้วยคะ ในห้องสมุดอะไรประมาณนี้คะ แล้วอีกอันก็คือเป็นอุปสรรค ส่วนในสถานการณ์โควิดก็คือเราแบบว่ามาทำกิจกรรมทั้งหมดเลยไม่ได้เลยไปตอนนั้นยาว ซึ่งก็มีเพื่อนๆถามว่า พี่เขาจะมามีอีกมัย เพื่อนที่ไม่เป็นคริสเตียนของหุ้ญเขาก็ถาม ก็บอกว่าไม่ได้มีโอกาสม่า เพราะจะต้องทำตามกฎระเบียบของมหาลัยด้วยอย่างนี้คะ ก็กลายเป็นว่าเราเข้าไปเจอกันในออนไลน์แทน จนถึงปัจจุบันนี้</p>
ก็คืออุปสรรคในเรื่องของสถานการณ์ แต่แนวทางการแก้ไขก็คือเราใช้วิธีการพูดคุยแบบออนไลน์เอาเนอะ คะ ต่อไปน้องก็คะ	
โอเคคะ แล้วที่ผ่านมาน้องก็ยังมีแนวทางการแก้ไขอย่างไรบ้างคะ	
	<p>กัญ : คะ ด้วยความที่หุ้ญเข้ามาก็เป็นสถานการณ์โควิดแล้ว ก็ได้เข้ามาในรูปแบบของออนไลน์ ก็อุปสรรคคะในบางครั้งก็มีอินเทอร์เน็ตคะ ไม่เสถียรบ้างคะ หลุดๆ</p>
	<p>กัญ : คะ ถ้าถามไม่เสถียรก็เข้าไปบอกพี่เขาคะ แล้วสมมติถ้าเข้าไม่ทันจริงๆ บางทีก็จะมีการมีแบบหิวมันไม่ทันอะคะ พี่เขาก็จะส่งรายละเอียดเข้ามาในแชทกลุ่ม เป็นรูปภาพ ข้อมูลให้เราย่อยลงได้</p>

บทสัมภาษณ์	
คำถาม	คำตอบ
<p>กลุ่มที่ 1</p> <p>ผู้พูด</p> <p>ขอความช่วยเหลือจากคนอื่น เป็นข้อมูลอย่างอื่นแทนอะ ต่อไปน้องเพรียคะ</p>	<p>เพรีย : ของหนูปัญหาคิดว่า หนูก็เข้ามาตอนออนไลน์แล้วเหมือนกันคะ เพราะว่าหนูก็เรียนที่เชียงราย แต่ว่าปัญหาสำหรับหนูคือ การคิดคอนเทนต์ คิดยังไงให้มีน่าสนใจ ทำยังไงให้มันแบบไม่ต้องดูอะ ทำยังไงให้อ่านแล้วแบบเขอยากอ่านต่ออย่างนี้คะ นั่นคือปัญหาสำหรับหนูคิดว่า คิดยังไงให้เพื่อนสนใจ คิดยังไงให้เพื่อนพยายามร่วมสนุกกับเรา หรือว่าคิดยังไงให้เพื่อนแบบเห็นแล้วอยากหยุดอ่าน เห็นเราในออนไลน์แล้วอยากหยุดอ่านไม่ให้เห็นแล้วแบบผ่านไปอย่างรวดเร็ว</p>
<p>แล้วแนวทางที่เราใช้แล้ว ที่ผ่านมานี้เป็นยังไงบ้างคะ</p>	<p>เพรีย : แนวทางก็คือมันจะมีเหมือนมีลानที่คอยแนะนำว่าเราก็พยายามดูของเพจต่างๆที่เราทำยังไง แล้วก็อาจจะเอามาปรับเป็นของเราหรือแบบว่าหารูปภาพใหม่ที่มีน่าสนใจ เพราะว่ามันเป็นรูปภาพ น่าจะดึงดูดความสนใจได้มากกว่าแล้วก็เป็นคนสั้นๆ ชัดๆ ง่ายๆแบบนี้ หนูคิดว่าก็ทำให้เขาสบายใจกว่า เป็นประโยชน์กว่าแบบนี้คะ</p>
<p>3.5 ความคาดหวังของน้องจากการทำกิจกรรม/การทำความคิดริเริ่มที่น้องเพรียคะ</p>	<p>โอเคคะ ต่อไปเนอะ น้องๆในการทำกิจกรรม การทำคอนเทนต์ ในเชิงศาสนาเนอะเรามีความคาดหวังยังไงบ้างคะ กับการทำกิจกรรมแล้วก็การทำความคิดริเริ่มที่น้องเพรียคะ</p> <p>เพรีย : หลักๆเลยก็คืออยากมีคนมารู้จักพระเจ้านักขึ้นครับ แบบว่าเหมือนจริงๆเมื่อก่อนเพรียก็พอรู้ว่าแบบผู้เชื่อเน้อ แบบแต่พอมาดูสถิติจริงๆน้อยกว่าที่คิดเยอะมากไปประเทศ ไม่ก็เบอร์เซ็นต์เอง</p>

บทสัมภาษณ์	
คำถาม	กลุ่มที่ 1
	ผู้พูด
	ความคาดหวังก็คือเผยแพร่ศาสนาจะคะ ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น ค่ะต่อไปยังมี หลานค่ะ
	มิถาน : ขอคำถามอีกรอบได้มั้คะ
	ก็คือเรามีความคาดหวังยังไม่ตรงกับภารกิจธรรมหรือการทำความดีในรูปแบบ ในกิจกรรมมูลนิธิของเราอย่างนี้คะ

บทสัมภาษณ์	
กลุ่มที่ 1	
คำถาม	ผู้พูด
	<p>คำตอบ</p> <p>มีลาน : ค่ะ ถ้าพูดโดยส่วนรวมเลยก็คือ ความคาดหวังของหนูนี่คืออยากให้คนไทยทุกคนเลย เพราะว่าเราไม่จำเป็นต้อง ถ้าพูดข้ามศาสนาไปก่อน เพราะว่าเราเนี่ยก็แบบว่าทุกคนก็บางทีอาจจะมีความทุกข์ใจหรือว่ามีความร้อนใจหรือว่าไม่มีเรื่องอยู่กับตัว หรือว่าบางคนก็อาจจะมีการที่แบบว่าเป็นโรคซึมเศร้าหรือว่าคิดสั้น ซึ่งก่อนหน้านี้อีก่อนที่จะไปถึงจุดตรงนั้น บางทีพวกเรากับทุกคนอาจจะสามารถช่วยเหลือด้วยกันได้เพราะว่าใน YFC สอนให้พวกเราเนี่ยที่เป็นวัยรุ่นอยู่เนี่ย สอนให้เราเติบโตโดยการที่แบบว่าฝึกจริยธรรมหรือคุณธรรมของเราเองค่ะ เพราะว่าเราจะได้ช่วยเหลือคนอื่นเป็น แม้แต่ว่ารับฟังที่ดี อย่างที่หนูบอกว่าการเป็นผู้นำ การที่แบบว่าการที่ช่วยเหลือแบบว่าช่วยเหลือเขาในภายหลังเขาอาจจะไม่ได้มาช่วยเหลือตอบแทนเราก็ได้อย่างนี้ค่ะ เป็นการเต็มใจช่วยเหลือแต่แรก ซึ่งคิดว่าถ้าทุกคนได้รู้จักเกี่ยวกับ YFC หรืออะไรอย่างนี้ก็จะอาจจะลดเกี่ยวกับอุบัติเหตุทางด้านจิตใจที่จะเกิดขึ้น หรือว่าจะอะไรประมาณนี้ค่ะ เพราะว่าเราสามารถทบทวนใจกันได้ แล้วก็อีกอย่างนึงเนี่ยอาจจะทำให้เขาคอนนั้นเนี่ยเปลี่ยนความคิดแล้วรักจิตใจ ณ ตอนนั้นจากที่เคยเศร้าอยู่กลายเป็นมีความสุขได้ แบบว่าเราก็ไม่อยากจะให้ทุกคนนั้นเนี่ยทุกคนที่มีความทุกข์มาทำร้ายจิตใจของคนที่มีความทุกข์อยู่เราก็ไม่อยากจะให้ทุกคนที่ทุกข์มาทำร้ายจิตใจของคนที่เป็นค่ะ แล้วก็เรายกมาช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อันนี้คือประเด็นหลัก</p>
	<p>ก็คือความคาดหวังที่จะช่วยเหลือผู้อื่นในด้านเนี่ยวยุติใจเนอะ</p>
	<p>มีลาน : ใช่มั้ยค่ะ</p>
	<p>โอเคค่ะ ตอนนี้น้องก็พูดค่ะ เรามีความคาดหวังในการที่จะทำกิจกรรม แล้วก็การทำคามตัวอย่างไรบ้างค่ะ</p>

บทสัมภาษณ์	
คำถาม	คำตอบ
คำถาม	กลุ่มที่ 1
ผู้พูด	คำตอบ
หมายถึงการเรียนรู้จากกลุ่มเนี่ย เราเอามาปรับใช้กับตัวเองก่อน แบบนั้นเนอะ โอเคคะ ต่อบ้างไปน้องเพชรคะ	ก็ : ความคาดหวังหรือคะ หนูคิดว่าเนอะคะ การที่เราทำกิจกรรม เราสามารถนำมาใช้ในชีวิตรประจำวันได้อะคะ
หมายถึงการเรียนรู้จากกลุ่มเนี่ย เราเอามาปรับใช้กับตัวเองก่อน แบบนั้นเนอะ โอเคคะ ต่อบ้างไปน้องเพชรคะ	เพชร : ความคาดหวังสำหรับหนูก็คือ แล่อยากให้คนอื่นรู้จักคริสเตียนมากยิ่งขึ้น แล้วก็เข้าใจคริสเตียนมากยิ่งขึ้น แบบทำไม่ต้องไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์ด้วย อะประมาณนี้คะ แบบเรื่องเล็กๆน้อยๆบางครั้งมันเป็นคำถามเล็กๆน้อยๆแต่เราก็อยากให้เรามีความเข้าใจ แล้วก็เข้าใจเขา เข้าใจเราแบบนี้คะ ว่าเป็นคริสเตียนเราก็ไม่ได้เป็นตัวประหลาด ไม่ได้เป็นคนแปลกอะไรแบบนี้จะอยากให้เราเข้าใจซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนความเชื่อกัน พุทธเป็นยังไง คริสต์เป็นยังไงแบบนี้คะ
3.6 สิ่งที่น่าองต้องการในการสนับสนุน / การช่วยเหลือในอนาคต	คะ โอเค จากอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการทำกิจกรรมอย่างนี้คะ น้องๆต้องการที่จะได้รับการสนับสนุนในการช่วยเหลืออย่างนี้บ้างคะ น้องเพชรคะ
	เพชร : เออ ขอคำถามอีกกรอบได้มั๊ยครับ
	ก็คือเมื่อสักครู่นะ เราถามกันในเรื่องของอุปสรรคแล้วก็ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างนี้คะ แล้วจากอุปสรรคและปัญหาที่เกิดขึ้นในการที่น้องๆได้ร่วมทำกิจกรรมน้องๆต้องการการสนับสนุนในการช่วยเหลือในอนาคตยังไปบ้างอะคะ
	เพชร : ตัวความที่ตอนที่เราต้องออนไลน์ ก็คือถ้าเมื่อก่อน ถ้าไม่มีออนไลน์มันตามได้ แต่ถ้าเป็นตอนนี้นั้นคือตามยาก ถ้าเป็นการสนับสนุนก็คงอยากให้คุณแบบเข้ามาทัน แบบว่าเข้ามาทันโดยที่แบบ อย่างที่บอกคือพอเป็นออนไลน์บางทีมันตามยากกว่าเจอตัวจริงๆ

บทสัมภาษณ์	
กลุ่มที่ 1	
คำถาม	ผู้พูด
	คำตอบ
ก็คือต้องการให้ทุกคนร่วมมือกันให้พร้อมมากที่สุดในการที่จะทำกิจกรรม โอเคค่ะ น้องมีลานค่ะ	มีลาน : หนูต้องการแบบว่าพี่หรือแบบว่าใครๆช่วยกันประขาสัมพันธ์ค่ะ แบบว่าออกไป แบบว่าอาจจะคริสตียไทยที่ยังไม่รู้ว่ามี YFC หรือว่ามีกิจกรรมที่หากันอยู่ค่ะ หรือแม้แต่เพื่อนที่ไม่ได้เป็นคริสตียเองก็ยังไม่รู้ว่ายังมีกิจกรรมแบบนี้นี้ต่อกันอยู่ค่ะ ยุคโคโรคิดแบบว่าก็ยังไม่ได้เจอหน้ากันถึงแม้แบบว่าเราไม่ได้เจอกันแบบตัวเป็นๆแต่เราก็พูดคุยได้ทุกเรื่อง แล้วก็เป็นการที่เปิดใจซึ่งกันและกัน เป็นการแบบว่ารู้จักกันมากขึ้น แล้วก็เมื่อเรามีปัญหาเนี่ย เราก็มีการหนุนใจกันไม่ให้แบบว่าเราหรือเธอๆ ไขก้อยกจะประขาสัมพันธ์ให้มากขึ้นค่ะ
โอเคค่ะ ต่อไปน้องกัญคะ เราต้องการการสนับสนุนนี้ยังไปบ้างคะ	กัญ : ค่ะ ก็เหมือนพี่มีลานค่ะ ออกกัณรูปแบบประขาสัมพันธ์ค่ะ ได้รู้จักกิจกรรมกลุ่มประเภทออนไลน์บ้างแบบนี้ค่ะ ได้คน เขากวนเข้ามาเยอะๆ ได้มารวมด้วยกัน
โอเคค่ะ ต่อไปน้องเพริยวคะ	เพริยว : ค่ะ สำหรับหนู หนูคิดว่าถ้าเราเชิญคนที่แบบว่าอาจจะเป็นนักประกาศแห่งๆ หรือว่า พวกโคโรคิดที่มีตั้งแต่ 2019 แล้ว คิดว่าอาจจะมีการประกาศที่ประกาศทางออนไลน์แล้วเขาแบบเห็นผลอย่างนี้ค่ะ ก็อาจจะเชิญเขามาพูดว่าต้องใช้ประกาศยังงี้ ต้องใช้คำพูดยังงี้ ต้องพูดแคบับยังงี้แบบนี้ค่ะ ถ้าแบบถ้าเชิญเขามาพูดแล้วก็ได้เห็นทางใหม่ๆมากขึ้นแบบนี้ค่ะ หนูคิดว่าก็น่าจะโอเค

บทสัมภาษณ์	
คำถาม	คำตอบ
3.7 เคยชักชวนเพื่อนๆ นอกมูลนิธิฯ เข้าร่วมทำกิจกรรมเพื่อสังคมหรือไม่ ถ้าเรื่องหรือไม่อย่างไร คนที่เข้าร่วมมีเหตุผลอะไร คิดว่าต้องทำอย่างไรเราชาวชนถึงเข้าร่วม?	<p>โอเคค่ะ ต่อไปเนอะอยากถามว่าน้องๆเคยชักชวนเพื่อนๆนอกมูลนิธิฯ เข้ามาร่วมทำกิจกรรมเพื่อสังคมหรือไม่ แล้วก็ถ้าเรื่องหรือเปล่า เริ่มที่น้องเพชรค่ะ</p> <p>เพชร : เคยทั้งออนไลน์เลยจริงๆสำเร็จแค่ครั้งเดียวที่เพื่อนจะเข้ามารวมกลุ่มด้วยวันพุธ แค่อครั้งเดียวแล้วก็เหมือนพออนไลน์เขาก็ คือพอเจอกันเรารู้ว่าเขาเนี่ยว่างไม่ว่าง แต่พอเป็นออนไลน์แล้วเราถามเขามากไม่ได้ก็เคยแล้วก็ได้ครั้งเดียว</p> <p>มันก็มีทั้งได้แล้วก็ไม่ได้ อุปสรรคก็คือการชักชวนแบบออนไลน์เนอะมันก็เลยทำให้เรามีอุปสรรคในการติดตาม ถูกต้องมั๊ยคะ โอเค ต่อไปน้องมีลานค่ะ</p>
	<p>มีลาน : ของหนูค่ะ คือต้องบอกก่อนตอนที่หนูมาอยู่ มศว ปีแรก ปี1 แล้วก็ มีพี่สถาปนคนหนึ่งชื่อพี่แนนดี เราอยู่กับ2คน แล้วเราก็ไม่รู้จะชวนคนไหนดี แบบว่าเราไม่รู้จะเล่นกิจกรรมไรกันดีด้วย รู้สึกโดดเดี่ยวอีกแล้ว แล้วก็แบบว่าอยากคิดว่าเออออกอกจะมีกลุ่มจัง เพราะว่าเราก็เป็นวัยรุ่นเหมือนกัน แต่โดยส่วนตัวหนูเอง หนูได้ไปชวนเพื่อนในห้องเรียน เออใครสนใจมั๊ยอยากมีกิจกรรมนี้กับ แบบว่าเป็นคริสเตียนหรือไม่เป็นก็ได้นะ ก็ให้เลือกว่าอยากทำอะไรหรอว่ามีกิจกรรมด้วยกัน หรือว่าดูหนังในห้องสมุดมั๊ยอะไรอย่างนี้ค่ะ ซึ่งตอนนั้นก็ด้วยความไม่ค่อยสนิทก็ยังมีน้อยมากที่แบบสนใจแต่พอสุดท้ายดูก็เผลอกเพราะก็มีเพื่อนมาทีละ 2-3 คน 4คนอะค่ะ ปัจจุบันนี่คือเขาก็อยู่ในมูลนิธิด้วยค่ะ แล้วคือที่สำคัญเขาก็เป็นผู้ที่เชื่อพระเจ้าด้วยแล้วก็แบบว่าเป็นคริสเตียนแล้ว แต่บางคนก็ยังไม่ว่าง ซึ่งก็รู้สึกว่าหนูชวนได้เยอะเหมือนกันในกรณีที่แบบว่าเขาสบายใจ</p>
	ต่อไปคะ น้องกัญญะ

บทสัมภาษณ์	
กลุ่มที่ 1	
คำถาม	ผู้พูด
	คำตอบ
	ก็... ก็ได้เชิญเพื่อนเข้ามา ได้รับความร่วมมือบ้าง แล้วแต่ความสนใจของเพื่อน ๆ
ต่อไปน้องเพรียวคะ	เพรียว : ถ้าเป็นกลุ่มของ YFC หนูก็เชิญเอาเป็นรุ่นพี่หนึ่งคนที่แบบว่าไปสมัครที่โบสถ์เดียวกัน หนูก็ชวนเขามาคะ แต่เขาก็มีงานประจำด้วย แต่เขาก็ดีมากเลย เขาก็เสียสละเวลามา แต่เขาก็เข้าร่วมบ่อยๆคะ
ต่อไปเนอะ จากที่เราเคยชวนแล้วเขาเข้ามา คนเข้าร่วมเขามีเหตุผลอะไรบ้างคะ เริ่มต้นที่น้องเพชรเลยคะ	เพชร : เออ อีกรอบได้มั๊ยครับ
ก็คือจากที่เราเคยไปชวนเขาเข้ามาเข้าร่วมกิจกรรมกับเราเนอะ ทั้งคนนอกคนในเขามีเหตุผลอะไรที่เข้าร่วมกับเรานั่งคะ	เพชร : คือตอนนั้นเขาพูดเองเลยว่าแบบเขาบอกว่า เพชรก่อนเนี่ยพระเจ้ากับหลังเชื่อพระเจ้าแบบพูดเยอะขึ้น เขาพูดเองเลย น่าจะเป็นเหตุผลที่เขาก็ที่น่าจะอยากรู้ว่าเกิดไรขึ้น
หมายถึงถึงการเปลี่ยนแปลงของเราทำให้เขาสนใจเนอะ	เพชร : ใช่ครับ น่าจะใช้
น้องมีลานคะ	

บทสัมภาษณ์	
กลุ่มที่ 1	
คำถาม	ผู้พูด
	<p>คำตอบ</p> <p>มีลาน : หนูก็จากกาการที่เพื่อนเขาบอกว่า เพื่อนเขาเคยเจ็บๆ เย็บมาก แล้ว หนูก็งงว่าเจ็บเป็นไร ก็ได้มีโอกาสคุยค่ะ เขาเป็นโรคซึมเศร้านะ แต่เขาก็พอเรา ได้ทบทวนเขาก็เลยถามคำถามที่เราทำไม่พูดเก่งจัง ทำไม่ทรงโยคนอื่นเก่งจัง เกิด จากอะไรหรือ เราก็เลยได้อธิบาย อ้อ จริงๆแล้วเนี่ยมันเกิดจากการที่เรา เปลี่ยนแปลงตัวเองนะ ซึ่งหนูก็บอกไปว่าเออFCสอนให้เราให้แบบว่าเป็นคนที่ ดีขึ้น คือจริงๆเราก็อยากเป็นคนที่ดีขึ้นในทุกวัน จนเพื่อนคนนั้นคะเขาก็เลย สนใจด้วย ปัจจุบันก็คือเขาคอนข้างพูดเยอะเลย จากคนที่เรียบร้อยเมื่อก่อน แล้ว เขาก็มีเพื่อนเยอะขึ้นด้วย เขาก็อยู่ในคลาสเดียวกับหนูถึงแม้ว่าไม่ได้เป็นเพื่อน สนิทกันแต่เราก็ยังคุยกัน ตอนนี้นี้ก็ยังคุยกันทางออนไลน์ก็ยังชวนเขามาอยู่ด้วย</p>
	ก็คืออยากพัฒนาตัวเอง
	มีลาน : ใช่ค่ะ เป็นคนที่ดีขึ้นค่ะ
	ก็อยู่ : ค่ะ เพื่อนหนูจากที่ชวนมาเขาเป็นคนแบบสนใจเรื่องราวใหม่ๆ เขาก็อยาก ได้รู้ได้ความรู้เพิ่มมากขึ้นค่ะ
	โอเค ต่อไปน้องกัญญะ เขามีเหตุผลอะไรที่เข้าร่วมกิจกรรมที่เราชวนบ้าง
	ต้องการศึกษาเพิ่มมากขึ้นนะ ค่ะต่อไปน้องเพชรวิวะ
	เพชรวิวะ : ค่ะ ที่หนูชวนเขามา เขาเป็นคริสเตียนอยู่แล้วค่ะ แต่ว่าด้วยความที่เขา โดมากในโบสถ์ที่มีแต่ผู้ใหญ่ แล้วก็เขาไม่เคยมากในกลุ่มที่มีแค่วัยรุ่นที่อยู่รอบเรา คราวเดียวกับเขา เขาก็เลยสนใจ แล้วก็อยากที่จะเอาปรับเปลี่ยนวิธี วิธีการ พูดคุย วิธีการเล่นเกมที่เราคุยกันในกลุ่มเพื่อไปใช้แล้วก็เพื่อเอาไปสอนน้องๆ หรือว่าเด็กๆที่โบสถ์ต่อแบบนี้ค่ะ
	ก็คือเหตุผลการศึกษาเพิ่มมากขึ้นด้วยดีเหมือนกันนะ

บทสัมภาษณ์	
คำถาม	บทสัมภาษณ์
	กลุ่มที่ 1
	ผู้พูด
	คำตอบ
	เพ็ญ : ใช่ค่ะ ก็เห็นถึงความแตกต่าง
แล้วคิดว่าคือหลังจากนี้ค่ะ คิดว่าเราต้องทำยังไงคะเขาวงกตจะเข้าร่วมกิจกรรมที่เราชวนได้ แบบแนวทางที่เราคิดไว้ ชวนแบบนี้ดี เขาถึงสนใจอะไรแบบนี้คะ เริ่มจากน้องเพชรค่ะ	เพชร : ก็คงเหมือนมากคุยกันครับ แบบว่ามาคุยกันแล้วก็เหมือนแลกเปลี่ยนไอเดียกัน เพราะว่าคือมันก็ไม่มีสูตรสำเร็จใช่ไหมครับ ก็อยากแบบมาคุยกัน แต่ละสัปดาห์ต่อสัปดาห์ ก็คงอยากให้เห็นแต่ละสัปดาห์มันเข้มข้นขึ้น
ค่ะ โอเคค่ะ ก็คือใช้วิธีการพูดคุยกันมากขึ้น ค่ะ ต่อไปน้องมีลานค่ะ	มีลาน : ก็น่าจะเป็นการที่กันไปทบทวนใกล้ชิดอะค่ะ เพราะว่าแบบปัจจุบันหนูทำแล้วรู้สึกว่ามันได้ผล หมายถึงว่าหนูจะไปชวนเพื่อน ล่าสุดเลยหนูก็ไปชวนน้องคนหนึ่งที่รู้จัก คือรู้จักคนเยอะมากแล้วก็ได้ห่างหายไปเพราะเนื่องจากเขาเข้ามาหาเลย ทั้งที่เราอยู่ที่อยู่ด้วยกัน แล้วก็กลายเป็นว่าน้องเขาสนใจ พอน้องเขาสนใจ เขากลายไปชวนเพื่อนเขาอีกทีนึง แล้วก็เป็นการที่แบบว่าสองต่อเลย เขาก่อนว่าเขาจะเข้ามาพูนนี้ ก็เป็นสิ่งที่ดีค่ะ ที่แบบว่าชวนคนใกล้ตัวก่อน แล้วก็หลังจากนั้นคนใกล้ตัวก็ชวนคนใกล้ตัวอีกที
ค่ะ ต่อไปน้องกัญญะ	
ก็เหมือนมีลานแนะนำที่เชิญชวนคนใกล้ตัวก่อน ต่อไปน้องเพชรค่ะ	กัญญะ : ค่ะ ก็เชิญชวนคนรู้จักค่ะ ให้มาเข้าร่วมกิจกรรมของเราที่จัดขึ้นมา
	เพ็ญ : หนูขอคำถามอีกทีได้มั๊ยค่ะ

บทสัมภาษณ์	
กลุ่มที่ 1	
คำถาม	คำตอบ
ผู้พูด	
ได้ค่ะ ก็คือว่าเราจะมีแนวทางยังไงในการเชิญชวนให้เยาวชนเข้าถึง เข้าร่วมกิจกรรมที่เราทำ	เปรียบเทียบว่าการประชาสัมพันธ์สำคัญ เช่น การใช้คำพูดในการประชาสัมพันธ์เช่นการอธิบายถึงรายละเอียดที่ชัดเจนให้เขาฟังตั้งแต่ต้นว่ามันเป็นอะไรที่อย่างไรง ที่แล้วก็เป็นสิ่งที่เหลือก็เป็นการสนใจของเขาแล้วค่ะ
ประชาสัมพันธ์โดยใช้วิธีการพูดให้เข้าถึงวงวิทยุมากที่สุด แบบนั้นเนอะ	เปรียบเทียบ : ใจค่ะ อย่างเช่น ถ้าวิทยุก็ต้องใช้คำพูดนี้ ผู้ใหญ่ก็ต้องใช้คำพูดนี้ แบบนี้ค่ะ
โอเคค่ะ ดูเป็นวิธีการที่เหมือนสร้างการสื่อสารให้มันมีมาตรฐานของทุกช่วงวัย	

4. พื้นที่เชิงนวัตกรรม คือ พื้นที่ปลอดภัยในการแสดงออก การแสดงความสามารถ แสดงออกทางความคิดและการทำงานที่กิจกรรมต่างๆ ของเยาวชน	
บทสัมภาษณ์	
กลุ่มที่ 1	
คำถาม	ผู้พูด
4.1 มุลินธิมีพื้นที่ให้น้องๆ ทำกิจกรรมอย่างไร	<p>ต่อไป เราจะไปส่วนที่ 4 กันเลยเนอะ เป็นส่วนของพื้นที่เชิงนวัตกรรมค่ะ คือพื้นที่ที่ปลอดภัยที่เราใช้ในการแสดงออก แสดงความสามารถ รวมถึงการแสดงผลออกทางความคิดเห็นและการทำกิจกรรมต่างๆ นะคะของเยาวชน คำถามในข้อแรกเลยคะ มุลินธิมีพื้นที่ให้น้องๆ ทำกิจกรรมกันยังบ้าง เริ่มจากน้องเพชรเลยคะ</p> <p>คะ พื้นที่ก็คือ เริ่มต้นจากการคิดก่อนเลย ถูกต้องมั๊ยคะ อะ ตัวเองเนอะ ต่อไปเลยคะ มิลาณ</p> <p>มิลาณ : พื้นที่ก็คือที่หลักของ YFC ก็คืออยู่แถวมหาศาลหอการค้ามั๊ยคะ เขาจะตั้งก็คือ เขาคือเปิดรับหมดเลย แบบว่าใครว่าง อยากรจะมาพูดคุยกันก็ได้ หรือว่าถ้าไม่มีอะไรทำอยากจะมาเล่นเกมที่นั่นก็ได้ ก็จะมีโต๊ะเล่นบอร์ดเกมกัน แล้วก็ในตรงนั้นอาจจะ มี ม้านี่เป็โยน มีเครื่องดนตรีอยู่ด้วยคะ ซึ่งแบบว่า หนูก็เคยไปที่นั่นเหมือนกัน ไปกับเพื่อน แล้วก็รู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ดีมากที่แบบว่า เราได้มานั่งรวมกลุ่มกันแล้วก็มีแอร์รี่ให้อ่านบทความสะตวก ณ ตรงนั้น แต่ว่าถ้าสมมติไม่ได้ไป พื้นที่ก็คือ เอาจริงๆ เขาให้เราเลือกเลยว่าจะอยากจัดยังไม๊ ในมหาศาลมั๊ย หรือจะนั่งคุยที่โหนด ที่มันเป็นสภารณะคะ แบบว่าเขาไม่ได้บังคับคะ</p>
	<p>คะ คือมุลินธิมีอิสระให้เราเลือกเลยเนอะว่าจะทำตรงไหนบ้าง โอเคคะ น้องกัญญ์คะ</p>

บทสัมภาษณ์	
คำถาม	บทสัมภาษณ์
	<p>กลุ่มที่ 1</p> <p>ผู้พูด</p> <p>คำตอบ</p> <p>กัญ : ถ้าพูดถึงรูปแบบออนไลน์นะคะ ก็แบบว่าใครจะถนัดเป็น MC อะคะ ผู้นำเกม ผู้นำนำมีการ แบ่งปันอะคะ ให้เลือกตามความสมัครใจของเราเลยคะ</p> <p>คะ ต่อไปน้องเพชรอะคะ</p> <p>ก็คือพื้นที่มีอยู่ทุกที่ ถูกต้องมั๊ยคะ</p> <p>โอเค ข้อต่อไปคะ คือกิจกรรมที่น้องๆ ทำกับโรงเรียน ชุมชนและสังคม น้องๆ ใช้พื้นที่ไหนบ้างคะ น้องเพชรเลยคะ</p> <p>หมายถึงว่าที่เราไปทำกิจกรรมกับโรงเรียน ชุมชนและสังคมเนี่ย เท่าที่เราเคยไปทำอะนะ เราใช้พื้นที่ไหน ที่ไปทำกิจกรรมร่วมกับกับพวกเขาบ้างคะ</p> <p>คะ ก็คือใช้พื้นที่เป็นหลัก</p> <p>คะ น้องมีลานคะ</p> <p>เพชร : ใช่ครับ</p>
4.2 การทำกิจกรรมกับโรงเรียน ชุมชน และสังคม น้องๆ ใช้พื้นที่ใด	<p>เพชร : ก็คือจากข้อที่แล้วมาไม่ยั้งครับ</p> <p>เพชร : ถ้าบ่อยู่สุดของเพชรก็คือพื้นที่หลักครับ ที่แบบเป็นชุมชน หรือเป็นแบบอย่างอื่นยังไม่เคย</p> <p>เพชร : ใช่ครับ</p>

บทสัมภาษณ์	
คำถาม	คำตอบ
คำถาม	กลุ่มที่ 1
	ผู้พูด
	มิลาน : หนูก็ใช้พิมพ์หาเลยเป็นหลักค่ะ เพราะว่าเนื่องจากเราเรียน เรียบเสร็จก็เกือบจะเย็นแล้วค่ะ เราก็เลยมีโอกาสมานั่งที่ห้องสมุดกัน หรือเป็นลานว่างของมหาวิทยาลัยค่ะ ที่แบบว่ามีขนม มีเบเกอรี่ มานั่งพบปะกันตรงนั้นค่ะ ก็จะเป็นที่ประจำของเรา
	โอเคค่ะ ต่อไปน้องกัญค่ะ
	กัญ : หนูยังไม่ได้เข้าร่วมค่ะ ในแบบของชุมชนแล้วก็สังคมค่ะ
	แล้วตอนนี้เราใช้พื้นที่ไหนอยู่ค่ะ
	กัญ : ทางอินเทอร์เน็ตมากกว่าค่ะ
	โอเคค่ะ ต่อไปน้องเพรียวค่ะ
	เพรียว : หนูเหมือนน้องกัญเลยค่ะ หนูยังไม่เคยเข้าร่วมที่เป็นพื้นที่แบบนั้น เพราะว่าหนูอยู่ต่างจังหวัดด้วยค่ะ แต่ส่วนใหญ่ก็เข้าทางชุมชนค่ะ
4.3 น้องๆ คิดว่าพื้นที่แต่ละแห่งให้โอกาสในการทำกิจกรรม แสดงความสามารถ แสดงความคิดเห็นอย่างไร	โอเคค่ะ ข้อต่อไปนะค่ะ น้องๆคิดว่าพื้นที่แต่ละแห่งให้โอกาสในการทำกิจกรรม การแสดงความสามารถ แล้วก็การแสดงความคิดเห็นของเราอย่างบ้าง เริ่มต้นที่น้องเพชรเลยค่ะ
	เพชร : ที่ต่อไปข้อที่แล้วก็คือมหาลัยชัยศรีรับ เหมือนคนมันเยอะอะครั้บแล้วเราไปหาใครก็ได้ แบบไปเจอใครก็ได้ ก็คือคนมันเยอะนั่นแหละครั้บ
	ค่ะ โอเค ต่อไปมิลานค่ะ

บทสัมภาษณ์	
กลุ่มที่ 1	
คำถาม	ผู้พูด
	<p>คำตอบ</p> <p>มีลาน : จริงๆถ้าแบบบ๊วยบูตถึงพื้นที่คือเป็นมหาลัยนี้แหละค่ะ แล้วก็ ส่วนตัวได้มีโอกาสอย่างที่เคยบอกว่ามีกิจกรรมเพื่อนซี้มีค่ะ แล้วเพื่อนสนใจก็เลยปัจจุบันก็เป็นอาสาสมัครเหมือนหนูเหมือนกัน เลยมีโอกาสสมัครตัวด้วยกันแบบว่าในชั้น 11 คือของมหาลัยนี้แหละ แต่เป็นซุ่มเพลงของคริสเตียนนี้แหละค่ะ เพราะว่าเขาก็อยากเล่น เพราะเขาสงใจว่าทำไมเพลงคริสเตียนเพราะจัง บูตถึงมันก็เป็นเกี่ยวกับYFC ที่สอนเราเหมือนกัน เพราะว่าเขาก็จะใจเพลงเรามากฟัง มีเพลงใหม่มาแลกเปลี่ยนกัน กลายเป็นว่าหนูได้ซุ่ม แล้วก็ยังมีน้องที่สนใจเข้ามาอีก แบบเป็นแล้วก็ร้องเพลงเพราะมาก ก็แบบว่าได้ทำบุญด้วยกันด้วยค่ะ</p>
คือเหมือนมหาลัยก็ให้โอกาสเราได้เชิญชวนเพื่อนมาทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันในพื้นที่เขาได้ ด้วยการสนับสนุนอุปกรณ์ต่างๆที่เราใช้เรียบร้อยแล้ว ประมานนี้นั่นแหละ	
โอเคค่ะ ต่อไปน้องกัญญา	
	<p>มีลาน : ใช่ค่ะ เพราะว่ามันเป็นห้องซุ่ม แบบว่าห้องซุ่มส่วนตัว แบบว่าแค่จองคิวจะซุ่มเพลงอะไรก็ได้ แล้วแต่เราเลยละ</p>
โอเคค่ะ ต่อไปน้องเพ็ญวศ	
	<p>กัญญา : หนูก็ไม่ได้เข้าร่วมนะค่ะ แต่ในกลุ่มที่ๆเขามีการแบ่งปันค่ะ แพร่ว่าเขาได้ไปประกาศนะ ได้ไปร่วมกิจกรรมเนี่ยะ มาแบ่งปันซึ่งกันและกันค่ะ</p>
โอเคค่ะ ต่อไปน้องเพ็ญวศ	

บทสัมภาษณ์	
คำถาม	กลุ่มที่ 1
	ผู้พูด
	คำตอบ
	<p>เพ็ญ : ค่ะ หนูเข้าร่วมเฉพาะออนไลน์ค่ะ แล้วก็ YFC ก็ให้โอกาสแบบเต็มที่เลยคะ ที่เราจะมีความคิด มีคำถามหรืออะไร ก็ให้อิสระเต็มที่ แล้วก็ที่เราจะโพสต์หรือว่าเราทำคอนเทนต์ เขาก็ไม่ได้มีแพทเทิร์นบังคับว่าต้องเป็นแบบนี้ๆนะคะ คือเอาตามใจชอบเรา ตามที่เราสะดวกเลยคะ</p>
4.4 ผลลัพธ์ที่ได้จากการทำกิจกรรมของน้องๆในแต่ละสถานที่หรือพื้นที่เป็นอย่างไร	<p>ก็คือในโลกโซเชียลที่เราสร้างกลุ่มกันขึ้นมา เขาให้โอกาสในการแสดงความคิดเห็นได้เต็มที่เลยไม่ปิดกัน ถูกต้องมั๊ยคะ โอเคคะ ต่อไปคะ กิจกรรมที่ทำมานะคะ ผลลัพธ์ที่ได้จากการทำกิจกรรมของน้องๆในแต่ละสถานที่หรือพื้นที่เป็นยังไง เริ่มตั้งแต่ที่น้องเพชรคะ ผลลัพธ์ที่ได้</p>
	<p>เพชร : ก็โอเคคะครับที่ประกาศมา ทุกคนก็ให้ความร่วมมือ บงกซ์ที่เป็นออนไลน์ ที่เพชรลงเหมือนเป็นสตอรี่ไป แล้วเขาก็มาเล่น แล้วบางที่เราก็ตอบกลับไปแล้วเขาก็ไม่ตอบเรา ก็มีเหมือนกัน แต่ส่วนใหญ่ก็ให้ความร่วมมือกัน</p>
	<p>โอเคคะ ต่อไปมีลานคะ ผลลัพธ์</p>
	<p>มีลาน : ผลลัพธ์ที่ได้ก็ค่อนข้าง ตอนนี้มีมีคนสนใจเรื่อยๆคะ ถึงว่าไม่น่าได้เยอะมาก แต่มันก็สายน้อยไปทุกอาทิตย์ ก็รู้สึกว่ามันเป็นการเริ่มต้นที่ดีเหมือนกัน ที่แบบว่าเรามีกิจกรรมด้วยกันคะ</p>
	<p>โอเคคะ ต่อไปน้องกัญคะ</p>
	<p>โอเคคะ ต่อไปน้องเพ็ญคะ ผลลัพธ์ที่ได้</p>
	<p>กัญ : ค่ะ ก็ได้ผลลัพธ์ดีนะคะ เป็นการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์คะ</p>

บทสัมภาษณ์	
กลุ่มที่ 1	
คำถาม	คำตอบ
	<p>ผู้พูด</p> <p>เพ็ญวิ : อุปสรรคของหนูก็คือการคิดคอนเทนต์ไม่ออก แต่ว่าสำหรับหนูก็แก้ปัญหาโดยการออกจะดูของคนอื่นเป็นตัวอย่าง หรือว่าไปดูในเพจเฟซบุ๊ก หรือว่าไปดูใน pinterest ค่ะ เป็นแรงบันดาลใจใหม่ๆ</p>
4.6 ความคาดหวังของน้องๆ ต่อพื้นที่ทำกิจกรรมในอนาคต	<p>โอเค อันนี้ก็คืออุปสรรคแล้วก็แนวทางการที่เราคิดไว้ในอะ ในกรณีแก้ปัญหา ข้อสุดท้ายค่ะ น้องๆมีความคาดหวังต่อพื้นที่ในการทำกิจกรรมในอนาคตอย่างไรบ้างคะ เริ่มต้นที่น้องเพ็ญวิเลยคะ</p> <p>เพชร : คาดหวังก็จากพื้นที่ ก็คาดหวังเรื่องของผลลัพธ์นั่นแหละครับ ที่จะนำคนที่ยังไม่รู้จัก มารู้จักทุกพื้นที่เลยครับ</p> <p>โอเคคะ ต่อไปน้องมิลานคะ</p> <p>มิลาน : สิ่งที่เราคาดหวังก็อาจจะเป็นการฝากประชาสัมพันธ์แหละค่ะ เป็นสิ่งสำคัญ เพราะหาว่าอย่างที่ได้กล่าวไป จะทำให้เขาเรียนรู้จะรวมมากขึ้น แล้วก็แบบว่ามาพบปะกันค่ะ</p> <p>หมายความว่า มิลานทำกิจกรรมใหม่หลายก็อยากใหม่หลาย มีพื้นที่ในการที่จะให้เราประชาสัมพันธ์มากขึ้น ประมาณนั้นน่ะ</p> <p>มิลาน : คือมหลายเป็นอิสระเสรีอยู่แล้ว แต่อยากไปแบบว่าอาจจะเป็น ถ้าหนูพูดถึง อาจจะเป็นเพจที่เขาดังๆก็ได้ หรือเป็นเพจคริสเตียนอยู่แล้ว หรือว่าเพจที่เกี่ยวกับวัยรุ่นไทย ทำยังไงให้มีกิจกรรมพัฒนาทางด้านจิตใจและคุณธรรมที่มากขึ้น อยากให้เขาช่วยไปปรโมท เพราะว่าด้วยตัวเราเองเนี่ย คือเพจเราก็สร้างแล้วของ YFC แต่ว่าผู้ติดตามก็ยังน้อยอยู่ ทำให้ปิดกั้นการมองเห็นด้วย ก็อยากให้มีกิจกรรมรวมมากขึ้น</p>

บทสัมภาษณ์	
กลุ่มที่ 1	
คำถาม	ผู้พูด
	คะ ใช้พื้นที่ออนไลน์นะคะ โอคเค ต่อไปเป็นน้องกัญคะ
	กัญ : ตามความคาดหวังนะคะ ก็เป็นการประชาสัมพันธ์นะคะ ก็ได้ได้รับความสนใจจากเยาวชนมากขึ้นคะ ที่จะมาเข้าร่วมกลุ่มใน YFC ของเราคะ
	ก็คือคาดหวังพื้นที่ออนไลน์เหมือนกันนะ ต่อไปเป็นน้องเพชรคะ
	เพชร : คะ ของหนูจะเป็นความคาดหวังส่วนตัวของหนู ก็คือหนูคาดหวังถ้ามีโอกาสในอนาคตหนูอยากจะไปที่ YFC ที่กรุงเทพฯเหมือนกันคะ เพราะว่าหนูก็ไม่ได้ประจำอยู่ที่กรุงเทพฯ หนูอยากที่จะไปเห็นสถานที่จริงๆ YFC จริงๆ สักงานจริงๆของเขว่าเป็นยังไงคะ ก็คือเป็นความคาดหวังส่วนตัวของหนูคะ
	ก็คือการคาดหวังที่จะได้เข้ามาทำกิจกรรมแล้วก็ได้พื้นที่จริงของมูลนิธิเลย ถูกต้องมั้คะ
	โอเค วันนี้พี่ก็ขอขอบคุณสำหรับข้อมูลน้องๆนะคะ ยังไงก็ดูแลสุขภาพด้วยนะจะมีใครมีอะไรอยากสอบถามเพิ่มเติมมั้ เกี่ยวกับประเด็นคำถามที่ถามมา
	ไม่มีนะคะ
	โอเคคะ ถ้าอย่างนั้นขออนุญาตจบการสัมภาษณ์เพียงเท่านี้คะ สวัสดีคะ
	ขอบคุณคะ/ครับ